

ORMSUND
ROKLUB
1883-1933



096017483





ORMSUND ROKLUB
1883-1933

«I Sagen selv saa Stifterne den
største Betryggelse for Klubbens
Fremtid.»

(Av Ormsund Roklubs første årsberetning.)

ÆRESMEDLEMMER



Godseier J. A. Stampe.
Innv. 1887 † 1929.



Generalkonsul Chr. Cristophersen.
Innv. 1887 † 1900.



Grosserer Andr. R. Lind.
Innv. 1896 † 1920.



Grosserer Carl Torgersen.
Innv. 1900 † 1932.



Byråchef Jonas Haanshus.
Innv. 1903 † 1926.



Grosserer Andreas Løvlie.
Innv. 1904 † 1915.



Konsul O. A. Haanshus.
Innv. 1912 † 1925.



Grosserer Martin Steenersen.
Innv. 1917.

FORORD

Det er nu et par år siden herr Otto Nordsveen påtok sig å forestå arbeidet med Ormsund Roklub's 50-års beretning. Efter å ha trukket op de store linjer for skriftets utformning og fått disse approbert av klubbens styre, allierte han sig ifjor med d'herrer Gunnar Helliesen og Birger J. Eriksen.

Selv har herr Nordsveen skrevet «Innledning», «Styre og stell» samt «Ormsund Roklub's Aldermannliga», mens herr Helliesen har utarbeidet «50 år på regattabanen», «Klubbens distansemedalje» og oversikten over «Medlemmer med Norges Roforbunds enkeltmanns-medalje». Den store «Regnskapsstatistikk» med tilhørende «Grafisk fremstilling av kontingent og medlemstall 1883—1932» skyldes herr Eriksen.

I høst tiltrådte klubbens formann, herr Becker, redaksjonskomitéen og overtok det avsluttende arbeide med jubileumsskriftet. Foruten beretningen om årets kapproning under «50 år på regattabanen» er således de 2 andre ikke navngitte kapitler «Mynt og materiell» og «Litt jubileumssprat», samt oversikter og tabeller for øvrig utarbeidet av ham.

Som kildekrifter er anvendt klubbens årsberetninger og generalforsamlingsprotokoller i disse år, stevneprogrammer, avisutklipp o. l., dels fra klubbens egne arkiver og dels utlånt av medlemmer. Billedstoffet er som det vil sees i stor utstrekning hentet fra tidligere årbøker, men skyldes også for en del interesserte medlemmers og utenforståendes velvillige utlån av private fotografier o. a.

Redaksjonskomitéen uttaler sin og klubbens opriktige takk for all bistand og for all elskverdighet som den er møtt med i sitt arbeide.

Oslo i oktober 1933.

Otto Nordsveen. Birger J. Eriksen. Gunnar Helliesen.

T. Becker.

INNHold:

	Side
Ormsund Roklubs stiftere	5
Æresmedlemmer	7
Forord	9
Innledning	11
Styre og Stell	17
Styret gjennom 50 år	38
Routvalget	40
Presidenter og Formenn	42
Mynt og Materiell	45
Medlemstall og Kontingent, Grafisk fremstilling	57
Regnskapsstatistikk	58
Ormsundgutter med Tillitshverv i Norges Roforbund og i Oslo	
Krets av N. R.	60
50 år på Regattabanen	61
Våre Seire 1883—1933	113
Våre Pokaler	116
Klubbens Distansemedalje	118
Innehavere av Norges Roforbunds Enkeltmannsmedalje	121
Ormsund Roklubs Aldermannliga	122
Båthussaken (Rolf Neegaard)	126
Byggefondet (Rolf Neegaard)	130
Litt Jubileumsprat	131
Langturliv (Brede Lie)	153
Medlemsstatistikk 1883—1933	160
Våre Båter	161
Største Turantall 1883—1933	163
Klubben på 50 årsdagen:	
Ormsund Roklubs Lover	164
Roreglement	167
Treningsreglement	169
Styret i jubileumsåret	170
Medlemsfortegnelse 21. juli 1933	171
Personregister	173

INNLEDNING



DET er en bestemt tidsperiode man hyppig ser omtalt i litteraturen, i tidsskrifter eller dagspresse herhjemme, — og det er *åttiårene*. Påfallende ofte vil man finne denne tid flyktig nevnt eller grundigere behandlet, alene eller i forbindelse med annet, så ofte at det for et nutidsmenneske står klart at åttiårenes Norge, åttiårenes Kristiania, åttiårenes idéer og bevegelser nasjonalt, kulturelt og sosialt har hatt sitt ganske særegne preg, forskjellig fra den tid som var gått og i meget av grunnleggende betydning forskjellig fra den tid som fulgte etter.

Det synes å ha vært en brytningstid full av nye og sterke impulser, en tid hvori meget gammelt som stod for fall, fikk sine grunnskudd, og hvori nytt grodde op som skulde vokse sig sterkt til gagn for land og folk.

Også på det idrettslige område var denne tid en nyskapningens tid. Det må være nok her å minne om at vår største nasjonale idrett skiidretten da fikk sin grunnleggende organisasjon, og at norsk seilspport samtidig begynte å skyte fart og få internasjonale mål. Men det som for oss er av særlig glede å dvele ved, er at *rosportens* få men entusiastiske utøvere og beundrere dengang dannet de første sammenslutninger til fremme av denne idrett, som for dens dyrkere er sommersporten fremfor og over all annen.

De nye tiltak på idrettens område som åttiårene således kom til å opvise, var sikkert ikke tilfældigheters verk, men frukter av de gode og byggende krefter som åttiårenes brytningstid var så rik på.



Kaproning

afholdes søndag den 7de september kl. 5 e. mellem Ormøen og Sjursøen for gutter under 17 år fra Bækkelaget, Ormøen, Malmøen, Ulvøen og Sjursøen.

1. Deltagerne bør indmelde sig i tide hos undertegnede for at aftale kan træffes om antallet af rorskarle i hver båd. Der betales isæn kontingent.
2. Hver båd må have styrmand og må ikke føre flag, undtagen veiret er ganske stille.
3. Alle både rør paa en gang, og hver båd får angivet et punkt, hvorpå den skal styre.
4. Foruden premier for hurtighed, vil der ogsaa blive uddelt en premie for god roning.
5. Hvis det er stille eller hvis vinden er nordlig, begynder roningen ved Sjursøen, når Ceres går udover fra Sjursøen. Er vinden sydlig, begynder roningen ved Ormøen, når Ceres går indover fra Ormøen.

Såfremt nogen er villig til at yde bidrag til premier og andre udgifter, modtages bidragene af kapteinen paa Ceres eller af undertegnede.

Ormøen, 1ste september 1879.

Hans Bassø,
Leitnant.

I dette lys må vi Ormsunds-gutter også ha lov til å se på de tiltak som førte til den endelige stiftelse av vår klubb sommeren 1883. Vi tenker derfor med stolthet og i takknemlig erindring tilbake på dette utslag av de mange gode krefter i hin tid, legemliggjort i de unge menn som i begeistring for roidretten stiftet Ormsund Roklub.

Når vi sier den *endelige* stiftelse av Ormsund Roklub sommeren 1883 er det fordi man allerede fra 1878 hører om organiserte kapp-roninger i Ormsund, fra først av istandbragt av daværende løytnant *Hans Bassø*, med assistanse av endel av de menn som senere var blandt klubbens stiftere. Fra årene 1879 og 1880 foreligger der således trykte innbydelser til kapproning mellem Ormøen og Sjursøen for gutter under 17 år fra Bekkelaget, Ormøen, Malmøen, Ulvøen og Sjursøen. Den eldste av disse innbydelser er særlig bemerkelsesverdig derved at den foruten, som man kunde vente, å stille i utsikt premier for hurtighet, også utlover premier for «god roning».

Det lå dog i sakens natur at det først kunde komme den rette planmessighet og kraft i arbeidet, hvis dette utgikk fra og kunde støtte sig til en fast opbygget lokal organisasjon. Det varte da heller ikke lenge, før det for alvor reiste sig ønske om opprettelse av en roklubb ved Ormsund.

Initiativet hertil kom fra tre unge menn, grosserer *J. A. Stampe*, stud. art. *Carl Torgersen* og student *Jonas Haanshus*. I begynnelsen av juli måned 1883 sendte disse herrer ut en innbydelse til ca. 25 av de av Ormøens, Bekkelagets, Malmøens og Sjursøens beboere som man antok vilde interessere sig for opprettelsen av en ny roklubb. På den i innbydelsen bestemte dag, *lørdag den 21. juli 1883*, møtte foruten de tre innbydere åtte av de innbudte for å drøfte saken; samtlige fremmøtte var fra Ormøen og Bekkelaget.

Referatet fra dette møte, altså den første protokollasjon i vår klubbs historie, fortjener å hitsettes in extenso. Det heter her i tidens egen stil:

«Aar 1883 den 21^{de} Juli om Eftermiddagen sammentraadte undertegnede 11 Herrer for efter forudgaaende Samtale at stifte en Roklub i Lighed med «Christiania Roklub».



Mødet holdtes paa Grosserer Torgersens Landsted ved Bækkelaget.

Efterat samtlige tilstedeværende vare enige om Klubbens Stiftelse, fremsatte Herr Torgersen Forslag om at Klubbens Navn burde være «Bækkelagets Roklub»; dette Forslag forkastedes [med 10 mod 1 St.], hvorimod et af Herr Jonas Haanshus fremsat Forslag om at Klubben skulde kaldes «Ormsund Roklub» vedtoges mod 1 Stemme. Følgende Love for Klubben vedtoges:

§ 1. Andragende om at optages som Medlem af Klubben sker ved skriftlig Henvendelse til Bestyrelsen, som afgjør, hvorvidt Optagelse skal finde Sted.

§ 2. Ingen under 16 Aar optages som Medlem af Klubben.

§ 3. Kontingenten er Kr. 5,00 aarlig.

Undladelse af at betale efter Paakrav medfører Udelukkelse af Klubben.

§ 4. Enhver, der yder et Bidrag af mindst 50 Kroner bliver livsvarigt Medlem af Klubben.

§ 5. Hvert Aar før Roøvelsernes Begyndelse afholdes efter 14 Dages forudgaaet Bekjendtgjørelse Generalforsamling til Valg af Bestyrelse; Regnskab fremlægges og Beretning afgives for det forløbne Aar.

I Tilfælde af Forfald supplerer Bestyrelsen sig selv.

§ 6. For at gyldig Beslutning skal kunne fattes paa Generalforsamling, maa mindst $\frac{1}{4}$ af Medlemmerne fremmøde; i Tilfælde af Stemmelighed, gjør Formandens stemme Udslaget.

§ 7. Bestyrelsen bestaar af 4 Medlemmer. Det første Medlem, paa hvem der stemmes særskilt, fungerer som Formand; de øvrige Medlemmer fordeler de løbende Forretninger mellem sig.

Ingen af Klubbens Funktionærer er pligtig at modtage Gjenvalg før 2 Aar efter at de sidst fratraadte.

§ 8. Bestyrelsen udfærdiger og fastsætter et Roreglement; for Overtrædelse deraf har den Ret til at ilægge Mulkt fra 2—20 Kroner.

§ 9. Til Assistance ved Roøvelserne kan Bestyrelsen udvælge Roformænd.



§ 10. Roøvelserne foregaar i tiden fra 14^{de} Mai til 30^{te} September. Den almindelige daglige øvelsestid er fra Kl. 5—10 Efterm.; men Bestyrelsen kan give Tilladelse til at benytte Baadene ogsaa udenfor denne Tid.

§ 11. Under Bestyrelsens Ledelse søges hvert Aar afholdt en Kaproning. Deltagerne deri udreder de dermed forbundne Udgifter; men disse kunne i det Hele eller for en Del refunderes af Klubbens Kasse efter Bestyrelsens Bestemmelse.

Kaproning om Penge er forbudt.

§ 12. Klubbens Baade kan kun benyttes af Medlemmer; dog kan Besøgende tillades at deltage for at supplere et Baadmandskab.

§ 13. Skade, som enten forsætlig eller ved Skjødsløshed tilføies Klubbens Baade eller øvrige Eiendele ved noget af dens Medlemmer, istandsættes uopholdelig paa Vedkommendes Bekostning. Om Erstatningspligt, som nævnt, er tilstede, afgjøres af Bestyrelsen.

§ 14. Udmeldelse af Klubben sker skriftlig til Bestyrelsen inden Marts Maanedes Udgang.

§ 15. Klager, som noget Medlem maatte have at fremføre indgives skriftlig til Bestyrelsens Formand.

§ 16. Et Medlems Udelukkelse af Klubben udenfor det i § 3 nævnte Tilfælde, kan beslattes i Generalforsamling efter Forslag fra Bestyrelsen; hertil udkræves Stemme flerhed af $\frac{2}{3}$ af de mødende.

§ 17. Forslag til Forandring i disse Love maa være indsendt skriftlig til Bestyrelsen 8 Dage før Generalforsamlingens Afholdelse. Til Forandring af Lovene udkræves Stemme flerhed af $\frac{2}{3}$ af de mødende.

§ 18. I Tilfælde af Klubbens Opløsning har Bestyrelsen at realisere dens Eiendele.

Det indkomne bruges til Dækkelse af mulig Gjæld og i Tilfælde af Overskud overdrages dette Centralforeningen.

Man overlod Spørgsmaalet om Leie af Baadhusplads til den vordende Bestyrelse.

Derefter skredes til Valg af Bestyrelse.



Til Formand valgtes, ved særskilt Valg, Herr Grosserer J. A. Stampe (med 10 Stemmer; Herr Carl Torgersen, havde 1 Stemme).

De øvrige 3 Bestyrelsesmedlemmer bleve D'Herrer Carl Torgersen (10 Stemmer), Jonas Haanshus (9 Stemmer) og Ad. Fischer (7 Stemmer).

Næst de valgte havde Herr Ludvig Bergh 3 St., Ole Haanshus 2 St. og D'Herrer Herman Thrap-Meyer og Magnus Blunck hver 1 Stemme.

Man besluttede at udsende Liste til Tegning af Bidrag til Klubben blandt Egnens Løkkeiere.

«Ormsund Roklub» er saaledes stiftet. Samtlige tilstedeværende vare selvsagte Medlemmer og ere saaledes Klubbens Stiftere.

J. A. Stampe. J. Haanshus. Ad. Fischer. Karl Torgersen.
Sverre Blunck. Ole Haanshus. Magnus Blunck. R. Böhme.
Herman Thrap-Meyer. Ludvig Bergh.

Stiftelsesprotokollen blev som det ovenfor sees underskrevet bare av 10 av de 11 herrer som var til stede ved stiftelsen. Hvad dette skyldtes og hvem den 11te tilstedeværende var, derom tier historien.

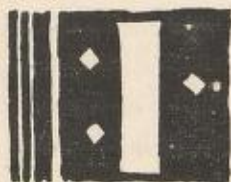
Men hvorom allting er: Ormsund Roklub var satt ut i livet og tok med friskt mot op sin del av arbeidet for fremme av roidretten. Vi håper og tror *at klubbens virksomhet* har satt spor efter sig, og at vi Ormsundgutter derfor har rett til med stolthet å se tilbake på det forløpne halve århundre og med tillit se klubbens fremtid i møte.



*Loitnant, senere oberst
Hans Bassø.*



STYRE OG STELL



de lover som blev vedtatt dengang klubben blev stiftet, var det i § 7 bestemt at bestyrelsen skulde utgjøres av 4 medlemmer. Det første medlem, på hvem det skulde stemmes særskilt, skulde fungere som formann, mens de øvrige tre skulde fordele de løpende forretninger mellom sig.

Det første styre var — som nevnt under «Innledning» — d'herrer J. A. Stampe, Carl Torgersen, Jonas Haanshus og Ad. Fischer, og dette styres første «løpende forretninger» blev selvfølgelig å søke tilveiebragt et beskjedent økonomisk ryggstø for den nye klubb.

Overalt og til alle tider vil spørsmålet om økonomien være noget av det første som melder sig til løsning for en nystartet sportsforening, og Ormsund Roklub dannet i så henseende ingen undtagelse. På selve stiftelsesmøtet sees der også protokollert følgende beslutning som utvilsomt har vært enstemmig: «Man besluttete at udsende Liste til Tegning af Bidrag blandt Egnens Løkkeiere,» — et tiltak der dog ikke førte til det forventede resultat, idet bare et fåtall av dem som stifterne hadde påregnet som bidragsydere fulgte opfordringen.

Styret hadde da allerede sluttet kontrakt med proprietær H. Juel på Ormøen, om leie av plass til båthus med brygge på den del av Juels strand som vendte mot Malmøsundet. Avgiften skulde være kr. 5,00 — fem kroner pr. år — og opførelsen av huset var efter innhentet anbud overlatt snekker H. Kristiansen, som allerede var gått i gang med arbeidet. Følgelig var man henvist til å hjelpe sig med et lån, som blev optatt i Spareskillingsbanken.



Det første båthus og den første båt blev assurert i brandforsikringsselskapet «Norden» for tilsammen 1200 kroner, huset for 800 og båten for 400 kroner.

Til tross for de økonomiske vanskeligheter gir dog klubbens forhandlinger og tiltak i det første virkeår uttrykk for adskillig optimisme og for en relativt sterk tro på klubbens eksistensberettigelse og fremtid. Medlemstallet var i løpet av august og september 1883 steget fra 11 til 29. Formannen meddelte i årets siste bestyrelsesmøte at han skjenket klubben en fireåret utrigget øvelsesbåt som var innkjøpt fra Drammens Båtbyggeri; bestyrelsesmedlemmene Haanshus og Torgersen gav et innbundet eksemplar av «Norsk Idrætsblad» for 1883 og betalte kontingent for bladet for 1884, likesom de samme herrer også skjenket klubben flagg til ophengning på båthustaket, kort sagt klubbens indre liv var preget av en god tro på at det tross alt nok skulde gå.

Også utad vakte den nye klubbs tilsynekomst megen interesse. Fra Christiania Roklub mottok formannen således en lykkønskningsskrivelse i anledning av stiftelsen, samt en innbydelse til det møte som på denne klubbs initiativ holdtes 2nen markedsdag hvert år i Kristiania for å bestemme årets kapproninger. På det første møte hvor vår klubb deltok, måtte dog Ormsund Roklub, formodentlig meget motstrebende, innrømme at den kjente sin begrensning, idet det i møtoreferatet heter at: «Efter af Christiania Roklub paa dette Møde fremsat Forslag om Anskaffelse af en engelsk Trainer, maatte Bestyrelsen beslutte sig til ikke at indgaa derpaa.» Det var jo unektelig også grenser for hvad en ny klubb på 29 medlemmer kunde gape over. Men forslaget vidnet på den annen side smukt om Christiania Roklubs tro på og respekt for nykommeren, en respekt som skulde få kraftig næring da de første gang møttes på regattabanen. Herom henvises for øvrig til det særskilte avsnitt «50 år på regattabanen» hvori denne den mest betydningsfulle side av klubbens liv i det forløpne halve århundre er behandlet.

Med det forløp som stiftelsesåret fikk og med de opgaver som da hadde meldt sig for bestyrelsen og dens enkelte medlemmer, var



linjene trukket op også for de efterfølgende års styrer og deres arbeidsområde.

De samme hovedopgaver meldte sig til løsning hvert år så snart båtpuss, bryggesjau og båthusåpning var undagjort: Optagelse av nye medlemmer, uttagelse og trening av mannskap til kapproninger, vedlikehold, forbedring og utvidelse av rommaterieell og båthus o. s. v. Også den gang gjorde enkelte medlemmer sig skyldig i skjødesløs behandling av materiellet og fikk sin påskjønnelse i form av mulkt — som regnskapene viser praktisk talt aldri blev betalt. På generalforsamlingen i februar måned 1885 innvalgtes student, senere prost Jonas Myhre som klubbens første livsvarige medlem. Årsberetningen for 1885—86 forteller at det i årets løp var avholdt 24 bestyrelsesmøter, et talende uttrykk for at det var opgaver nok til løsning for bestyrelsen, og for at denne tok sitt arbeide med behørig alvor.

Dessuten begynte det tidlig å melde sig opgaver av mere ekstraordinær art for bestyrelsen. Allerede i oktober 1885 nedsatte denne således en kommisjon bestående av studentene Alb. Kolstad, C. Torgersen og J. Haanshus med det opdrag å revidere klubbens lover og ha sitt utkast ferdig til å forelægges generalforsamlingen i januar 1886. Kommisjonens forslag blev også ferdig til fastsatt tid, og generalforsamlingen vedtok efter endel debatt det fremlagte forslag for de aller fleste punkters vedkommende. Klubbens lover fikk da fra 16. januar 1886 følgende ordlyd:

§ 1. Andragende om at optages som Medlem af Klubben sker ved skriftlig Henvendelse til Bestyrelsen, som afgjør hvorvidt Optagelse skal finde Sted.

§ 2. I Klubbens Hovedafdeling (Roning i Outrigger) optages ingen under 16 Aar; i dens Underafdeling (Roning i Sjekter og Snekker) ingen under 10 Aar.

§ 3. Kontingenten, der erlægges forskudsvis, er for Hovedafdelingens aktive Medlemmer Kr. 6,00, og for Underafdelingens Kr. 3,00, og for Passive Kr. 5,00 aarlig. Undlader noget Medlem efter Paakrav at betale hvad han er Klubben skyldig, ansees han som ekskluderet.



§ 4. Optagelse af Æresmedlemmer sker med $\frac{2}{3}$ Pluralitet paa den ordinære Generalforsamling efter Bestyrelsens Indstilling.

§ 5. Enhver der yder et Bidrag af mindst Kr. 50,00 kan efter Bestyrelsens Bestemmelse blive livsvarigt Medlem af Klubben.

§ 6. Den ordinære Generalforsamling afholdes inden Januar Maanedes Udgang. Regnskabsaaret løber fra 1ste Januar til 31te December.

§ 7. Paa den ordinære Generalforsamling vælges Bestyrelse, Revision og 4 Roformænd; Regnskab fremlægges og Beretning afgives for det forløbne Aar. I Tilfælde af Forfald supplerer Bestyrelsen sig selv; dog faar flere end 3 Forfald maa Bestyrelsen suppleres paa overordentlig Generalforsamling.

§ 8. For at gyldig Beslutning skal kunne fattes paa Generalforsamling, maa mindst $\frac{1}{4}$ af de stemmeberettigede Medlemmer fremmøde; i Tilfælde af Stemmeligket gjør Formandens Stemme Udslaget. Medlemmer under 16 Aar har ikke Stemmeret.

§ 9. Bestyrelsen bestaar af 5 Medlemmer. Paa Formand og Viceformand stemmes særskildt. Bestyrelsen fordeler de løbende Forretninger mellem sig. Ingen af Klubbens Funktionærer er pligtig at modtage Gjenvalg før 2 Aar efterat de sidst fratraadte.

§ 10. Bestyrelsen udfærdiger og fastsætter et Roreglement. Desuden kan den fastsætte Regler, som den maatte finde gavnlige for Klubbens Trivsel, og som ikke strider mod disse Love. For overtrædelser kan Bestyrelsen ilægge Mulkt fra 2 til 20 Kroner.

§ 11. Bestyrelsen udfærdiger og fastsætter Instruks for Materialforvalter, Roformænd og Kaproere.

§ 12. Bestyrelsesmøde afholdes 1 Gang hver Maaned. Bestyrelsen er beslutningsdygtig naar mindst 3 af dens Medlemmer er tilstede. I Tilfælde af Stemmeligket gjør Formandens Stemme Udslaget, i Formandens Fravær Viceformandens.

§ 13. Revisionen bestaar af 3 Medlemmer, der sig imellem vælger en Formand.

§ 14. Revisionen skal revidere Klubbens Regnskaber og Arkiv, naar den finder det nødvendigt. Inspektion af Klubbens Materiel



skal derimod finde Sted mindst 1 Gang i hver af Maanederne fra Mai til September incl.

§ 15. Roøvelserne foregaar i Tiden fra 1^{ste} Mai til 30^{te} September. Den almindelige daglige Øvelsestid er fra Kl. 5—10 Eftm., men Bestyrelsen kan give Tilladelse til at benytte Baadene ogsaa udenfor denne Tid.

§ 16. Under Bestyrelsens Ledelse søges hvert Aar afholdt en Kaproning. Deltagerne i enhver Kaproning udreder de dermed forbundne Udgifter; men disse kunne i det Hele eller for en Del refunderes af Klubbens Kasse efter Bestyrelsens Bestemmelse. Kaproning om Penge er forbudt.

§ 17. Klubbens Baade kan kun benyttes af Medlemmer; dog kan Besøgende tillades at deltage for at supplere et Baadmandskab.

§ 18. Skade, som enten forsætlig eller ved Skjødsløshed tilføies Klubbens Baade eller øvrige Eiendele ved nogen af dens Medlemmer, istandsættes uopholdelig paa Vedkommendes Bekostning. Om Erstatningspligt som nævnt er tilstede, afgjøres af Bestyrelsen.

§ 19. Udmeldelse af Klubben sker skriftlig til Bestyrelsen inden December Maanedes Udgang.

§ 20. Klager, som noget Medlem maatte have at fremføre, indgives skriftlig til Bestyrelsens Formand.

§ 21. Et Medlems Udelukkelse af Klubben udenfor de i § 3 nævnte Tilfælde kan beslattes i Generalforsamling efter Forslag fra Bestyrelsen, hertil udkræves Stemme flerhed af $\frac{2}{3}$ af de mødende.

§ 22. I Tilfælde af Klubbens Opløsning har Bestyrelsen at realisere dens Eiendele. Det indkomne bruges til Dækkelse af mulig Gjæld og i Tilfælde af Overskud overdrages dette Centralforeningen.

Sammenholdt med de lovbestemmelser som var vedtatt ved klubbens stiftelse var det mest betydningsfulle nye ved lovene av 16^{de} januar 1886 den mere specialiserede utformning av §§ 2 og 3 om medlemsalder og kontingent, videre bestyrelsens forøkelse fra 4 til 5 medlemmer samt de utvidede bestemmelser om bestyrelsens og revisjonens plikter.

Komitéen hadde utført et såvel fra formens som fra innholdets



side fortjenstfullt arbeide, og disse lover blev da også med uvesentlige forandringer gjeldende i ca. 20 år fremover.

På generalforsamlingen i januar 1886 frabad grosserer J. A. Stampe sig gjenvalg som formann, en stilling han med fremragende dyktighet og interesse hadde beklædt helt fra stiftelsen. Han var ikke selv tilstede men: «Dirigenten oplæste et fra Formanden Gross. J. A. Stampe indløbet Brev, hvori han takkede for den Tillid Klubben havde vist ham ved paany at ville vælge ham til Formand, for hvilket Valg han dog af flere Grunde maatte undslaa sig.»

Som ny formann valgtes generalkonsul Chr. Christophersen, mens den fratredende «blev foreslaaet optaget som Klubbens første Æresmedlem.» Han innvotertes som sådan på generalforsamlingen året efter, sammen med generalkonsul Christophersen.

Efter avslutningen av forhandlinger og valg samledes man om et punsjebord, hvor taler holdtes for den avgåtte og den nyvalgte formann, for klubben, klubbens funksjonærer «og mange andre» efter hvad referatet beretter. Særlig det siste synes å bekrefte referatets videre fortelling om at man skiltes noe over midnatt efter en meget belivet aften.

Hvad fest og festlige tilstelninger angår, kunde klubbens første år for øvrig opvise adskillige gode tiltak på dette område, som også har sin betydning for utviklingen av et godt klubbiv. Tilstelningen synes å ha vært istandbragt såvel for å hedre enkelte fortjente medlemmer som for å skaffe økonomisk utbytte for klubben. Det var i almindelighet en av bestyrelsen opnevnt eller undertiden også en selvbestaltet festkomite som stod for disse tiltak.

Resultatene av de forskjellige tilstelninger var visstnok noget varierende, idet det heter i en beretning fra 1886:

«Desværre har ikke Festkomiteens Stræben efter et økonomisk Udbytte svaret til de gjorte Anstrengelser, men den har med sine mange og forskjellige Arrangementer skaffet Klubbens Medlemmer mangan hyggelig og fornøielig Stund. Bestyrelsen avlægger sin Tak for det havde Arbeide og haaber at D'Hrr. om de end ifjord paa Grund af Omstændighederne ikke fuldt ud fik realisere sin Plan at





Ormsundgutter fra åttidrene.

Overste rekke fra venstre: Nr. 1? - Ragnvald Lunde, Johs. Lunde, Oluf Christophersen, Ole Fæste, Adolf Weidemann, Mads Christophersen, Sørensen, nr. 9? - Fr. Printz Bagge. Nederste rekke fra venstre: Lindstrøm, Marcus Bang, Fredrik Weidemann, Carl Torgersen, Peter Torgersen, Lauritz Fjeld, Claus Wittussen, Henrik Holter, Erling Falck.

nytte og fornøie, de ikke derfor vil gaa træt, men med usvækket Interesse for Klubben, naar de dertil kaldes, paany vil vise sig Klubbens Tillid værdige.» Meningen med den sentens synes noget dunkel; men det å sitte i festkomité innebar vel også den gang mange og forskjelligartede muligheter.

Årene kom og gikk, og med dem de faste oppgaver, hvis løsning regelmessig var avhengig av klubbøkonomiens større eller mindre rummelighet til enhver tid.

At det til tider stod dårlig til fremgår f. eks. av at det på generalforsamlingen i 1888 skarpt kritiseres at der i det forløpne år var brukt kr. 240.64 til reparasjoner av båter, båthus og brygge. Det blev i denne anledning også henstillet til bestyrelsen å anta en båtmann, kyndig i båtarbeide, som for en fast månedslønn kunde påta sig å utføre alle ordinære reparasjons- og vedlikeholdsarbeider. Henstillingen blev fulgt idet det i det efterfølgende årsregnskap sees opført kr. 68.— som utbetalt lønn til båtmann.



Mangelfull kontingentbetaling medførte forøvrig at bestyrelsen samme år i henhold til lovenes § 3 ekskluderte ialt 18 medlemmer. I årsberetningen lot styret sig i den anledning henrive til følgende utgydelse: «For Fremtiden vil Bestyrelsen gjøre alt muligt forat kun Gentlemen optages som Medlemmer.» Kommentar må være overflødig.

Ved de nevnte eksklusjoner gikk medlemstallet for første gang ned, nemlig til 100, hvorav de 94 opgis å ha hatt sin bopæl på følgende steder: 28 i Bækkelaget, 17 på Ormøen, 5 på Sjursøen, 7 på Malmøen, 33 i Christiania, 1 i Bergen, 1 i Lissabon, 1 i Brisbane og 1 i Archangel.

Da Frithjof Nansen i 1889 kom tilbake fra sin ferd over Grønland blev han som bekjent hyldet av alle byens idrettslag. I vår årsberetning for dette år finner vi da også følgende:

«Klubben har med sin Fane og 40 Medlemmer deltaget i Sportsforeningernes Procession til Ære for Dr. Nansen. Ligeledes er der bleven tilsendt Dr. Nansen et Lykønskningstelegram straks efter hans Tilbagekomst til Norge, hvorfor Klubben har faaet Dr. Nansens Takkeskrivelse.»

En av dem som var med i Ormsund Roklubs tropp dengang, vårt medlem Fr. Printz Bagge, forteller om denne prosesjon at klubben der møtte op med en utrigger som blev båret av Ormsundroere. Bak disse fulgte så de øvrige troppens deltagere hver med sin åre med bladet rett op. Man møttes på festningen hvor der var reist en talerstol og hvor alle idrettslagene paraderte for Frithjof Nansen.

Bestyrelsen skriver i sin årsberetning for 1889 videre:

«Vistnok har Indmeldelserne iaar ikke været saa talrige som i de foregaaende Aar, men dette skriver sig fra dels at Antallet af unge landliggende Herrer, af hvilke Klubben især rekrutteres, i Sommer har været mindre, dels deraf at de tidligere Aars Fester og Kaproninger som har skaffet adskillige Medlemmer, ikke har været afholdt iaar.»

Et lite citat fra årsberetningen neste år kan muligens også påregne interesse for medlemmene idag:

«Ved den tyske Keiser Wilhelm II's Ankomst til Christiania



fungerede Ormsund Roklub som frivilligt Ordensværn med 27 Medlemmer.»

I 1890 kom spørsmålet om bedre båthusforhold i forgrunnen; det blev av bestyrelsen da opnevnt en komité på 5 medlemmer, som fikk i oppdrag å behandle denne sak og levere innstilling til årets generalforsamling. Komitéen synes dog ikke å ha kunnet samle sig om ett forslag. Ved innstillingens behandling på generalforsamlingen blev det derfor fremsatt og vedtatt et forslag om at saken blev å forelegge en ekstraordinær generalforsamling, når komitéen var kommet til et endelig resultat.

Som et kuriosum kan nevnes at det på 1890-års generalforsamling også forelå til behandling en skrivelse fra frøken Agnes Thorsen, Nordstrand, med forespørsel om klubben skulde være villig til å oprette en avdeling for damer.

Det fremgår ikke av referatet hvilket inntrykk denne henvendelse gjorde på de tilstedeværende medlemmer, men vi kan vel gå ut fra at den i en så sterkt maskulint preget tid må ha virket temmelig sensasjonell. Efter å ha behandlet saken vedtok generalforsamlingen mot to stemmer en uttalelse om at «Damer for Tiden ikke kan optages som aktive Medlemmer af Roklubben.»

En ny innstilling fra båthuskomiteen, og i nær forbindelse hermed et forslag om forhøielse av medlemskontingenten, kom til behandling på en ekstraordinær generalforsamling i april 1891. Det blev her vedtatt å fordoble årskontingenten for hovedavdelingens såvel aktive som passive medlemmer, mens kontingenten for underavdelingens medlemmer fastsattes til kr. 5. — og for livsvarige til kr. 100.—, alt gjeldende fra 1ste januar 1892. Videre blev bestyrelsen bemyndiget til å innkjøpe tomt til nytt båthus ifall tilstrekkelige midler kunde skaffes tilveie.

På en ekstraordinær generalforsamling i november 1892 fikk bestyrelsen fullmakt til å kjøpe den tomt på Ormøen hvor det daværende båthus lå, for en pris av ca. 1 000 kroner og til å opføre nytt båthus. For å skaffe penger til nybygget fikk bestyrelsen videre bemyndigelse til å opta et lån på inntil 2500 kroner.



Et forslag som derefter blev fremsatt på samme møte om innkjøp av en innrigget kapproningsbåt vakte sterk diskusjon. Det blev under denne ytret store tvil om hensiktsmessigheten av denne båtttype, der av enkelte endog blev betegnet som et eksperiment det kunde være farlig for klubben å innlate sig på. Saken resulterte i utsettelse til årets ordinære generalforsamling den 14de januar 1893. — Efter en lengere debatt med efterfølgende avstemning bestemte man sig for anskaffelse av en uttrigger! Da bestyrelsen skulde sette denne beslutning ut i livet, kjøpte den allikevel en innrigger. I mellemtiden var det nemlig kommet for dagen at flere enn de to stemmer som hadde gitt flertall for beslutningen om kjøp av uttrigger, var avgitt av medlemmer som totalt hadde misforstått avstemningen. Dessuten hadde det vist sig at omtrent alle aktive medlemmer ønsket den innriggede båt, mens de fleste stemmer for den utriggede var fra de passive medlemmers side.

Slik kom altså den innriggede båtttype inn i Ormsund Roklub. Medlemmene skulde den gang bare ha visst hvilken rolle denne senere skulde komme til å spille for klubben. De aktive synes forøvrig å ha hatt en anelse om at man her hadde for sig noget som innebar store muligheter.

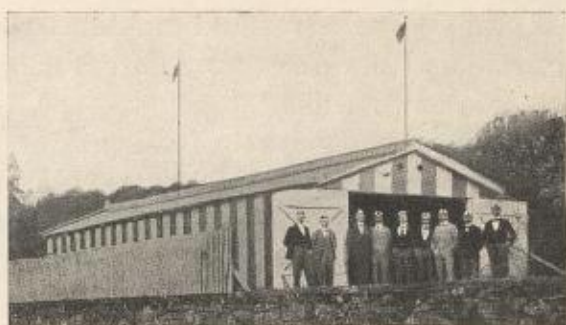
På en ekstraordinær generalforsamling i mai 1894 vedtok man enstemmig et forslag om å forandre formannstitelen til president og viceformannstitelen til formann. Forslaget var begrunnet med at disse benevnelser var innført i Christiania Roklub, hvorfor det fantes ønskelig at de samme benevnelser også innførtes i Ormsund Roklub. Praksis synes dog å være blitt at det var formannen som forestod arbeidet i klubben, mens «President» nærmest gikk over til å bli en honorærtitel.

Båthussaken var i løpet av 1894 flere ganger oppe til behandling, men nogen endelig avgjørelse blev ikke truffet. Den da løpende leiekontrakt, som gikk ut i september 1895, vilde bestyrelsen ikke fornye, da man ikke kunde akseptere grunneierens betingelser for en forlengelse av leietiden. Heller ikke vilde bestyrelsen anbefale kjøp av tomten, da eieren forlangte ikke mindre enn 3000 kroner for





1884

Klubbens båthus.

1895

denne. En tomt ved siden av den gamle kunde fåes for 1 200 kroner, men den var meget upraktisk. Bestyrelsen blev derfor mere og mere stemt for å henlegge det nye båthus til et sted som lå mere centralt og var lettere tilgjengelig. Man hadde også et tilbud fra fabrikant Agnæss på en tomt til 1 000 kroner ved siden av dampskibsbryggen i Ormsund, men innen bestyrelsen var det meget delte meninger om hensiktsmessigheten av denne tomt, og forslag om kjøp blev derfor ikke fremsatt.

Den ordinære generalforsamling i januar 1895 forhøiet kontingenten for aktive medlemmer fra kr. 12.— til kr. 15.— årlig, betalbar i 4 terminer (kvartalsvis).

På en efterfølgende ekstraordinær generalforsamling i mai måned s. å. fremla bestyrelsen et skriftlig tilbud fra eieren av Mailand, Bekkelaget, om tomt til båthus for en pris av kr. 650.—. Efter bestyrelsens forslag aksepterte den ekstraordinære generalforsamling dette kjøp og bemyndiget videre bestyrelsen til «paa samme Tomt at opføre nyt Baadhus efter Udkast med de nødvendige Modifikationer af sagkyndige Folk.» Efter et av bestyrelsen foreløbig utarbeidet overslag vilde det nye båthus, tomt eksklusive, komme på ca. 1 900 kroner. Byggefondet utgjorde da kr. 1 000.—.

Den ordinære generalforsamling i januar 1896 annullerte det foregående års kontingentforhøielse. Den forkastet videre et forslag



om å døpe om «Ormsund Roklub» til «Bækkelagets Roklub» og innvoterte endelig grosserer Andr. R. Lind, formann i årene 1892, 93 og 94, som æresmedlem.

For året 1895 var det ennvidere foretatt en hovedrevisjon av klubbens medlemsfortegnelse med det forstemmende resultat at ikke mindre enn 42 viste sig å stå opført som medlemmer uten å være det. Dels var de utmeldt tidligere, dels ekskludert på grunn av manglende kontingentbetaling, uten at dette var behørlig notert i klubbens bøker. Når årets ordinære inn- og utmeldelser blev regnet med, var sluttresultatet at sesongen gikk ut med et effektivt medlemstall på 56, et forhold som i høi grad vanskeliggjorde bl. a. løsningen av båthussaken, som nettop da var aktuell. Den gamle tomt var nemlig nu solgt og efter leiekontrakten begjært ryddiggjort, så flytning måtte foretas.

Det gikk dog bedre enn man hadde vovet å håpe. I september 1895 vår båthuset flyttet fra Ormøen og opsatt på ny tomt, en parsell av eiendommen Fjeldheim i Bekkelaget, av skyld 2 øre, innkjøpt for 2500 kroner.

Det nye båthus kom således til å bli tatt i bruk fra begynnelsen av sesongen 1896. Det var i hovedsaken det gamle hus fra Ormøen med nogen utvidelser og forbedringer, og det syntes stort sett å ha tilfredsstillet behovet, idet bestyrelsen i beretningen for dette år uttalte:

«Det er med Fornøielse man kan constatere at Klubbens nye Eiendom har vist sig særlig skikket, og har den saavidt vides vundet Medlemmernes fulde Tilfredshed.»

Årene fremover til århundreskiftet og de nærmeste år derefter var en stille tid hvad klubbens indre liv angikk. For et kortere tidsrums vedkommende (omkring 1903) hadde man endog en så sterk tilbakegang i medlemstallet og i det hele en slik stagnasjon i klubbens liv, at det synes å ha spøkt sterkt for dens fortsatte eksistens.

Grunnen eller grunnene hertil fremgår ikke med full klarhet av årsberetninger eller andre kilder. I 1901 synes det dog pånytt å





Båtparade 1904.

ha været en hovedrevisjon av medlemsfortegnelsen med almindelig nedsabling av medlemmer, idet antallet av disse i årsberetningen for 1902 plutselig er gått ned til 47. Dette har sikkerlig vært en sterkt medvirkende årsak til — og i nogen utstrekning vel også en virkning av — klubbens tilbakegang i denne tid, men detaljer til nærmere belysning av forholdet finner man som nevnt ikke i tidens årsberetninger eller generalforsamlingsreferater. Disse siste er i et par tilfeller — betegnende nok — også fra formens side overordentlig skjodesløst og mangelfullt ført.

Det sees dog at den ordinære generalforsamling i januar 1900 og generalforsamlingen i februar 1903 efter bestyrelsens forslag enstemmig innvalgte henholdsvis Carl Torgersen og Jonas Haanshus som æresmedlemmer av klubben.

På generalforsamlingen i 1903 blev det av bestyrelsen også fremlagt tegning til et nytt båthus samt forskjellige forslag til opførelse av dette, hvorefter forsamlingen gav bestyrelsen fullmakt til å bygge forutsatt at det stod i dens makt å tilveiebringe de nødvendige midler.

Det synes således som om båthuset av 1896 allerede var begynt



å vise sig utilstrekkelig, — et lite lyspunkt i denne ellers lite opmuntrende tid.

Byggesaken søktes bragt et skritt videre i 1904 gjennom en stort anlagt høsttilstelning på Kongshavn Bad til inntekt for nytt båthus. Den varte en uke, men det økonomiske utbytte var minimalt, bare kr. 280.06, visstnok vesentlig som følge av det uheldige vær som hersket hele den uken.

Senere på høsten samme år fant man allikevel grunn til å opnevne en byggekomité bestående av herrene J. Haanshus, arkitekt Holm, H. Robarth og Chr. Einarsen, med det oppdrag såvidt mulig å bringe byggesaken videre.

Den ordinære generalforsamling i januar 1905 foretok et par lovforandringer, hvorav den viktigste var at rosjeften blev medlem av bestyrelsen.

I 1905 tok man videre et skippertak til bedring av klubbens økonomi. Klubbens årbok blev trykt i 1000 eksemplarer, der betaltes av klubbens daværende president grosserer Andreas Løvlie, og 800 sendtes ut med tiggerbrev til like mange rikmenn over hele landet. Resultatet herav var dog yderst magert, nemlig ca. 45 kroner og 2 passive medlemmer, hvad årsberetningen for samme år hovedsakelig tilskriver «den vanskelige politiske Situation, vi var midt oppe i».

Fra og med 1907 blev ifølge generalforsamlingsbeslutning presidentbetegnelsen sløifet og bestyrelsen og klubbens leder blev igjen kort og godt «formann». Formodentlig har praktiske hensyn vært bestemmende for denne forandring, men nærmere begrunnelse kan ikke finnes i klubbens annaler.

Grosserer Andreas Løvlie, som hadde innehatt presidentverdigheten i årene fra 1900 til og med 1906 og i denne tid vist stor offervillighet og interesse for sitt hverv, var således klubbens siste president.

I løpet av året 1907 kom man til et endelig resultat i arbeidet for det nye båthus. Der kunde således på generalforsamlingen i februar 1908 fremlegges utkast til nytt båthus utarbeidet av materialsjefen hr. Martin Andersen og kalkulert til kr. 3500.—. Utkastet



vant medlemmenes udelte bifall, og de bedre økonomiske forhold m. v. innen klubben gjorde det sannsynlig at man kunde få det nye båthus ferdig ut på våren 1908, og således ta det i bruk det år klubben feiret sitt 25 års jubileum.

Dette slo også til. Det nye båthus blev tatt i bruk en av de første dager av august måned 1908, og innvielsesfest i forbindelse med fest i anledning av klubbens 25-årige beståen blev avholdt lørdag den 5te september 1908 i båthuset.

Det blev både som minnefest og som innvielse av det nye hus en vakker og verdig tilstelning. Innbudt var klubbens 5 æresmedlemmer, hvorav cand. Carl Torgersen og byråsjef J. Haanshus møtte, de største bidragsydere til båthuset, de øvrige klubbens formenn samt representanter for pressen. Jubileumsfesten begynte kl. 8^{1/2} med «kold Sexa i Baadhallen». Da spisningen var ferdig benket man sig i annen etasje og på verandaen. Ved champagnen redegjorde byggekomitéens formann byråsjef Haanshus for båthusets historie. Klubbens formann, grosserer Haanshus, talte for klubbens stiftere, hvorpå klubbens nystiftede ærestegn blev utdelt til stifterne og formannen. Norsk forening for roidretts formann arkitekt Sverre, som forøvrig også hadde ydet bidrag til det nye hus, manet Ormsund-roerne til å holde sine gamle gode tradisjoner høit og takket klubben for dens sportslige innsats og loyalitet.

Molstad overbragte en hilsen og takk fra Christiania Roklub og ingeniør Tjersland ønsket alt godt på Malmøens Roklubs vegne. Fra Norske Studenters Roklub, fra Fredriksstad Roklub og fra en flerhet av gamle medlemmer innløp hilsningstelegrammer.

Det nye båthus vakte såvel medlemmenes som de tilstedeværende fremmedes store beundring. Det var rummelig, praktisk og bekvemt,



Båthuset av 1908.



og var med sin nesten ideelle beliggenhet den beste basis for klubbens fremtidige virke.

Til festen var utgitt en grei og oversiktlig 25-års beretning, utarbeidet av grosserer Martin Steenersen.

Og Ormsund Roklub gikk videre. Klubbens tomt kunde allerede året etter (1909) utvides betydelig ved et fordelaktig planeringsarbeide.

I årsberetningen for dette år heter det forøvrig blandt annet: «Klubben har deltaget i en Eskadreroning for de franske Parlamentarikere, ligesom Formanden var indbudt til Middag på «Dronningen» ved samme Anledning.» Det var dengang president Fallières besøkte Norge.

På generalforsamlingen i 1909 fremkom også en henstilling til bestyrelsen om å forandre rodrakten således at de tre blå tverbånd blev erstattet av klubbens flagg i passende størrelse. Generalforsamlingen gav sitt samtykke til dette forslag, men av en eller annen grunn er man senere gått tilbake til de tre blå tverbånd, inntil generalforsamlingen i 1930 forandret dette i roreglementet. Ifølge referatet blev det i 1909 videre henstillet «til Bestyrelsen med Tilslutning af Generalforsamlingen at afholde i Vinterens Løb, et Roermøde».

Ved utgangen av 1910 var klubbens medlemstall atter oppe i 100, hvorav 5 æresmedlemmer, 72 aktive og 18 passive. De bedrede båthusforhold og det stigende medlemstall medførte også verdifulle forøkelser av materiellet i de år som kom, delvis ved innkjøp og delvis ved gaver fra interesserte og formående medlemmer.

Klubben kunde derfor i 1911 for første gang la sig representere utenlands, nemlig ved Göteborgs Roddförenings kappøring på Långedrag den 23de juli 1911. Riktignok gav denne første representasjon utenlands ingen seier, men den betydde selvsagt en sterk høining og utvidelse av klubbens sportslige mål, og en kraftig spore til fortsatt arbeide utad og innad.

Kontingenten blev i 1912 satt op til kr. 20.— pr. år for aktive og kr. 10. — for passive, likesom man da innførte bestemmelsen om



lavere kontingent for medlemmer som ekseraserer rekruttskolen (kr. 10.—). Forslag om dette siste hadde for øvrig også vært fremme på generalforsamlingen i 1910, men blev sammen med enkelte andre saker utsatt til en senere ekstraordinær generalforsamling. Imidlertid synes saken å være gått i glemmeboken til styret i 1912 atter tok den op.

I 1913 feiret klubben sitt 30-årsjubileum med en belivet fest i Parkkaféens annen etasje. I anledning av jubileet mottok vi en rekke gaver blandt annet fra godseier J. A. Stampe, grosserer Andreas Løvlie og cand. Carl Torgersen.

Ved siden av de regulære oppgaver meldte det sig leilighetsvis også ekstraordinære saker til løsning for de skiftende styrever. I 1912 og utover hadde man således klubbens konflikt med Norges Roforbund. I senior innriggerløpet i N. R.'s internasjonale kappning i Holtekilen 30te juni 1912 rodde vårt lag walk over, men ved premieutdelingen nektet N. R. å utdele Kongepokalen som var oppstillet for dette løp. N. R. begrunnet sin optreden med at vårt lag ikke hadde klart den maksimaltid der var fastsatt for løpet. Imidlertid var hverken klubben eller lagets mannskaper gjort bekjent med at man skulde ro på maksimaltid. Laget nektet derfor også å motta de erindringsmedaljer som N. R. var villig til å utdele til roerne.

Tildragelsen vakte sterk og enstemmig forbitrelse innen klubben, hvor saken blev behandlet på en rekke medlemsmøter, ordinære og ekstraordinære generalforsamlinger. Styret søkte mange ganger og på mange måter å få hvad de mente var klubbens utvilsomme rett, men forgjeves, og saken tilspisset sig efterhånden så sterkt at klubben på en ekstraordinær generalforsamling den 25de juli 1913 besluttet å melde sig ut av Norges Roforbund.

I løpet av 1914 blev det fra annet idrettshold vakt mosjon for å søke konflikten løst ved voldgift. Forslaget vant ikke ubetinget tilslutning fra alle hold, men et stadig sterkere ønske om å få slutt på den pinlige strid gjorde at partene tilslutt tiltrådte forslaget. Man gikk med på å la saken avgjøres av en voldgiftsrett opnevnt av Norges Riksforbund for Idrett efter at Ormsund Roklub først hadde



meldt sig inn i Norges Roforbund igjen. Dommen falt sommeren 1915 og gikk i Ormsund Roklubs disfavør, et resultat som virket meget forstemmende i klubben, men som den dog lojalt bøiet sig for.

Året etter (1916) blev klubbens tidligere mangeårige formann og bestyrelsesmedlem grosserer Martin Steenersen av generalforsamlingen enstemmig optatt som æresmedlem, likesom herr Sverre Gulbrandsen det år innvalgtes som livsvarig medlem. På generalforsamlingen i 1917 blev kontingenten hevet til kr. 25.— pr. år for aktive, og kontingenten for livsvarige fra kr. 100.— til kr. 150.—, foruten at også endel lovforandringer for øvrig blev vedtatt, hvorved bl. a. styremedlemmenes antall blev øket fra 5 til 6.

På den fest som 1918 blev holdt i anledning 35-årsjubileet blev følgende tildelt klubbens fortjenstmedalje: G. Bjølgerud, Olaf Bjørnstad, C. A. Carlsen og Martin Steenersen.

Det hendte også at styret måtte ta sig av saker av ren intern art, saker som ikke hørte til de dagligdagse og hvis behandling krevet den største takt og forsiktighet om ikke den kameratslige ånd og det gode samhold i klubben skulde ta varig skade. Mange vil således erindre den eksklusjonssak som var fore på ordinære og ekstraordinære generalforsamlinger i 1917 og 1918, og som var foranlediget av en episode på en roerfest i Handelsstanden sommeren 1917 mellem klubbens daværende formann og et av medlemmene. Saken fant heldigvis tilslutt sin fornuftige løsning, men de medlemmer som var til stede under de forskjellige behandlinger, vil med blandede følelser bevare erindringen om nogen meningsutvekslinger som med hensyn til kraft og tydelighet intet lot tilbake å ønske.

Det som især preget krigsårene 1914—18 og de nærmest efterfølgende år var på den ene side vanskelighetene med overhodet å få hjem nytt materiell, og på den annen side den letthet hvormed kontingenten gikk inn og den generøsitet ved gaver m. v. som disse års pengeoverflod naturlig medførte. Dette siste kom vel med også av den grunn at det materiell som kunde skaffes, måtte betales temmelig dyrt.

For et enkelt av disse år (1920) blev det utlignet en ekstra-



*Sverre Gulbrandsen**Jonas Myhre**Olaf Bjørnstad*

Innvalgte livsvarige medlemmer.

kontingent på kr. 10.—, og det er betegnende for tiden at dette blev enstemmig vedtatt på den ekstraordinære generalforsamling hvor forslaget var fremsatt. Samtidig vedtok man innskrivningspenger for nye medlemmer med kr. 10.—. På den ordinære generalforsamling i november samme år blev kontingenten for aktive medlemmer hevet til kr. 35.— og kr. 20.— for medlemmer som ekserserer rekruttskolen. Et forslag om å forhøie kontingenten for livsvarige medlemmer til kr. 200.— blev forkastet av generalforsamlingen i 1921.

De basartilstelninger o. l. som man fra 1915 har avholdt regelmessig annet hvert år efter rosesongens slutt om høsten, har også vært et godt tidsbarometer. Utbyttet har svinget fra et nettooverskudd i 1915 på kr. 800.— til kr. 9320.— i 1921. Men ved siden herav har disse overskudd også vært fullgyldige uttrykk for medlemmenes interesse og offervilje, idet den alt overveiende del av det store arbeide som hver enkelt av disse tilstelninger medfører, har vært utført av medlemmene selv.

Det som har samlet hovedinteressen i klubben det siste tiår har været planene om et nytt og større båthus på det gamles sted. Den umiddelbare foranledning til at disse planer kom frem var de øvrige roklubbers nybygg, som jo også måtte vekke ønsket om et mere repre-



sentativt klubbhus enn det vi nu har. Men det lar sig heller ikke nekte at tross all hygge og alle gode minner som knytter sig til vårt gamle båthus, så holder dette ikke lenger mål med tidens krav. Redaksjonskomitéen har bedt formannen i Andelselskapet Båthuset om å utarbeide en oversikt over arbeidet med å skaffe midlene til reisningen av nytt båthus, og denne utredning er inntatt som eget kapitel i dette skrift.

Av klubbens liv i tiden 1923—1932 bør for øvrig nevnes at vår høit fortjente instruktør gjennom ca. 20 år, herr Olaf Bjørnstad i 1923 blev innvalgt som livsvarig medlem.

Lovene har under de skiftende styre i 1924—1932 vært gjenstand for en rekke forandringer av utdypende art. I 1926 fikk man inn bestemmelsen om at medlemmer som anbefaler nye optatt derved også garanterer de nyes kontingent i det første år. I 1928 kom forslaget om adgangen til å opta livsvarige passive medlemmer. Dette og forskjellige endringer i lovene for øvrig blev så videre utformet av en komité bestående av d'herrer Kasper Johansen, Gunnar Hellesen og Rolf Neegaard. Det nye forslag tiltrådt av styret blev vedtatt på generalforsamlingen 1929. I forbindelse med et lite tillegg til § 3 av ren praktisk art, blev denne paragraf på generalforsamlingen i 1932 gitt sin nuværende form. Samtidig vedtok man at klubbens merke også kan bæres i miniatur.

I løpet av 1929—1930 undergikk vårt roantrekk og «paradeantrekk» visse forandringer og blev gitt det utseende som det nu har ifølge Roreglementets § 1.

Klubbens medlemstall som i 1922 satte høiderekord med 191, falt i løpet av de følgende 2 år ned til 146, vesentlig som følge av en ny oprydning i medlemslisten, men har senere tatt sig bra op igjen. Når vi nu også kan vente at vårt nye båthus kan stå reist til våren, skulde vi ha gode chancer for bra tilgang på nye medlemmer. Da gjelder det også at alle de gamle medlemmer, de som har vært med på å skape klubbens ærerike tradisjoner, finner tilbake til gamle tomter om enn til nytt hus, og nyter sommerkvelden i roerlag slik som i gamle dager, til glede for sig selv og til gagn for klubben.



ORMSUND
ROKLUB



DIPLOM

TILDELT



Vedtatt 1932.

STYRET GJENNEM 50 ÅR:

År	Formann	Viseformann	Rosjef
1883	J. A. Stampe		
1884	J. A. Stampe		
1885	J. A. Stampe		
1886	Chr. Christophersen	K. Haanshus	
1887	Chr. Christophersen	L. Nicolaysen	
1888	Chr. Christophersen	A. Kolstad	
1889	Chr. Christophersen	Carl Torgersen	
1890	Chr. Christophersen	Jonas Haanshus	
1891	Harald Ohlsen	S. B. Nerdrum	
1892	Andr. R. Lind	O. A. Haanshus	
1893	Andr. R. Lind	Magnus Blunck	
1894	Andr. R. Lind ¹⁾	Carl Torgersen ¹⁾	
1895	Harald Ohlsen	Jonas Haanshus	
1896	Harald Ohlsen	Jonas Haanshus	
1897	Jonas Haanshus	Carl Torgersen	Peter Torgersen
1898	Peder Lunde	Carl Torgersen	Carl Otto Riis
1899	Johs. Nordahl	O. Christophersen	Carl Otto Riis
1900	Andreas Løvlie	Carl Torgersen	Carl Otto Riis
1901	Andreas Løvlie	Carl Torgersen	Sigurd Schjøll
1902	Andreas Løvlie	Carl Torgersen	Jonas Hagen
1903	Andreas Løvlie	F. Ullstrøm	Carl Aug. Carlsen
1904	Andreas Løvlie	Hagbarth Robarth	Jonas Hagen
1905	Andreas Løvlie	Otto Bagge	Otto Bagge
1906	Andreas Løvlie	O. A. Haanshus	Harald Halvorsen
1907	O. A. Haanshus		C. A. Carlsen
1908	O. A. Haanshus		C. A. Carlsen
1909	O. A. Haanshus		C. A. Carlsen
1910	O. A. Haanshus		Olaf Bjørnstad
1911	Martin Steenersen		Knut Haagensen
1912	Martin Steenersen		Olaf Bjørnstad, Leif Ring Reinertsen
1913	Martin Steenersen		E. Ingebretsen
1914	Martin Steenersen		Olaf Bjørnstad

¹⁾ Fra året 1894 til 1906 har klubbens leder tittel av president og viseformannen tittel av formann.



Materialforvalter	Kasserer	Sekretær
Carl Torgersen	Jonas Haanshus	G. A. Fischer
Carl Torgersen	Jonas Haanshus	K. Haanshus, G. A. Fischer
Carl Torgersen	Hj. Bade	K. Haanshus
Carl Torgersen	Alfr. Bendixen	Chr. Bergh
Carl Torgersen	Benth Olsen	O. A. Haanshus
Carl Torgersen	Benth Olsen	C. Krohn
W. Johnsen	Benth Olsen	C. Krohn
Carl Torgersen	Benth Olsen	P. G. Lieblein
Einar Vedeler	H. Schyberg	Carl Torgersen
Carl Torgersen	H. Schyberg	W. Johnsen
Carl Torgersen	C. Christensen	M. W. Christophersen
O. Fæste	Aug. Carl Krafft	Marcus Bang
Peter Torgersen	Johs. P. Lunde	Marcus Bang
Carl Torgersen	Johs. P. Lunde	Marcus Bang
Peter Torgersen	Johs. P. Lunde	Conrad Heyerdahl
Axel Christiansen	Herm. T. Oulie	Louis Ridder
Axel Christiansen	Sigurd Schjøll	Louis Ridder
Eivind Gjerdrum, F. Ullstrøm	Eskild Jensen	Axel Brauer
Th. Oulie jr.	F. Ullstrøm	Axel Brauer
Th. Oulie jr.	F. Ullstrøm	Axel Brauer
Knut Asker	H. Robarth	Th. Oulie
E. Ingebretsen	Peter Grauer	C. A. Carlsen
E. Ingebretsen	C. A. Carlsen	C. A. Carlsen
Einar S. Ween	M. Steenersen	E. Ingebretsen
Martin Andersen	M. Steenersen	E. Ingebretsen
Martin Andersen	M. Steenersen	Robert Ohlsen
Martin Andersen	M. Steenersen	Ludv. C. Ruud
Georg Jensen	M. Steenersen	Asbjørn Bjørnstad
Knut Asker	Sigurd Strandby	Martin Andersen
H. A. Sander, Th. Dietrichs, H. Meyer	Gunnar Andersen, H. Meyer	Knut Asker
Olaf Bjørnstad	G. Andersen	Finn Otterbeck
Aage Bjørnstad	Kristian Linnerud	G. Bjølgerud

År	Formann	Viseformann	Rosjef
1915	G. Bjølgerud		Thorleif Nielsen
1916	G. Bjølgerud		Bj. Høgberg
1917	G. Bjølgerud		Ole Koch Thorkildsen
1918	Sv. Gulbrandsen	Cass. Svenning	Moeser Christensen
1919	Sv. Gulbrandsen	Cass. Svenning	Moeser Christensen
1920	Rolf Neegaard	Bredo Traagstad	E. N. Hauge
1921	Sv. Gulbrandsen	Gottlieb Larsen	Rolf Magnell
1922	Otto Nordsveen	Gottlieb Larsen	Rolf Magnell
1923	Otto Nordsveen	Aage Bjørnstad	Rolf Magnell
1924	Rolf Neegaard	Aage Bjørnstad	R. A. Christiansen
1925	Rolf Neegaard	Aage Bjørnstad	Rolf Christiansen
1926	Rolf Neegaard	Otto Nordsveen	Rolf Christiansen
1927	Rolf Neegaard	Otto Nordsveen	Rolf Christiansen
1928	Rolf Neegaard	Rolf Engebretsen	Rolf Christiansen
1929	Rolf Neegaard	Rolf Engebretsen	Rolf Christiansen
1930	Aage Bjørnstad	Rolf Engebretsen	Rolf Christiansen
1931	Aage Bjørnstad	Rolf Engebretsen	Rolf Christiansen
1932	T. Becker	Arne Krogvik	Gunnar Helliesen, T. Torp Egeberg
1933	T. Becker	O. Koch Thorkildsen	Rolf Christiansen

RO-UTVALGET:

Dette organ som blev etablert efter vedtak på generalforsamlingen 1926 har i de år det har bestått hatt følgende sammensetning:

1927:	1928:	1929:	1930:
Rolf Christiansen, formann	Rolf Christiansen, formann	Rolf Christiansen, formann	Rolf Christiansen, formann
Otto Bagge	Otto Bagge	Trond Wikant	Trond Wikant
Olaf Bjørnstad	Aage Bjørnstad	Gunnar Helliesen	Olaf Bjørnstad
Aage Bjørnstad	Alfred Pettersen	Olaf Bjørnstad	R. A. Christiansen
Leif Aagard	E. N. Hauge	Aage Bjørnstad	Alfred Pettersen
	Trond Wikant, vara- mann		



Materialforvalter	Kasserer	Sekretær
Aage Bjørnstad	E. N. Hauge	Johs. Berg
Aage Bjørnstad	E. N. Hauge	Rolf Neegaard
Aage Bjørnstad	E. N. Hauge	Rolf Neegaard
Aage Bjørnstad	Otto Nordsveen	Rolf Neegaard
Aage Bjørnstad	Otto Nordsveen	Johs. Hauge
Arne Krogvik	Otto Nordsveen	Gottlieb Larsen
Alfred Pettersen	Otto Nordsveen	Finn Bergfeldt
Alfred Pettersen	Edward Syversen	Erling Egeberg
Alfred Pettersen	O. Koch Thorkildsen	Magnus Gunn
Alfred Pettersen	Birger Eriksen	Leif Aagaard
Alf W. Nilssen, Trond Wikant	Birger Eriksen	Leif Aagaard
Gunnar Helliesen	Reidar Dahl	Ole Aagaard
Gunnar Helliesen	Reidar Dahl	T. Becker
Ottar L. Nielsen	Birger Eriksen	T. Becker
Alfred Pettersen	Birger Eriksen	Kasper Johansen
Gunnar Helliesen	Birger Eriksen	Kasper Johansen
Alfred Pettersen	R. A. Christiansen	Kasper Johansen
Botolf Thorud	Erling Berg	Brede Lie
Botolf Thorud	Erling Berg	Brede Lie

1931:

Rolf Christiansen, formann
Olaf Bjørnstad
Torolf Becker
T, Torp Egeberg
Ingmar Gundersen

1932:

Gunnar Helliesen, formann
T. Torp Egeberg, formann
i Helliesens fravær
Ingmar Gundersen
Reidar Berg
Asbj. Westbye

1933:

Rolf Christiansen, formann
Trond Wikant
Alf W. Nilssen
Botolf Thorud
C. Mølbach Nielsen



PRESIDENTER



*J. A. Stampe.
Formann 1883-85.*



*Chr. Christophersen.
Formann 1886-90.*



*Harald Ohlsen.
President 1895-96. Formann 1891.*



*Andr. R. Lind.
Formann 1892-93.
President 1894.*



*Carl Torgersen.
Formann 1894, 1897-98,
1900-02.*



*Jonas Haanshus.
Formann 1895-96.
President 1897.*



*Peder Lund.
President 1898.*



*Johs. Nordahl.
President 1899.*



*O. Christophersen.
Formann 1899.*



*Andreas Lovlie.
President 1900-06.*

OG FORMENN



*I. F. Ullstrøm.
Formann 1903.*



*Hagb. Robarth.
Formann 1904.*



*Otto Bagge.
Formann 1905.*



*O. A. Haanshus.
Formann 1906-10.*



*Martin Steenersen.
Formann 1911-14.*



*G. Bjølgerud.
Formann 1915-17.*



*Sv. Gulbrandsen.
Formann 1918-19, 21.*



*Rolf Neegaard.
Formann 1920, 1924-29.*



*Otto Nordsveen.
Formann 1922-23.*



*Aage Bjørnstad.
Formann 1930-31.*



Søndag 7^{de} September 1884
gives

En Forestilling paa Ormøen af Ormsund
Roklubs Theaterpersonale.

Bestaaende af:

- 1 Orchesternummer.
- 2 Et Uhyre
- 3 Orchesternummer.
- 4 Optræden af Brødrene Gray i Entre turnique
og musical excentric intermezzo.
- 5 Kavalerischoc

Forestillingen, der begynder kl. 5½ afholdes i Ormsund
Roklubs Baadhus ved Malmösundet.

Billetpris Kr. 0,50 pro Persona.

Billetter erholdes hver Dag i Baadhuset fra 5-6 og på
Forestillingsdagen ved Indgangen deraabnes Kl. 5 Efm.
Program erholdes i Billetudsalget for 5 Øre.

Mr. Outrigger

Directeur.

MYNT OG MATERIELL



NHVER begynnelse er vanskelig, det fikk de nok sanne våre kjære stiftere, og det stod kanskje klarest for dem da det første regnskap forelå. Det kommenteres i klubbens første generalforsamlingsprotokoll på følgende måte: «Regnskabet konstaterer noksom det sørgelige Faktum at Klubbens Finantser er værre end daarlige. Dette har sin Grund deri at kun faa av dem som Stifterne havde paaregnet som Bidragsydere har ydet Bidrag.»

Klubben var altså igangsatt i tillit til at den nok vilde få velyndere som i de første vanskelige år vilde hjelpe bestyrelsen over de verste økonomiske kneiker. Det slo ikke helt til akkurat i stiftelsesåret. Den liste som da blev utsendt til «Egnens Løkkeieiere» med anmodning om å tegne bidrag, resulterte kun i et samlet tegningsbeløp på kr. 140.—, hvorav vi i det første regnskap, som omfattet tidsrummet 21. juli 1883 til 26. mars 1884, finner kr. 55.— som «Udestaaende Fordringer». Imidlertid hadde styret bestilt båthus opført for kr. 525.—, og da man også hadde kjøpt en brukt fireåret utrigger fra Christiania Roklub for kr. 300.—, var man nødt til å ty til lån. På denne måte skaffet man så kr. 700.— «paa almindelige Sparebankvilkaar» som det står i årsberetningen fra dengang.

Men at stifterne ikke hadde regnet så helt galt allikevel, fremgår med all ønskelig tydelighet av de senere års regnskaper. Allerede året efter finner vi at kr. 265.— av et utgiftsbudgett på kr. 900.— er bragt til veie ved bidrag og gaver, og klubbens materiell, som den første sommer innskrenket sig til en utrigget klink, som formannen grosserer Stampe hadde kjøpt og foræret klubben, var nu vokset til



«2 fireaarede Outtriggere med Aarer» til en bokført verdi av kr. 800.—. I dette utgiftsbudgett på kr. 900.— inngår betaling for den brukte utrigger der blev kjøpt samt brygge med tilsammen kr. 340.— og renter + avdrag på lån i Spareskillingsbanken med kr. 173.—, så de regulære driftsutgifter var ganske beskjedne.

I 1885 fortsatte man i samme spor. Ved hjelp av midler innsamlet blandt medlemmer blev man i stand til å kjøpe nok en klink fra England, og denne er opført med en verdi av kr. 700.—. Regnskapet viser ikke tydelig hvad båten kostet eller hvor meget som kom inn på innsamlingen, men på utgiftssiden finner vi en post «Bidrag til Outtrigger Kr. 100.—» Dette var altså klubbens utlegg på båten. Blandt inntektene samme år står anført gaver med i alt kr. 283.—, hvorav «ved en Komite Kr. 251.—» Om komitéens arbeide forteller årsberetningen følgende:

«Vesentlig ved Skuespil hvori de fleste av Roklubbens kjendte gode Kræfter medvirkede og med værdifuld Assistance av flere Ormsunddamer lykkedes det at tilveiebringe et saa stort Beløb.»

Året efter (1886) klarte man sig så vidt det var uten å anskaffe noget nytt materiell til tross for en betydelig stigning i medlemstallet. Men for å kunne tilfredsstille alle måtte man i den travleste del av sesongen låne en båt fra Christiania Roklub. Takket være én gave på kr. 500.— fra formannen generalkonsul Christophersen fikk man nu kvittet sig med resten av gjelden fra 1883 (til Spareskillingsbanken kr. 420.—), og dette i forbindelse med en sterk stigning i medlemskontingenten medførte en vesentlig forbedring av klubbens økonomi.

I 1887 fikk man så klubbens første sculler, som også synes å være anskaffet vesentlig ved innkomne bidrag. Utgiftene for klubben til dette kjøp var i alle fall ikke mere enn kr. 20.—. Båten, som var innkjøpt fra Arendals Roklubb, må ha vært noget medtatt da vi fikk den, for den blev straks påkostet reparasjoner for kr. 57.—, for øvrig også ved frivillige bidrag. I regnskapet for dette år står for første gang anført kontingent for optatt livsvarig medlem (hr. Einar Mortensen) med kr. 50.—.



Efter at klubben helt fra starten hadde flytt først og fremst på gaver, noterer vi at kontingenten i 1887 er hovedinntekten og dekker den vesentligste del av klubbens regulære driftsutgifter (kr. 483.— av kr. 578.—). Dette forhold fortsetter så de neste 5 år, idet kontingentinntekten stiger jevnt og sikkert inntil den i 1892 — 10 år etter klubbens stiftelse — utgjør kr. 949.—, sammenlignet med kr. 115.— det første år. Å dømme efter regnskapene skulde også gavene som de første 6 år varierte mellom kr. 542.— og kr. 140.— om året, være sunket ned til kr. 86.— i 1890. Men i årsberetningen for dette år står blandt annet følgende:

«Der er iaar ved frivillige

Bidrag indkjøbt en fireaaret Outrigger fra Christiania Roklub.»

I 1892/93 ser det endog ut til at man har kunnet klare sig helt uten hjelp, men saken var at klubbens formann grosserer Andr. R. Lind i 1892 ydet klubben et lån på kr. 700.—. Dette har sikkert i første rekke vært for å dekke underskuddet på den innenlandske kapproning som Ormsund Roklubb det år arrangerte, og som kostet oss kr. 615.—. Men lånet har nok også hatt sin indirekte store betydning for anskaffelsen av klubbens første innrigger året efter.

Klubbens byggefond, som i de 3 forutgående år er tatt med i status, holdes i 1894 utenfor denne. Men da vår nuværende tomt blev kjøpt i 1895 og båthuset flyttet dit, blev byggefondet atter medtatt, men under eiendomskonto som en del av denne. Sent på året 1894



Medlemskort fra 1884.



fikk man hjem fra Danmark en dobbeltsculler innrigger som i beretningene først regnes med fra 1895. Dette er den eneste båt av denne type som Ormsund Roklub har hatt, og den var flittig brukt gjennom hele 20 år, inntil den i 1915 blev utrangert.

Man hadde nu helt siden 1891 arbeidet med planer om utvidelse av båthuset, og dette resulterte i 1895 i kjøpet av vår nuværende tomt som kostet kr. 2500.—. Herav låntes kr. 1000.— av klubbens eget byggefond mot en 2. prioritets pantobligasjon, og dette beløp betaltes kontant til selgeren. For restbeløpet kr. 1500.— utstedte man en 1. prioritets pantobligasjon i klubbens nye eiendom.

Kjøpet av tomten og båthusets flytning har nok lagt beslag på alt det som kunde skaffes av kontanter å dømme efter følgende lille avsnitt i årsberetningen: «.... har Klubbens Finantser ikke tilladt den at mottage nogen af de Indbydelser den iaar har erholdt fra fremmede Klubber.»

De neste 6 år, 1896—1901, er gode år for Ormsund Roklub. Kontingenten går bra inn, og man klarer sig for den daglige drift uten vanskelighet med klubbens egne midler. Ekstra utbetalinger ved innkjøp av nye båter i 1898 (ca. kr. 1100.—) dekkes nesten helt med kr. 360.— som lånes i Akers Sparebank, og kr. 635.— av innkomne bidrag. Det siste vet Otto Bagge å berette at Riislaget ved sitt energiske arbeide også på dette område hadde en vesentlig del av æren for. Det var klubbens to gamle utriggere som var utrangert og erstattet med en ny, samtidig som man anskaffet en ny innrigger det år. Kontantbetalingen på kr. 1100.— utgjorde da betaling for innriggeren og halvparten av uttriggeren. Pantobligasjonen på kr. 1500.— som var utstedt i 1895 da vi kjøpte den nye tomt, var i 1901 nedbetalt til kr. 750.—, og lånet i Akers Sparebank til kr. 120.—.

Dette år solgte man til Sandefjord Roklub en av de gamle utriggere, hvorved klubbens båter kom ned i et antall på 5, det laveste siden 1893. Meningen har nok da vært å erstatte den solgte båt med en ny og bedre, men de to efterfølgende sesonger skrumpet medlemsantallet så sterkt inn at man hadde mere enn nok med det gjenstående materiell. Like fullt kunde man i 1902 betale resten av lånet



i Akers Sparebank og et mindre avdrag på pantobligasjonen. Året etter (1903) var vi på bunnen med hensyn til medlemstall, mens vi er avskåret fra å konstatere noget som helst hvad regnskapet angår, idet dette kort og godt mangler. I årsberetningen for 1904 finner vi så følgende:

«Da Klubben ved Aarets Begyndelse kun havde 5 Baade at disponere over, nemlig to Outtriggere hvorav den ene er ubrugelig og utrangeret, to Indtriggere samt en Sculler og da det tegner til at blive stor Tilslutning af nye Medlemmer, blev der paa Bestyrelsesmødet den 28. Marts efter at Formanden Hr. Robarth havde erklæret sig villig til at laane Klubben de nødvendige Penge, besluttet indkjøbt fra Drammens Roklub, der var opløst i Januar Maaned: 1 OuttrIGGER endel brugt, 1 IndtrIGGER i udmærket Stand og 3 Sæt Aarer for en Kjøbesum af 400 Kroner hvilket maa siges at være enestaaende billigt.»

Forventningene slo til. Man fikk både nye medlemmer og god inngang på kontingenten, og kunde i årets løp tilbakebetale formannen kr. 150.— foruten at pantobligasjonen nedbetaltes til kr. 450.—. Litt støttet man sig da også til klubbens byggefond, hvorav man lånte kr. 280.—. Også neste sesong (1905) gjorde man et fordelaktig kjøp fra Drammens Roklub. Det var «en udmærket OuttrIGGER Racebaad for ca. Kr. 175.—.» Antallet av gode båter bragtes derved atter op på høide med 1896, og omtales i årsberetningen som «det bedste Klubben nogensinde har havt.» Fremgangen i dette år blev godt støttet av innsamlinger på tilsammen kr. 318.—, det største tall i hele tiåret 1900 til 1909.

Det fremgår også av regnskapene at man fra 1905 gikk over til en mere nøktern ansettelse av klubbens verdier. Tomten som var kjøpt for kr. 2500.— og hadde stått anført med dette inntil den i 1898 blev opskrevet til kr. 3000.—, blev i regnskapet for 1905 redusert til kr. 2000.—. Båthuset med grunnmur som oprinnelig stod i kr. 500.— og efter hvert var blitt nedskrevet til kr. 300.— (i 1894), redusertes nu til kr. 250.—. Hvert år utover betaltes nu som før de regelmessige avdrag på pantobligasjonen på tomten, og gjelden til



formannen av 1904 var i 1908 bragt ned i 65 kroner. Medlemstallet i disse årene var ikke stort, så kontingenten blev tilsvarende beskjeden, men den synes å ha gått bra inn, og man slo sig igjennem uten å behøve å ty til lån.

1908 betegner en milepel i klubbens historie. De vanskelige driftsforhold som klubben led under, hadde øiensynlig ikke gjort det mulig for den komité som blev nedsatt høsten 1904, å skaffe nevneverdige midler til nytt byggefond. I 1905 står dette bokført med kr. 266.—, i 1906 med kr. 341.— og i 1907 med det samme beløp. I 1908 tok man så et ekte skippertak. I årsberetningen står riktignok bare at «nyt Baadhus er bygget iaar,» samtidig som det nevnes at de største bidragsydere var innbudt til innvielsesfesten. Men regnskapet viser at man det året skrapet sammen ikke mindre enn kr. 1 000.— ved gaver og bidrag. Et obligasjonslån på kr. 2 000.— klarte resten. Huset kom op og har stått i over 25 år.

Tiltaket i 1908 satte fart i tingene. Ormsund Roklubb gikk nu inn i en flerårig rik utviklingsperiode. Kontingenten steg i 1910 for første gang op over kr. 1 000.— (kr. 1 214.—), og klubben kjøpte samme år ved bidrag av «Medlemmer og andre for Rosporten Interesserede» sin første åtter. Det var «en first class cravelbygget outrigget 8-aaret Baad indkjøbt fra London Rowing Club.» Samtidig hermed forærte vår tidligere president og alltid like interesserte medlem grosserer Andreas Løvlie klubben en klinkbygget firrer, så antallet av disse båter kom op i hele 5. Året efter steg det endog til 6, idet man måtte ha en ny racebåt og skaffet sig midlene ved å låne kr. 1 000.— i Den norske Creditbank.

Det var tunge løft for klubben disse båtkjøp, men styret så at de var nødvendige og vek ikke tilbake for ansvaret. Et enkelt styremedlem (Martin Steenersen) la ryggen til ved personlig lån og ved å garantere for lånet i Creditbanken, og hans sterke tro på klubben og dens fremtid blev ikke skuffet. Det gikk efter forventningen. Medlemstallet steg, og kontingenten passerte i 1911 for første gang kr. 1 500.—. Lånet på bygget i 1908 kom dette år ned i kr. 1 400.—.

En cravelbygget racebåt hadde nu i flere år stått på ønskelisten.



Nødvendigheten herav var fremholdt i den ene årsberetning efter den annen inntil ønsket blev opfyldt i 1912 da grosserer Andreas Løvlie atter dokumenterte sin store interesse og offervilje ved å forære klubben en cravelbygget utrigger, mot at klubben selv bekostet frakt og toll — et billig vilkår. Midlene til ny race innrigger som blev innkjøpt samme år, blev skaffet til veie ved en innsamlingskomité der bestod av Jonas Haanshus (komitéens formann), C. A. Carlsen og Knut Asker. I 1905 hadde man overtatt en kano som betaling for kontingent fra et medlem, og i 1912 kjøpte man ytterligere en båt av denne type. Begge utgikk i 1917.

Da kontingenten på genralforsamlingen i 1912 var blitt satt op, viste denne inntekstspost en liten stigning også i 1913 til tross for at medlemstallet da gikk nokså sterkt ned. Materiellet hadde i 1912 gjennomgått en generalreparasjon, likesom man da for første gang gikk til anskaffelse av flytebrygge, nytt gjerde blev opsatt, nytt årestativ (for vertikaltstillede årer), o. s. v. Alt dette gjorde at det blev smått med kontanter i 1913, så man atter var nødt til å låne, denne gang kr. 2500.— mot formannen Martin Steenersens garanti. Derved opnådde man dog også å få betalt de kr. 800.— som stod igjen på lånet i Den norske Creditbank fra 1911. Byggelånet av 1908 var nu kommet ned i kr. 1100.—. I 1913 fikk klubben igjen for første gang siden 1896 en single sculler — en gave fra ingeniør B. Berger. I anledning av 30-årsjubileet skjenket grosserer Stampe kr. 250.— til en pokal som blev ferdig i 1915 og opsatt i junior utrigger. Vi tok den selv til odel og eie i 1921.

I løpet av årene 1914—1917 foregikk så en jevn og sikker nedbetaling av de forskjellige obligasjonslån og andre kreditorer. Kontingentinntekten de tre første av disse år var ikke høiere enn før, heller ikke gavene større i 1914 og 1915. Overskuddet på den første basar som holdtes i 1915, kr. 800.—, må for øvrig ha støttet godt i klubbens kasse. Men i 1916 begynner de rike gavers tid, hvori vi blandt annet uten utgift fikk store deler av klubbens materiell fornyet. Først var det klubbens annen cravelbyggede utrigger som kom i 1916, en gave fra hr. Sverre Gulbrandsen. Året efter utrangertes den gamle



Eckstrakt
af Orsmund Rokklub's Regnskab for
Feb. Tiden 24/7.83 — 26/3.84. (red.)

Om Gave fra forke "Orsmund Rokklub"	13	71	P. Baadh's med Grundmies	575	00
"Kontingent for 83/84"	115	00	"Rebet af 700 Ks i 6 mds	19	25
"Bidrag"	140	00	"Trykpenge og Regnskabsbøger	48	95
"Laan i Sparerkist bank"	700	00	"Avert & Porto	2	90
			"Lise	8	00
			"Thinglaaning	2	13
			"Assurance	3	00
			Balance		
			(Kasubehold)	309	48
	968	71		968	71

Overført
over "Orsmund Rokklub's" Statist den 26/3.83.

Aktiva			Passiva		
Kasubeholdning	309	48	Repr. af Baadh's	13	60
Udestaaende Sædninger fra Kont. 83/84.	30	00	Laan i Banken	700	00
De fra tegn. Bidrag	55	00	Balance		
Baadh's med Grundmies	575	00	(Netto-formis)	705	88
1 foreaaret Oufriiger	450	00			
	1419	48		1419	48

Regnskap for året 1932.

Debet	VINNINGS- OG TAPS-KONTO PR. 31/10 1932	Kredit
Omkostninger kr. 1 204.74 Assuranse » 92.07 Leie av motorbåt » 280.00 Rengjøring » 84.00 Reparasjoner og vedlikehold » 619.91 Lønninger » 450.00 Kapproning » 734.06 Overskudd i år kr. 1 312.33 Overført avsatt ifjor » 2 166.50 Overført fra Motorbåtfond » 667.58 Total kr. 4 146.41	Kontingentkonto kr. 3 275.00 Skapkonto » 100.00 Klubbkapproning 1932 » 103.50 Gave- og utlodningskonto » 299.75 Arboken 1931 » 89.33 Renter » 909.53 Overført Avsatt til ny åter » 2 000.00 » » nye åter » 166.50 » fra Motorbåtfondet » 667.58	
Anvendes således:		
Ny åter kr. 2 811.56		
Ny toer » 667.58		
Nye åter » 587.48		
Overføres til Livsvarige medlemmers Kontingentfond » 230.00		
Overføres i ny regning » 49.79		
	» 4 146.41	
	Kr. 7 611.19	Kr. 7 611.19

Debet	BALANSE-KONTO PR. 1/11 1932	Kredit
Kassebeholdning kr. 160.39 Innestående i: Haandverkernes Sparekasse kr. 6 778.95 Aker Sparebank » 4 000.00 Oslo Sparebank » 5 000.00 Verdipapirer: 5½ % Stat 1926 I kr. 10 000.00 6 % Bergen 1926 » 5 000.00 6½ % Aker 1925 I » 4 000.00 6 % Oslo 1924 » 4 000.00 6 % Stat 1924 » 15 000.00 Båtkonto » 38 000.00 Eiendomskonto » 28 285.59 Brygge og slipp » 9 500.00 Pokalkonto » 781.06 Inventariekonto » 700.00 Genserkonto » 100.00 Genserkonto » 64.00	Byggefond pr. 1/11 1931 kr. 26 808.83 Renter » 1 725.76 Motorbåtfond pr. 1/11 1931 kr. 668.57 Benyttet til innkjøp av ny 2-er » 667.58 Renter kr. 0.99 » » 21.86 Gross. Haanshus' pokalfond pr. 1/11 1931 kr. 704.70 Renter » 40.56 Avsatt til trykning av 50-årsberetning pr. 1/11 1931 kr. 304.25 Renter » 11.46 Livsvarige medlemmers kontingentfond » 315.71 Godseier J. A. Stamples fond » 4 780.00 Gross. Martin Steenersens fond » 10 000.00 Kapitalkonto » 38 921.79 Vinnings- og tapskonto » 49.79	kr. 28 534.59 » 22.85 » 745.26 » 315.71 » 4 780.00 » 10 000.00 » 38 921.79 » 49.79
	Kr. 93 369.99	Kr. 93 369.99

Oslo, den 31. oktober 1932.

 R. A. Christiansen,
 Birger J. Eriksen,
 revisorer

 T. BÉCKER,
 formann.

 Erling Berg,
 kasserer.


single sculler og tre nye blev anskaffet ved hjelp av bidrag tegnet i 1916 og 1917. Så mottar vi i 1918 atter en båt som gave fra hr. Gulbrandsen, denne gang en race innrigger. Underskuddet på landskappingen, som Ormsund Roklub da for første gang arrangerte, og utgiftene ved den efterfølgende seksa med premieutdeling, blev likeledes dekket av hr. Gulbrandsen med ca. kr. 2000.—. Samme år mottok vi fra grosserer Stampe i anledning av at klubben fylte 35 år et beløp på kr. 5000.—, som efter styrets bestemmelse ifølge giverens ønske, blev benyttet på den måte at kr. 2000.— blev avsatt til et eiendomsfond og kr. 3000.— til et båtfond. Dessuten forærte grosserer Haanshus oss i samme anledning kr. 1000.— til et pokalfond, og ytterligere opplyser årsberetningen for dette gullår at et av klubbens eldre medlemmer (Martin Steenersen) «atter har vist sin generøsitet og interesse for klubbens velferd, idet vi har mottatt midler til å innfri våre to obligasjonslån på tilsammen kr. 1700.—. Hermed er vi gjeldfri.»

Årsberetningen for 1918 konstaterer: «Klubbens økonomiske stilling er fremdeles god, og vi kan derfor gå neste sesong trygt i møte, idet fonds og kontantbeholdning utgjør ca. kr. 10000.—.»

Basaroverskuddet neste år blev i sin helhet reservert for reiseutgifter, idet kr. 1143.— allerede var brukt i samme sesong og kr. 3213.— blev avsatt til et reisefond. Ialt står driftsoverskuddet for 1919 opført med kr. 4868.—. Angående båthuset anfører årsberetningen: «Forandring og utvidelse av båthuset har også vært diskutert, men med de nuværende høie priser har klubben ikke adgang hertil.»

Neste år får klubben sin tredje cravelbyggede utrigger foruten en klink utrigger og en innrigger. Atter var det hr. Gulbrandsen som med sin sjeldne interesse og gavmildhet forærte klubben en innrigger. Styrets bemerkning i 1919 angående båthuset finner vi gjentatt nøiaktig i samme form også i årsberetningen for 1920. Dette var for øvrig det siste år i gullalderen. På en ekstraordinær generalforsamling i april vedtok man enstemmig å utskrive en ekstrakontingent på kr. 10.—, og årsregnskapet viste rekordtall for kontingent med



kr. 4765.—. Driftsoverskuddet kom helt op i kr. 4918.—, som ifølge regnskapet i sin helhet gikk med til innkjøp av nye båter. Det blev foreløbig ikke foretatt noget annet med båthuset enn at man i 1921 la om gulvet i badet og anskaffet en dusj til, en ny servant og ny flaggstang, foruten at huset blev malt utvendig to ganger. Medlemmene utførte malerarbeidet selv, og de samlede utgifter for hele reparasjonsarbeidet kunde derved begrenses til kr. 1235.—.

Takket være det veldige overskudd på basaren kunde man tross denne store utgift og tross de svære reiseutgifter det år (kr. 2362.—) gjøre op regnskapet med en netto på kr. 6481.—. Pengene kom vel med, for nu var klubbens åtter såvidt uttjent at man måtte ha en ny racebåt. Denne blev anskaffet året efter, og det fremgår av regnskapsbåtkonto at den kostet klubben kr. 5654.—. Samme år (1922) mottok vi som gave en seuller fra Anders Backer Grøndahl. Til tross for at medlemstallet i 1922 var det høieste vi har hatt i klubbens første 50 år (191), måtte regnskapet dette år gjøres op med underskudd. Det samme gjentok sig i 1923, men basaroverskuddet opveiet da langt mere enn driftstapet, selv om dette nu — slik som det senere blev vanlig — for første gang anførtes som egen post på balansekonto.

I anledning klubbens 40-årsjubileum mottok vi i 1923 fra gods-eier Stampe kr. 5000.— til opprettelse av et urørlig fond, hvis renter ifølge bestyrelsens beslutning er blitt avsatt til byggefond. Året efter øket hr. Stampe med en ny gave dette fond til det dobbelte. Landskapproningen som vi arrangerte i 1924 kostet oss kr. 182.—, hvorav Norges Roforbund dekket kr. 150.—, og årsregnskapet blev nu atter opgjort med overskudd, denne gang kr. 1240.—. Herav blev kr. 1005.— avsatt som den første begynnelse til livsvarige medlemmers kontingentfond, mens resten av reisefondet fra 1919, kr. 2620.—, samtidig blev anvendt til nedskrivning av båtenes verdi.

Så fikk vi igjen et år med underskudd på driftsregnskapet (1925), men samtidig satte basaroverskuddet rekord, således at man foruten å bringe balanse i regnskapet kunde avsette kr. 1773.— til hovedreparasjon av den gamle åtter og innkjøp av nye årer, og dessuten overføre kr. 6000.— til byggefond. Materiell hadde dette år gjen-



nemgått store utbedringer, og som nyanskaffelse var tilkommet en innrigger innkjøpt fra Soon.

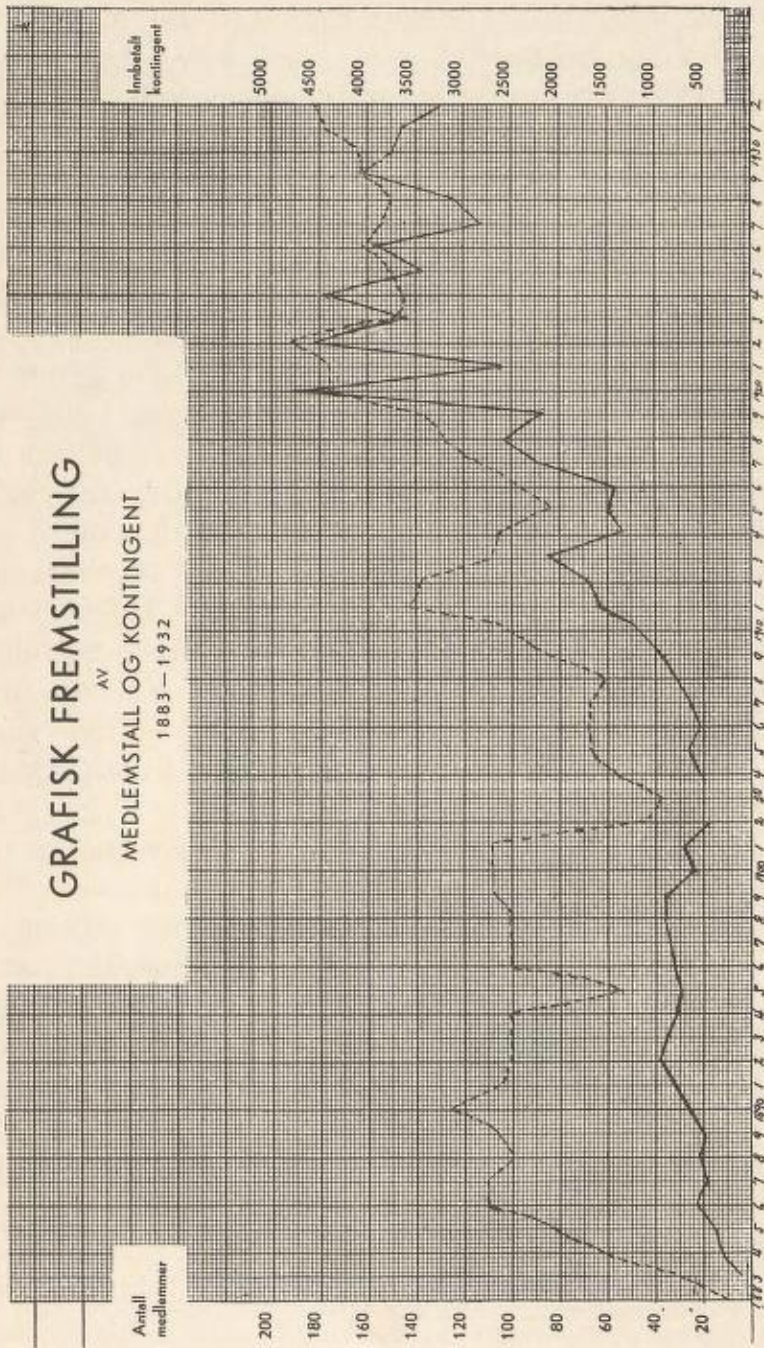
Årene 1926—1932 karakteriseres av jevnt gode økonomiske forhold, kontingenten går bra inn og er uten tillegg av gaver i nevneverdig utstrekning tilstrekkelig til å dekke klubbens løpende utgifter. De nyanskaffelser av båter som foretas i denne tid skjer til dels direkte på driftsbudgettet som i 1928, da man fikk en ny innrigger og en ny cravelbygget utrigger, efter at man året i forveien hadde utrangert to gamle cravel utriggere og en innrigger. Til dels har basaroverskuddene måttet holde for som i 1930 da vi kjøpte klubbens 6. innrigger og i 1932 da vår tredje åtter kom hjem. I 1932 anskaffet vi for øvrig også en toer innrigger med styrmann ved hjelp av det motorbåtfond som i 1928 blev oprettet ved gaver fra interesserte medlemmer. I 1927 blev båtkonto, som de siste 5 år hadde stått nokså høit i regnskapet, nedskrevet med kr. 6 000. — til kr. 22 000.—, hvilket skulde tilsvare verdien av de båter vi den gang hadde. Samme år fikk klubbens fonds en særdeles verdifull og høist velkommen tilvekst, idet vårt æresmedlem grosserer Martin Steenersen i 1927 skjenket oss kr. 10 000.— til et urørlig fond hvis renter skal brukes til støtte for klubbens drift, foruten en gave på kr. 1 000.— til vårt byggefond.

Klubbens økonomiske stilling ifølge siste årsregnskap må utvilsomt sies å være meget tilfredsstillende. Det skulde også fremgå av det utdrag som her er gitt angående midlenes forvaltning gjennom årene at det har vært stelt vel med mynten i Ormsund Roklub. Riktignok har vi hatt våre vanskelige tider, og til dels meget vanskelige tider, det har ikke vært til å undgå. Men utviklingen har også vist at klubben har hatt den lykke i medgang som i motgang å finne dyktige og interesserte ledere blandt sine medlemmer, menn som har evnet å se frem og med den store støtte som er ydet av klubbens velyndere å bringe Ormsund Roklub dit hvor den idag står i økonomisk henseende.



GRAFISK FREMSTILLING

AV
MEDLEMSTALL OG KONTINGENT
1883 — 1932



1) 1903 året regnet.

----- Antall medlemmer.

———— Innbetalt kontingent.



REGNSKAPSSTATISTIKK

År	Kontingent	Skapavgift	Gaver	Basarer	Omkost- ninger	Reparasjoner	Kapp- roninger	Lønninger
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1883	115		140		82			
1884	300		265		94	55	124	
1885	340		283		194	122	17	6
1886	562		542		57	743	89	
1887	483		187		447	297		
1888	541		315		339	148	87	118
1889	490		64		152	58	45	98
1890	650		86		433	266		75
1891	816		95		210	256	254	189
1892	949				336	160	659	232
1893	906				358	226	122	208
1894	771		354		169	160	28	212
1895	745				56	48		32
1896	817		16		171	459		42
1897	858		127		133	274	70	37
1898	907		685		196	224	563	66
1899	918		10		274	217		58
1900	621		210		327	246		55
1901	719		192		333	195	60	62
1902	482		112		137	211	42	72
1903 ¹⁾								
1904	550		22		140	190		102
1905	639		318		478	98	40	131
1906	546		13		360			
1907	606		4		371			
1908	754		25		958			
1909	904		98		974			
1910	1 214		552		974			
1911	1 580		744		1 924			
1912	1 698	40	1 071		1 630			
1913	2 095	28	356		1 351			
1914	1 445	19	500		1 419			
1915	1 501	19	463		481	77	758	355
1916	1 475	34	1 697		897			315
1917	2 220	30	2 316		1 389	67		344
1918	2 605	24	11 546		3 619	661	351	429
1919	2 211	67	785	4 356	2 224	37		390
1920	4 765	84	3 261		2 491	524		547
1921	2 625	104	658	9 320	1 339	²⁾ 1 851	2 603	585
1922	4 555	136	215		1 970	³⁾ 2 590	947	585
1923	3 605	110	53	4 090	3 043	641	1 301	720
1924	4 445	92			1 270	665	1 013	535
1925	3 455	84	250	9 366	1 069	1 022	1 716	1 598
1926	3 955	124	155		885	420	430	833
1927	2 885	98	270	4 702	841	1 105	1 776	1 023
1928	3 146	150	153		1 414	815	1 329	1 657
1929	4 021	156	240	5 056	1 028	952	604	1 173
1930	3 778	102	200		1 097	409	953	1 439
1931	3 645	86	200	3 674	1 213	1 170	1 429	706
1932	3 275	100	299		1 296	619	1 014	534
	83 188	1 687	30 147	40 564	42 643	18 278	18 424	15 563

¹⁾ Intet regnskap. ²⁾ Oppusning av båthuset kr. 1 235. ³⁾ Oppusning av båthuset kr. 1 812.



1883—1932

Utgifter (total)	Diverse kreditorer	Kasse- beholdning	Bank- innskudd	Statsobliga- sjoner etc.	Eiendom og båthus	Båter og årer	Fond	Formue (bøkført)	År
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	
82	700	309			575	450		705	1883
273	649	91			575	800		975	1884
349	592	20			575	1 500		1 773	1885
889	234	77			935	1 450		2 536	1886
764	429	27			900	1 450		2 406	1887
692	45	61			900	1 450		2 561	1888
353	90	68			800	1 330		2 298	1889
761		79			600			2 215	1890
1 016		11			500	1 200	115	2 091	1891
1 571	870	97			400	1 280	749	2 214	1892
1 087	978	47			400	1 620	941	2 550	1893
1 172	987	10			300	1 600	979	1 133	1894
1 932	2 539	5			2 800	1 882		1 300	1895
1 036	2 687	28			2 800	1 882		1 229	1896
1 069	2 220	5			2 800	1 400		1 100	1897
2 524	2 247	17			3 300	2 100		2 621	1898
1 194	1 550	0.57			3 300	2 100		3 168	1899
1 064	1 361	1			3 300	2 100		3 349	1900
1 228	941	0.17			3 300	1 800		4 449	1901
837	951				3 300	1 700		4 286	1902
									1903
1 185	951				3 300	2 150		4 930	1904
1 098	954				2 250	2 362		3 977	1905
360	490	54			2 300	2 362	341	4 154	1906
479	380	22			2 300	2 459	341	4 412	1907
1 062	2 352	80			5 559	2 459		6 110	1908
974	2 593	4			5 870	2 459		6 138	1909
974	2 724	24			5 870	3 296		6 934	1910
1 924	3 067	27			5 870	4 255		7 428	1911
1 630	3 975	39	13		6 500	6 095		9 414	1912
1 351	3 718	68	13		6 500	6 095		10 193	1913
1 419	3 133	176	13		6 500	6 395		10 939	1914
1 956	2 800	687	13		9 500	6 395		14 582	1915
1 406	2 200	135			9 500	8 187		16 381	1916
1 800	1 700	24	850		9 500	9 499	850	18 282	1917
5 060		56	6 850		9 500	10 881	5 850	21 397	1918
2 651		588	8 945		9 500	11 248	9 332	21 909	1919
3 562		759	3 871		9 500	20 477	4 889	30 668	1920
6 380		832	9 620		9 500	21 136	4 889	37 149	1921
6 614		699	2 085		9 500	26 790	4 565	35 598	1922
5 706		203	9 459		9 500	27 222	9 565	33 818	1923
3 483		45	14 703		9 500	25 809	13 058	38 052	1924
5 411		129	24 536		9 500	26 788	24 544	37 591	1925
2 609		212	15 991	10 000	9 500	27 998	24 773	38 801	1926
4 772		79	23 089	19 000	9 500	22 000	42 594	32 802	1927
5 242		21	8 002	33 000	9 500	23 923	41 051	35 504	1928
3 759		93	10 507	38 000	9 500	24 418	48 149	35 504	1929
3 900		177	15 838	33 000	9 500	24 418	49 390	35 204	1930
4 520		97	26 746	28 000	9 500	24 418	55 204	35 204	1931
3 464		160	15 778	38 000	9 500	28 285	54 448	38 921	1932



ORMSUNDGUTTER MED TILLITSHVERV I NORGES ROFORBUND

Bagge, Otto	Styremedlem	1923
Bagge, Otto	Viceformann	1924—25
Brauer, Axel	Varamann	1903
Christophersen, O. ...	Revisor	1907—08—09
Eriksen, Birger J. ...	Revisor	1932—33
Gulbrandsen, Sverre .	Viceformann	1922
Guthe, Oluf	Varamann	1917
Haanshus, Jonas	Varamann	1904
Haanshus, Jonas	Viceformann	1905—06—07—08—09—10—11
Haanshus, O. A.	Viceformann	1912
Helliesen, Gunnar ..	Varamann	1928—29—30
Magnell, Rolf	Varamann	1922
Neegaard, Rolf	Varamann	1923—24—25
Neegaard, Rolf	Viceformann	1926—27—28—29
Neegaard, Rolf	Formann	1930—31—32—33
Ruud, Ludv. C.	Revisor	1911—12—13—14
Steenersen, Martin ..	Varamann	1900—01—07—16
Steenersen, Martin ..	Styremedlem	1909—13—17
Torgersen, Carl	Revisor	1900—01—02—03

I Oslo Krets av Norges Roforbund:

Bjølgerud, G.	Styremedlem	1918
Bjørnstad, Aage	Styremedlem	1917
Engebreetsen, Rolf ..	Viceformann	1928—29—30—31
Engebreetsen, Rolf ..	Formann	1932—33
Neegaard, Rolf	Styremedlem	1919
Traagstad, Bredo ..	Kasserer	1920
Traagstad, Bredo ...	Formann	1921—22—23—24—25—26—27



50 ÅR PÅ REGATTA-BANEN



ÅR det her skal gis en samlet oversikt over alle de kapproninger Ormsund Roklub i årenes løp har deltatt i, er det klart at det vil fremgå at «Ormsund», i likhet med andre klubber, har hatt sine gode år, men også sine dårlige. Kvaliteten og resultatene har dels vært avhengig av interessen blandt medlemmene, dels av det materiell man har hatt til disposisjon, både av mannskaper og båter.

Allerede i 1884 finner vi «Ormsund» som deltager i den nasjonale kapproning og siden har klubben, på et par undtagelser nær, alltid vært med når de innenlandske mesterskaps skjebne skulde avgjøres. Det syn som i alle år har vært fremherskende innen de skiftende styrever, var ved disse anledninger å møte frem med et lag og vise klubbens farver, såsant mulighet dertil fantes.

«Fædrene» fra 1884 sier således: «Bestyrelsen har troet at handle i Overensstemmelse med en inden Klubben almindelig raadende Stemning, naar den har meldt Klubben som Deltager i den Kapproning der i Sommer skal afholdes i Mossesundet. Bestyrelsen er forvisset om, at der inden Ormsund Roklub ikke skal savnes Interesse eller Kræfter store nok til allerede iaar at kunne optage denne Konkurrence. Den ved, at ethvert Medlem gjør Rosportens og Klubbens Sag til sin, og da kan man med godt Haab imødesee Klubbens Fremtid.»

Efter å ha seiret i denne kapproning meldes klubben også som deltager i neste års regatta idet det heter: «man faar haabe at Inter-



essen og Iveren tiltager i samme Grad som Seieren vanskeliggjøres» og «Bestyrelsen havde troet at det vilde være heldigst for Klubben ikke at udeblive fra denne Konkurrance.»

Denne appell til medlemmene om «at gjøre Klubbens Sag til sin,» og troen på at man med godt håp kan imøtesee klubbens fremtid, når medlemmene yder sine krefter, og viser sin interesse for klubben, bør stå som en hilsen og et pålegg fra stifterne til medlemmene nu ved jubileet.

Av beretningene fra de første år fremgår at man hadde vanskeligheter med å skaffe frem lag som hadde den tilstrekkelige og nødvendige samroning bak sig, før laget startet i konkurransen. Det kom ofte vanskeligheter i veien, og treningen blev dengang ikke drevet så systematisk som nu.

Man benyttet klinkbyggede utriggede båter og den sedvanlige distanse som blev rodd var 3200 m. Fra 1894 blev det almindelig å ro 2000 m.

Før Norges Roforbund blev stiftet i 1900 avholdtes innenlandske kapproninger istedenfor mesterskapsroningene.

Ved den innenlandske kapproning i Mossesundet 22. juni 1884 startet Ormsund i sin første konkurranse. Det var i et juniorløp mot Christiania Roklub. Laget var: Karl Haanshus, Jonas Myhre, Carsten Borchgrevink, Christian Bergh; cox: Herman Aschehoug.

«Trods den korte Øvelsestid og den mangelfulde Instruction, som disse paa Grund af Omstændighederne havde havt, beseirede de dog sine i korrekt Roning overlægne Modstandere.»

5. juli 1885 deltok man igjen i den innenlandske kapproning i Mossesundet, med Christiania og Drammens Roklubber som konkurrenter. Laget var nu: 1. Jonas Haanshus, 2. O. A. Haanshus, 3. O. Benth. Olsen, 4. Alb. Kolstad. Cox: W. Fehr.

Det var fjorårets seier som skulde forsvares, men ved selve starten var laget utsatt for det uheld at både en slide og et spendebrett gikk istykker, så man måtte gå ut av løpet.

Imidlertid blev klubben innbudt til å delta i «Christiania»s kapproning i Holtekilen 9. august samme år, og startet der mot de



VÅRT LAG I
 MOSSESUNDET 1884



*Fra venstre
 Jonas Myhre, Karl
 Haanshus, Christian
 Bergh, Carsten Borchgre-
 vink. Cox: Herman
 Aschehoug.*

lag «Christiania» hadde vært representert med forrige år og dette år. Med undtagelse av at Fritz Huitfeldt nu coxet var vårt lag det samme som i Mossesundet. Løpet blev vunnet av Christianias lag av 1884, med Ormsund som nr. 2 og Christianias lag av 1885 som nr. 3.

I 1886 står Ormsund for første gang som arrangør av den innenlandske kapproning i Holtekilen. Tidlig i sesongen blev det avholdt klubbkapproning for å utta mannskap til representasjonslaget og den 4. juli startet man så mot Christiania og Hamar Roklub med følgende lag: 1. Magnus Blunck, 2. A. Pettersen, 3. O Benth. Olsen, 4. Alb. Kolstad. Cox: W. Fehr.

Løpet blev vunnet av Christiania med Ormsund $1\frac{3}{4}$ lengde efter,



og man trøstet sig med at laget «vandt hvad korrekt og smuk Roning angik, efter Pressens enstemmige Udtalelse, Prisen».

13. august samme år afholdtes klubbkapproning, hvortil Christiania var innbudt og deltok med et lag som nettop hadde deltatt i regatta i Kjøbenhavn. Klubbens lag var nu: 1. Axel Pettersen, 2. Jonas Haanshus, 3. O. A. Haanshus, 4. Alb. Kolstad. Cox: O. Christophersen.

Christiania vant også denne gang, og var $2\frac{1}{2}$ lengde foran.

«Dette Resultat maa man jo, naar man tager Hensyn til Modstandernes Øvelsestid og udmerkede Samroning, kalde særdeles godt, og det er vel utvilsomt, at det vilde være blevet endnu bedre, om en længre Øvelsestid — kun 8 Dages Samroning — havde staaet til vore Roeres Disposition.»

I 1887 hadde man igjen vanskeligheter med laget, idet sykdom gjorde at en reserve måtte settes inn kort tid før kapproningen. Likeledes lider man under mangel på roere i alderen 18—23 år. Medlemmer under 18 år er der nok av men disse «bør nødig udsettes for en større Kapronings Strabatser, og Gardermoen berøver os vore Roere over 23 aar».

Ved den innenlandske kapproning i Holtekilen den 17. juli deltok klubben med 1. W. Fehr, 2. W. Johnsen, 3. Mads Christophersen, 4. P. Petersen. Cox: Fr. Schee. Konkurrenten var som vanlig Christiania. På grunn av storm fra nord blev løpet avkortet til 2500 m., og vårt lag blev langt efter Christianias.

Ved klubbkapproningen den 21. august deltok atter Christiania og denne gang vant Ormsund «en glædelig Seir, som den med Rette kan være stolt af. 1. Axel Pettersen, 2. Jonas Haanshus, 3. O. A. Haanshus, 4. Alb. Kolstad, cox: Fritz Huitfeldt vandt med $4\frac{1}{2}$ Baadlængde, paa den ualmindelig gode Tid af 11.42.»

I de 2 følgende år blev der ikke avholdt innenlandske kapproninger, men Ormsund deltok 26. august 1888 i Christianias klubbkapproning med et lag bestående av Mads Christophersen, W. Johnsen, A. Gullowsen, Fr. Juell, cox: A. Pettersen, men blev slått av Christiania med 1 lengde.



ORMSUND-LAG FRA 1891



*Fra venstre:
Iversen, Peter Torgersen,
A. Weidemann, Johs. P. Lunde,
E. Vedeler.*

Likeledes deltok Ormsund 12. august 1888 i Bygdø Roklubs klubbkapproning i nordlandsbåter.

I 1886 blev det nemlig oprettet en underavdeling i Ormsund for roning i skjelter og snekker, og der blev ved klubbkapproningene avholdt løp for bruksbåtene. Bygdø Roklub rodde bare i bruksbåter, og da der som nevnt ikke blev holdt innenlandske kapproninger i regattabåter dette år, mottok man Bygdøs innbydelse til deltagelse i denne kapproning i bruksbåter. Men også i nordlandsbåt og snekke blev Ormsund dengang slått, om enn knepent, av Bygdø.

Den 18. august 1889 startet Fr. Bagge, O. Heidenreich, M. Christophersen, W. Johnsen, cox C. Torgersen i Drammen Roklubs klubbkapproning på Drammenselven. Vi tapte også her med ca. 1 lengde, men: «Det for vor Klub uheldige Udfald maa for en væsentlig Del tilskrives Ubekjendtskabhed med Strømforholdene i Drammenselven.»

I årsberetningen for 1889 finner vi videre følgende omtale av opholdet i Drammen: «Umiddelbart efter Kaproningen deltog vor



Klub med Fane og tilstedeværende 35 Medlemmer i en Roerprocession der udgik fra Raadhuset til Byens Park hvor en belivet Sexa for Roklubbernes Medlemmer var arrangeret af Drammens Roklub. Vore Medlemmers smukke og stilfulde Uniformsantræk vakte hos Drammenserne megen Opsigt.»

24. august 1890 seiret 1. Fr. Bagge, 2. E. Fjeld, 3. E. Vedeler, 4. E. Breien, cox: L. Dahl over Drammen og Christiania med ca. 6 lengder ved Drammens klubbkapproning efter et løp hvori laget også utmerket sig ved smukk og korrekt roning.

Den 23. august 1891 blev der igjen avholdt innenlandsk kapproning i Holtekilen. Ormsund seiret i junior utrigger over Christiania ved 1. Oscar Tønsberg, 2. Jens Due, 3. Hans Thiis, 4. E. Breien. Cox: Ole Haanshus.

Løpets lengde var 3200 m. og tidene 12.44 og 13.09. «Baadlaget præsterede efter alle tilstedeværende Skjønneres Mening, en meget smuk og stilfuld Roning, og antoges ved fortsat Øvelse at kunne drive det til noget ganske ekstraordinært.»

Den 28. august 1892 stod Ormsund som arrangør ved den innenlandske kapproning og denne blev da for første gang arrangeret i Bundefjorden, med innkomst ved klubbhuset på Ormøen. Løpenes lengde var 2500 m. Christiania seiret, Drammen blev nr. 2 og Ormsund nr. 3. Det var høi sjø under regattaen og derfor dårlige tider.

Vår båt blev rodd av P. Torgersen, Alfr. Bommen, Asbj. Bjerke, Fr. Bagge, cox: O. A. Haanshus.

Av årsberetningen for 1892 gjengis følgende som kan ha sin interesse selv om det her gjelder en ren klubbkapproning (17. august 1892): «Det fortjener at bemærkes at det var første Gang der her i Landet ved en Klubkapproning i ét Løb deltog saa mange som 4 Baade.»

I 1893 deltok Ormsund i den innenlandske kapproning i Drammen den 23. juli med et lag bestående av: 1. Peter Torgersen, 2. O. Christophersen, 3. Asbj. Bjerke, 4. Marcus Bang, cox: Fr. Bagge. Deltagere var Christiania, Drammen og Ormsund. Christiania vant og Ormsund blev nr. 3.



27. august s. å. holdt Christiania sin klubbkapproning og innbød Ormsund til å delta i løp for innriggere. Dette var første gang der skulde konkurreres i denne båttipe i Norge og man mottok innbydelsen og startet med: 1. Peter Torgersen, 2. O. E. Ruud, 3. S. Sivertsen, 4. A. Weidemann, cox: Lindstrøm. Christiania vant.

I den innenlandske kapproning 1. juli 1894 startet Ormsund igjen i innrigger mot Christiania som atter vant. Laget var: 1. Peter Torgersen, 2. H. Sommerfeldt, 3. O. E. Ruud, 4. A. Weidemann, cox: Johs. Lunde.

Den 19. august s. å. deltok man i Drammen Roklubs klubbkapproning med et uttriggerlag bestående av: 1. Johs. Lunde, 2. M. Bang, 3. Peter Torgersen, 4. A. Weidemann, cox: L. Schjøll. Laget ledet det meste av løpet, men en av mannskapet fisket og Drammen gikk forbi og vant med 2 lengder.

I 1895 deltok Ormsund ikke i den innenlandske kapproning, idet man da hadde kjøpt ny tomt til klubbhuset og på grunn av arbeidet med å flytte dette, ikke fant anledning til å delta i regattaen. I 1896 deltok man heller ikke. Racebåten var blitt så dårlig at man ikke vilde starte med den.

I 1897 begynner en av Ormsunds beste perioder. Man var nu så heldige å få et lag som holdt sammen i flere år, stroket av den fremragende roer Carl Otto Riis.

Om «Riis-laget»s bedrifter har man følgende beretning, hentet fra Ormsunds Årbok for 1932:

«Riis-laget er det beste eksempel vi har her i Norge på hvad et lite, lett, men jevnt lag kan utrette ved iherdig samhold og energisk arbeide gjennom flere år.

Riis-laget bestod av:

I 1897: 1. Conrad Heyerdahl, 2. Herman Ludvigsen, 3. Sigurd Schjøll, 4. Carl Otto Riis. Cox: Sophus Pedersen.

I 1898: 1. Conrad Heyerdahl, 2. Herman Ludvigsen, 3. Axel Christiansen, 4. Carl Otto Riis. Cox: Carl Joh. Knudsen.

I 1899: 1. Sigurd Schjøll, 2. Herman Ludvigsen, 3. Axel Christiansen, 4. Carl Otto Riis. Cox: Gunnar Nordahl.



I 1898 ror laget for første gang i Christiania Roklubs store kapproning i Frognerkilen i en gammel, elendig uttrigger, som alle-rede hadde passert to norske klubber, og da kan visst enhver roer tenke sig hvorledes den måtte være. Christiania Roklub møtte derimot med en flunkende ny, utmerket sjøgående båt i dette race, som begynte midt ute i fjorden og gikk innover til bunnen av «Kilen». Der var høi sjø. Riis-laget holdt sig foran inntil det kom i høide med Brandskjærene, da gikk vannet innenbords opunder slidene og et øieblikk efter lå de allesammen i vannet. Det var i dette historiske øieblikk at lagets lille, men yderst omtenkssomme cox ropte til stroken, Carl Riis: «Husk endelig på roret da Ca'l.»

Der arrangertes nogen timer efter et nytt race hvor Riis-laget vant med $1\frac{1}{2}$ båtlengde.

En uke senere deltar laget igjen med sitt gamle skrap i landskapproningen på Drammenselven. Laget tapte her med ca. $\frac{3}{4}$ båtlengde for Christiania Roklub efter et overordentlig skarpt race med Drammen-laget langt efter.

I 1898 møter vi laget igjen ved Christiania Roklubs jubileumskapproning i Holtekilen, hvor Christiania Roklub feirer sitt 20-års-jubileum, og klubbens mangeårige president hr. fabrikk-eier Langaard for første gang opstiller den bekjente vandrepokal. Riis-laget hadde her meldt sig både til junior- og senioruttriggerløpet.

Et medlem av Christiania Roklub skriver om lagets deltagelse i juniorløpet følgende: «Ormsund møtte her med et lag som det gjorde ens hjerte godt å se. At det var gutter som ikke hadde ligget på latsiden, kunde man se av deres brune, slanke kropper, og de presterte en samroning som man dessverre sjelden får se her hjemme. Imot dette lag hadde de unge Christiania-roere ingen chanser, og løpet innskrenket sig derfor til en promenaderoning.»

Senior-løpet, som de rodde samme dag umiddelbart efter om Langaards pokal, tapte de med $\frac{1}{2}$ båtlengde med Drammens Roklubs utmerkede seniorlag bak sig.

Samme sommer vinner Riis-laget uttriggerløpet i landskapproningen ved Ormsund med hele 6 båtlengder.



RIISLAGET 1897



*Fra venstre:
Conrad Heyerdahl,
Herman Ludvigsen, Sigurd
Schjøll, C. O. Riis,
cox: Sophus Pedersen.*

I 1899 setter laget kronen på verket med en smukk seier i løpet om Langaards pokal, som de erobret i kamp med Christiania Roklub, Drammen og Fredriksstad roklubber med den glimrende tid 7.21, rekordtid på den daværende bane i Holtekilen, vel å merke var denne tid rodd med klinkbygget utrigger, man benyttet ikke dengang kravellbyggede båter for kapproning her i Norge.»

Laget startet også i Christianias kapproning i Holtekilen 7. september 1900, men blev da slått av Christiania. Før denne kapproning oplyste Christiania at de kom til å ro i cravell-bygget båt, og da Ormsund ikke hadde noen sådan, besluttet styret ikke å delta. Riislaget søkte imidlertid styret om å få starte i sin klink og det blev gitt tillatelse hertil, men samtidig presisert at laget startet på egen risiko. Tross kort trening og klinkbygget båt leverte laget et meget pent race og tapte med bare 3 lengder.

Ved siden av Riis-laget hadde man også et annet lag som forstod å hevde sig, nemlig en junior innrigger bestående av 1. Axel Christiansen, 2. Einar Moe, 3. Wilhelm Holland, 4. Peter Torgersen, cox: Walter Pløen.

Dette lag vant i 1897 først i Christianias kapproning på Frognerkilen over Malmøen og Christiania, og siden den innenlandske kapproning i Drammen, over Drammen og Christiania.

Følgende utdrag av årsberetningen for dette år kan nok også ha sin interesse for klubbens medlemmer både nu og senere:



«Klubben havde udstedt Indbydelser til samtlige Norske Klubber til Distancekapping 8. August med Indriggere. Løbets Længde circa 36 Km. Af forskjellige Grunde kunde imidlertid de indbudne Klubber ikke deltage, hvorfor Kappingen ikke kom istand».

Litt lenger ut i samme Årsberetning heter det efter vår seier i innriggerløpet ved den innenlandske kapping i Drammen:

«Det skal bemerkes at vor Klub er den første, der har erholdt Centralforeningens Præmie i Kapping, ligesom ingen norsk Roklub tidligere under én Roceson har seiret i 3 Kappinger.»

I Christiania Roklubs jubileumskapping i Holtekilen 14. august 1898, deltok en junior innrigger rodd av 1. Sophus Pedersen, 2. Einar Conradi, 3. Otto Bagge, 4. Sigurd Johnsen, cox: Gunnar Sørensen, men den blev slått av Christiania.

Ved den innenlandske kapping 28. august s. å. på Ormsunds bane startet en junior innrigger bestående av 1. Sophus Pedersen, 2. Einar Conradi, 3. Otto Bagge, 4. Carl Otto Riis, cox Gunnar Nordahl mot lag fra Christiania, men tapte med $\frac{1}{2}$ lengde.

I 1899 besluttet styret å sende Riis-laget til Kjøbenhavn hvis Centralforeningen vilde yde reisebidrag, så laget kunde få prøve sig også mot utenlandske lag. Centralforeningen var villig til å bidra med 100 kr. til reisen hvis laget startet i innrigger, men vilde ikke yde bidrag til utriggerroning, og således blev der intet av denne reise.

Ved den innenlandske kapping i Holtekilen 20. august vant laget som nevnt overlegent løpet om Langaard-pokalen. Ved samme anledning startet: 1. C. A. Carlsen, 2. Sigurd Johnsen, 3. H. Thv. Oulie, 4. Eyvind Gjerdrum, cox: Hans Andersen i junior innrigger, men tapte for Drammen og Christiania.

I 1900 blev der ingen seire. Riis-laget i sin klinkbyggede båt tapte for Christiania (i kravell) i løpet om Langaards pokal, og en junior innrigger rodd av 1. A. K. Maastrup, 2. F. Ullstrøm, 3. Otto Bagge, 4. C. A. Carlsen, cox: C. J. Knudsen tapte i landskappingen i Holtekilen den 24. juni for Christiania og Norske Studenter.

I 1901 var landskappingen i Hankøundet. I junior innrig-



gerløpet seiret Ormsunds lag 1. Jonas Hagen, 2. Einar Conradi, 3. A. K. Maastrup, 4. Sigurd Schjøll, cox: Harald Hansen over Christiania. Ved Christianias høstkapproning i Holtekilen 25. august, som foregikk i øsende regnvær, seiret Christiania efter et usedvanlig hårdt og spennende løp i senior innrigger over Drammen og Ormsund. Laget var nu: 1. Jonas Hagen, 2. Sigurd Schjøll, 3. F. Ullstrøm, 4. Peter Torgersen, cox: Carl Otto Riis.

I 1902 var det igjen vanskeligheter med å stille lag og man deltok bare i landskapproningen i Drammen med en junior utrigger rodd av: 1. Jonas Hagen, 2. C. A. Carlsen, 3. I. F. Ullstrøm, 4. C. J. Knudsen, cox: Carl Otto Riis, der tapte for Christiania.

Året 1903 hører til dødpunktene i Ormsunds historie. Ikke deltok klubben i åpne kapproninger og heller ikke blev der avholdt klubbkapproning, alt på grunn av liten interesse blandt medlemmene.

Sesongen resymeres i årsberetningen således: «Materiellet har dog jevnt og stadig været benyttet til mange unge damers tilfredsstillelse, og må vi i disse, forøvrig trange tider, se på dette med et sportslig øie, hvad nok ordner sig ved hjelp av sterke briller.»

I 1904 var det atter øket interesse innen klubben og man deltok i landskapproningen den 3. juli med 2 lag.

En junior utrigger rodd av: 1. Sverre Moe, 2. Chr. Einarsen, 3. Martin Andersen, 4. Alf Lie, cox: Sophus Pedersen startet mot Christiania. Løpet var meget dramatisk idet Ormsund-stroken fisket efter at begge lag hadde ligget «close» til 1000 m., hvorved naturligvis Christiania sikret sig et godt forsprang, men så brakk Christiania-stroken sin åre. Tross dette uheld vant Christiania.

I junior utrigger rodde: 1. E. Ingebretsen, 2. O. E. Walzig, 3. Jonas Hagen, 4. C. A. Carlsen, cox: Sophus Pedersen mot Christiania og Studentene, men tapte for begge.

Christiania arrangerte 14. august kapproning i Holtekilen. Her deltok Ormsund i junior utrigger mot Stockholm Roddförening og Christiania og blev nr. 2, efter det svenske lag. Ormsunds lag var nu: 1. E. Ingebretsen, 2. O. E. Walzig, 3. Otto Bagge, 4. Jonas Hagen, cox: Sophus Pedersen.



1905 bragte heller ingen seire. 23. juli startet 1. Eugen Ingebretsen, 2. C. A. Carlsen, 3. Otto Bagge, 4. Jonas Hagen, cox Alf Lie i junior utrigger ved Christianias kapproning i Frognerkilen, men tapte med 1½ lengde for Christiania.

Ved landskapproningen 10. september i Frognerkilen startet 1. C. A. Carlsen, 2. Martin Andersen, 3. Otto Bagge, 4. Jonas Hagen, cox: Sophus Pedersen i junior utrigger mot Christiania, men tapte igjen. Etter dette løp fikk Otto Bagge Norsk Forening for Roidræts medalje for stilfull roning.

I 1906 noterer Ormsund sin første seier siden 1901, idet 1. Birger Bingen, 2. Wilh. Hansen, 3. A. Høyer, 4. E. Ingebretsen, cox: Sophus Pedersen deltok i Christianias klubbkapproning i junior utrigger og vant med 10 lengder. Ved landskapproningen i Holtekilen 30. juni 1907 startet Ormsund i junior utrigger mot Christiania og Studentene, men tapte. Laget var: 1. Claus Høyer, 2. I. Gulbrandsen, 3. A. Høyer, 4. S. Smebye, cox: Sophus Pedersen.

Til Christianias kapproning 4. august stillet man et nytt junior utriggerlag med 1. Olaf Bjørnstad, 2. S. Smebye, 3. A. Høyer, 4. Martin Andersen, cox: Edv. Moe som vant over Christiania med 1 lengde. Ved samme kapproning startet Ormsund for første gang i åtter, men tapte som ventelig var for Christiania. I dette klubbens første åtterlag satt: 1. Wilh. Hansen, 2. S. Kristensen, 3. Olaf Bjørnstad, 4. A. Høyer, 5. I. Gulbrandsen, 6. E. Ingebretsen, 7. S. Smebye, 8. Martin Andersen, cox: Edv. Moe.

Året var bemerkelsesverdig p. g. a. starten i åtterløpet, men nu vil man i like høi grad finne det av betydning og interesse fordi en mann som gjennom de følgende 20 år er uløselig knyttet til Ormsunds race-historie, da for første gang deltok, nemlig *Olaf Bjørnstad*.

Årene 1908—10 bragte ingen seire til Ormsund. I 1908 deltok A. Høyer og Wilh. Hansen sammen med 6 roere fra Christiania i åtterløpet i olympiaden i London; løpet blev vunnet av Canada. Wilh. Hansen rodde også senere i sesongen baug på Christianias utrigger som i Gøteborg vant det svenske mesterskap, og i Holtekilen vant løpet om Langaards pokal over Stockholms Roddförening.



Ormsund startet i 1908 i Christianias jubileumskappronig med et junior utriggerlag som blev nr. 2; efter Fredriksstad, foran Christiania og Studentene. Løpet var usedvanlig «close» idet forskjellen i mål mellem første og siste båt bare var ca. $\frac{1}{2}$ lengde.

Ormsunds lag var: 1. S. Sanner, 2. E. Stangebye, 3. G. Jensen, 4. K. Haagensen, cox: Olaf Bjørnstad.

I 1909 startet et junior utriggerlag i landskapproningen 4. juli og i Christianias kapproning 15. august, men lagene tapte begge ganger for Christiania. Under landskapproningen var det et forrykende vær fra syd, samtidig som det øsregnet. Det blev chanceløp, hvori vårt lag holdt på å synke da det nådde mål. Laget var: 1. S. Sanner, 2. Henry Meyer, 3. G. Jensen, 4. E. Stangebye, cox: Olaf Bjørnstad.

Ved Christianias kapproning 15. august var laget det samme når undtas at Asbj. Bjørnstad rodde 2-er.

Ved landskapproningen i 1910 deltok Ormsund med følgende junior utriggerlag: 1. Ths. Grundt Hansen, 2. S. Strandby, 3. Georg Jensen, 4. Asbj. Bjørnstad, cox: Thorleif Nielsen. Laget blev nr. 2, idet det tapte for Christiania og slo Studentene.

Ved Christianias kapproning s. å. startet i junior utrigger: 1. S. Sanner, 2. S. Strandby, 3. Georg Jensen, 4. Asbj. Bjørnstad, cox: Chr. Evensen. Laget tapte for Christiania og Stockholm.

Dessuten deltok Ormsund med et åtterlag bestående av: 1. Olaf Bjørnstad, 2. H. Halvorsen, 3. E. Ingebretsen, 4. K. Haagensen, 5. Gabr. Martinsen, 6. E. Holm, 7. A. Høyer, 8. Martin Andersen, cox: Chr. Evensen, men også dette lag tapte for Christiania.

I 1911 steg medlemstallet fra 100 til 142 og den rikelige tilgang på medlemmer gav sig straks utslag i større deltagelse i årets kapproninger.

I landskapproningen 8. juli startet et junior utriggerlag og et junior åtterlag.

Utriggeren rodd av: 1. Ring Reinertsen, 2. Frithjof Olstad, 3. Gunnar Andersen, 4. Enevold Holm, cox: Olaf Bjørnstad seiret overlegent over Christiania, Halden, Bergen og Studentene. Laget fikk også en god presse-omtale for sin lette og stilfulle roning.



Åtterløpet blev vunnet av Christiania over vårt lag som var:
1. Finn Otterbeck, 2. O. Koch Thorkildsen, 3. Ring Reinertsen,
4. Frithjof Olstad, 5. Georg Jensen, 6. Erling Røsholm, 7. Gunnar
Andersen, 8. Sigurd Strandby, cox: Olaf Bjørnstad.

Juniorlaget, med Sigurd Strand som 3-er, startet 23. juli i Gøteborg. Her var det de mest uheldige værforhold, og laget måtte ved 1000 meteren avslutte roning og legge på svøm. Christianiabåten som var forsynt med skvettskjerner var eneste båt som kom frem til mål. Dette var Ormsunds første deltagelse i utlandet. Laget fortsatte treningen og startet 30. juli i Christianias internasjonale kapproning i Holtekilen, men tapte her knepent for Christiania.

3. september hadde Malmøens Roklub og Ormsund et privat oppgjør i junior innrigger over 1500 meter, hvor vårt lag seiret overlegent. Laget var: 1. Durrie Holter, 2. Finn Bergfeldt, 3. Bjarne Berger, 4. Georg Jensen, cox: O. Koch Thorkildsen.

Ved denne anledning møter vi for første gang en mann som vi senere til stadighet treffer blandt Ormsunds race-roere og som ennå idag, 22 år senere, er å finne blandt disse nemlig *Finn Bergfeldt*.

Med 1912 oprant Ormsunds hittil største sesong. Det blev ikke så mange seire, men selv i de løp klubben tapte fikk laget enstemmig ros for sine prestasjoner.

Det var jo olympia-år, og for første og eneste gang i klubbens historie til idag, blev et lag fra Ormsund uttatt til å representere Norge i en olympiade. Hvad der gjør lagets prestasjon mer bemerkelsesverdig er at det var et juniorlag av mannskaper mellem 20 og 23 år.

Laget bestod av: 1. Claus Høyer, 2. R. Durrie Holter, 3. Magnus Herseth, 4. Frithjof Olstad. Instruktør og cox: Olaf Bjørnstad.

Laget hadde sin første start i Roforbundets landskapproning i Holtekilen 30. juni, hvor det var anmeldt både i junior og senior innrigger. Juniorløpet gikk først og blev vunnet av vårt lag med tid 8.7.2, foran Christiania, Studentene og Bergen, hvis tider var 8.18, 8.40.2 og 8.41.2.

Av presseuttalelser hitsettes:

«*Aftenposten*»: Ormsund var kjappest i starten, Studentene sist,





Klubbens Olympialag 1912.

med Bergen og Christiania nogenlunde like. Ormsunds båt gikk bra. Mannskapene var kraftige karer og godt samrodd.

«*Verdens Gang*»: Ormsundlaget fikk en brilliant start med en takt av 19 åretak i det første halvminutt, som de senere sakkett av til 34 og så til 32 i minuttet; dette lag var absolutt overlegent og førte løpet hele veien.

«*Tidens Tegn*»: Ormsund arbeider sig med en behersket og vakker roning op i teten.

«*Norsk Idrætsblad*»: Ormsund rodde jevnt og rolig. Stroken Olstad og treeren Herseth fortjener den største anerkjennelse. De var begge hvad man kaller ærlige årer, som med fortsatt trening sikkert vil bli stjerner på roerhimmelen. Ormsund med sin veltjente og energiske instruktør og cox Olaf Bjørnstad bestod forøvrig av

Da starten til senior innriggerløpet skulde foregå, møtte vårt lag alene, da bergenserne fant det unyttig å starte mot vårt lag påny. Laget rodde alene over banen på 8.13.2, og blev nu uttatt til å representere Norge i innrigger ved Olympiaden i Stockholm.



I et innledningsheat møtte det er fransk lag som det slo med flere lengder. Mot et sammensatt svensk lag tapte vi så med $\frac{1}{2}$ lengde. Om dette løp skriver «Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning»:

Med synnerligen stort interesse motsågs täflingen för inriggade fyror. Det kombinerade svenska laget skulle nu upptaga striden med den norska båten från Ormsund, hvilken tidigare under dagen besegrat franskmännen. Täflingen var ganske hård. Norrmännen ledde största delen av banen, och det var först i närheten av brohvalvet som svenskarna komma i jämbredd med dem, och kort därefter togo ledningen. Den norska båten gaf icke tappt oaktat roddarna säkerligen var ganska ansträngda. På de sidsta hundra meterne spurtade norrmännen kraftigt, men lyckades icke upphinna svenskarna som segrade med en halv båtlängd. Tid 7.39.1.

«Ørebladet»: «. . Og Ormsund kjæmpede som helte. Deres seier over Frankrige var ikke saa megen ære værd som deres tap overfor Sveriges fineste Olympialag. De unge gutter sled sig op, de holdt endog teten over halve banen, de tok op en slutspurt som var noget av det stolteste vi har seet i disse kampe, og tapte med nogle tommer. Svenskerne sat med aaben mund og ventede, at seiren skulde dratte dem ut av hænderne. Det var så rent uformodet. Hvem hadde nogen-sinde regnet med disse smaagutter fra Kristiania, naar det gamle Fegthlag med saa megen glans, var slaat.»

Den olympiske rokonkurranse foregikk 17. juli. 20. juli startet vårt lag som Norges representant i innrigger i Nordisk mesterskap. Laget tapte også nu, denne gang for det danske lag, men at det var et tap man kunne bære med ære, fremgår av avisenes omtale av løpet.

«Aftenposten» skriver således: «Det har gjentaget sig saa ofte nu, at Norge har været lige paa nippet til at placere sig under de forskjellige kampe og ikke mindst under rokonkurrancerne, at det næsten synes trivielt at nævne det endnu en gang. Og dog forholder det sig saa, at de seire, nordmændene har havt at opvise, har været betydelig større end de nederlag, de har maattet døie. Saaledes ogsaa ved roningen nu imiddags da Norge møter med en overlegen seier og et knapt nederlag.



I mesterskapsløpet for fireaarede indriggede Øresundsbaate tapte det norske Olympialag (Ormsund) mot det danske Nyköping-lag, hvis roere alle er bomsterke smedesvende, med et sekund.

Ormsund har ved Olympiaroningerne forsvaret sit lands farver paa en udmærket maate. Og ved mesterskapskampene idag præsterte den en ypperlig roning. Danskene ledet rigtignok til op under Djurgaardsbroen, men derfra leverte norskelaget en spurt, som er noget av det fineste som er seet under disse dages roning. Det stadfæstede sig idag, som det har vist sig et par gange igaar, at hvis løpet hadde været om end bare 5 à 10 meter længere, vilde resultatet blevet et andet. Norskebaaten gik i alle fald over maallinjen med en ganske anden fart end Danmarks baat. Danmark ca. $2\frac{1}{2}$ meter foran den norske baat. Nykjøpinglagets tid var 7.35.2, Ormsunds 7.36.2.»

«*Morgenbladet*»: «Ormsunds indriggerlag har været en ren overraskelse i Stockholm. Det har stadig rodd sig op saa det var en fornøielse at se. Som man vil erindre slog laget først franskmændene. Senere tapte det som ventelig kunde være overfor det kombinerede svenske lag, men forskjellen var bare $\frac{1}{4}$ baatlængde. Det samme svenske lag blev slaat av danskene med $2\frac{1}{2}$ baatlængde. Men saa i nordisk mesterskapsroning sker det mærkelige, at Ormsund blir slaat av det samme danske lag med bare 2 meter!»

Om laget således ikke vant noget mesterskap på sin Stockholmsferd, høstet det lovord og gjorde sig og sin klubb kjent og respektert. Både roere og instruktør fikk da også sin fortjente hederlige omtale i årsberetningen.

1913 var det siste år som kan henregnes til de «stille år» i Ormsunds historie. Klubben deltok bare med sitt senior innriggerlag i landskapproningen i Holtekilen den 3. juli, hvor laget møtte Christiania og overlegent vant sin 2nen aktie i kongepokalen. Laget var: 1. Birger Jacobsen, 2. Sigurd Mortvedt, 3. Gunnar Andersen, 4. Fr. Olstad. Cox: Olaf Bjørnstad.

Fra 1914 av deltar Ormsund stadig med flere lag hjemme og ute. I 1914 således med senior innrigger og junior utrigger i landskapproningen i Bergen 5. juli og med en utrigger i 2 løp i Göteborg 26. juli.



Ved landskapproningen blev der ingen seire, idet vår senior innrigger, rodd av 1. F. Bergfeldt, 2. Bj. Høgberg, 3. Enevold Holm, 4. Fr. Olstad, cox: Olaf Bjørnstad, tapte for «Terje Viken», og junior utrigger med 1. H. Bjørge, 2. Alfr. Pettersen, 3. Bj. Høgberg, 4. Th. Nielsen, cox: Olaf Bjørnstad, tapte for «Terje Viken» og Bergen.

I Göteborg derimot seiret vårt lag som bestod av: 1. Finn Bergfeldt, 2. Sigurd Mortvedt, 3. Bjarne Høgberg, 4. Thorleif Nielsen, cox: Olaf Bjørnstad, først i løpet om Gøta Älf-pokalen, og derpå i løp for roere som ikke hadde startet før 1914. Laget var i dette løp det samme som i det forrige når undtas at Johs. Berg rodde 2-er istedenfor Mortvedt. Disse 2 seire gjorde at man kunde være tilfreds med årets sportslige resultat, og følte sig godt rustet til kommende år.

Forhåpningene som i 1914 var store, blev også til fulle opfylt i 1915. Studentene arrangerte dette års landskapproning i Holtekilen 4. juli, og dagen blev blandt de mest strålende Ormsund Roklub kan fremvise.

Ormsund startet med 3 lag og vant alle løp klubben deltok i. Først gikk junior innrigger-løpet. Ormsund og Christiania fulgte hverandre side om side gjennom hele løpet og passerte også mål samtidig. Ved omroningen derimot seiret Ormsund med 2½ lengde. Laget bestod av 1. Finn Bergfeldt, 2. Rolf Magnell, 3. Nils Hofgaard, 4. Bj. Høgberg. Cox: Olaf Bjørnstad.

I junior utrigger rodde Ormsund mot Bergen og Christiania. Laget, som var 1. Harald Bjørge, 2. T. Langmyhr, 3. Sverre Gulbrandsen, 4. O. W. Guthe, cox: Aage Bjørnstad, tok straks ledelsen og vant efter en kraftig og energisk roning med ca. 2 lengder.

Det siste løp vi deltok i var lettvektsløpet, og laget her: 1. Olaf Bjørnstad, 2. Arne Krogvik, 3. E. N. Hauge, 4. Th. Nielsen, cox: Aage Bjørnstad, vilde ikke gjøre sine saker dårligere enn de andre lag, hvorfor de langsomt men sikkert drog fra sine konkurrenter, Christiania og Studentene, og kom i mål 1 lengde foran Christiania.

I anledning en av godseier Stampe opsatt pokal for juniors i utriggere arrangerte Ormsund sammen med Christiania kapproning i Holtekilen 11. juli. Vi startet i 3 løp, hvorav vi vant de to. Først





Lettvektslaget i 1917.

*Fra venstre: Aage Bjørnstad, Andreas Wohl, Rolf Neegaard, Alfred Pettersen,
cox: O. Koch Thorkildsen (?)*

rodde lettvektslaget mot Christiania og tapte, mens junior innrigger og utrigger begge vant sine løp.

Junior utrigger og lettvekt fikk en tur til Kjøbenhavn, hvor juniorene startet i løpet om «Havnens pokal». Denne gang måtte de se sig slått av Christiania, mens de selv slo Københavns Roklub. Lettvekten klarte derimot å dra seieren i land etter et jevnt løp. Lagene var ved begge de siste regattaer de samme som i landskapproningen.

Interessen for race-roning var nu upåklagelig, så til landskapproningen i 1916 stillet Ormsund lag i senior utrigger og innrigger, junior utrigger og innrigger samt lettvekt. Roningen foregikk 24. og 25. juni på Holtekilen, som for anledningen lå blankt som et speil.

I junior innrigger vant Ormsund ved 1. Johs. Hauge, 2. Sv. Gulbrandsen, 3. Magnus Gunn, 4. O. W. Guthe, cox: Olaf Bjørnstad over Stavanger, Bergen og Christiania.

Junior utrigger vant Christiania med Ormsund på 3.-plassen; laget her var: 1. E. N. Hauge, 2. Alfr. Pettersen, 3. Moeser Christensen, 4. Linderud. Cox: Aage Bjørnstad.

I søndagens løp vant Stavanger senior innrigger, derefter Bergen



og Ormsund. Vårt lag: 1. Nils Hofgaard, 2. Bj. Høgberg, 3. M. Gunn, 4. Fr. Olstad. Cox: Olaf Bjørnstad.

I senior utrigger startet bare Studentene og Ormsund. Vårt lag som ikke hadde fått den fornødne samroning tapte som ventet var. Laget var: 1. O. Guthe, 2. Bjarne Linnerud, 3. Bjarne Høgberg, 4. Frithjof Olstad. Cox: Olaf Bjørnstad.

Lettvektsløpet blev dagens mest spennende løp. Her startet lag fra Studentene, Christiania og Ormsund. Studentene ledet hele løpet med Christiania som nr. 2, med ved en glimrende inns purt lykkedes det vårt lag å knipe sig den nødvendig meter foran i mål. Tiden blev dagen beste, nemlig 7.42.4. Laget bestod av: 1. Rolf Neegaard, 2. Aage Bjørnstad, 3. E. N. Hauge, 4. Alfr. Pettersen. Cox: Olaf Bjørnstad.

Til Svenska Spelens Nordiska Roddtävlingar ved Vaxholm 15. og 16. juli blev sendt junior innrigger og lettvekt. Innriggeren blev slått av Polyteknisk Roklub fra Danmark i inns purten med $\frac{1}{4}$ lengde, og lettvekten av Skjold, Danmark med $\frac{1}{2}$ lengde efter et close race. Lagene var de samme som i landskapproningen.

Våren 1917 blev Kristiania Kreds av Norges Roforbund stiftet, og 17. juni avholdtes den første kretskapproning ved Ormsund. Vi hadde 3 lag som lå i trening, men da en av lettvektene fikk benscade, måtte vi trekke oss i dette løp.

Junior utrigger-løpet om Stampses pokal blev vunnet av Christiania; Studentene blev nr. 2, vi nr. 3. Laget var: 1. Leif Aagaard, 2. Andr. Wohl, 3. Georg Nilsson, 4. Moeser Christensen. Cox: Aage Bjørnstad.

Til junior innrigger var anmeldt Studentene og Ormsund, men N. S. R. trakk sitt lag tilbake. Da det til lettvektsløpet også bare var Studentenes lag som stillet til start, blev disse løp rodd samtidig. Vår innrigger brukte 8.42.4, Studentenes lettvekt 8.34.4. Vårt lag var: 1. Moeser Christensen, 2. Rolf Magnell, 3. Magnus Gunn, 4. Harald Bjørge. Cox: Aage Bjørnstad.

Landskapproningen blev holdt på Nordåsvannet. Vi deltok bare med vårt junior innriggerlag som efter et jevnt løp vant over Bergen



og «Terje Viken». Det var bare 1 sekunds differanse mellem 1ste og siste båt i mål. Hermed fikk vi N. S. R.s pokal til odel og eie. Laget var det samme som i kretskapproning.

Til Göteborg Roddförenings regatta ved Långedrag 15. juli blev sendt lettvektslaget og juniorene i innrigger. Lettvekten startet både i utrigger og innrigger og vant begge løp; særlig var seieren i utrigger overlegen. Laget var: 1. Aage Bjørnstad, 2. Andreas Wohl, 3. Rolf Neegaard, 4. Alfr. Pettersen. Cox: O. Koch Thorkildsen.

Juimorene tapte for Vänersborg og Roddföreningen.

Uken efter holdt Christiania sin internasjonale regatta ved Ormsund. Vi deltok i senior innrigger, hvor vårt juniorlag var anmeldt. Løpet blev hårdt og spennende. Ved et uhell i starten blev laget et par lengder efter, men tok snart dette igjen. Det blev nu et spennende oppgjør mellem danskene og vårt lag, men danskene var $\frac{4}{10}$ sek. foran i mål. Göteborg Roddförening var ca. 5 lengder efter.

Sesongen 1918 stod i spanskesykens tegn. Mannskapene blev syke, lagene falt fra hverandre, og bare ved at lagene gjensidig supplerte hverandre var det mulig å starte. Kretskapproning skulde gå 1. juli på vår bane fra Grønlien til Ormøen, men da sønnavinden satte inn, måtte løpene utsettes til neste dag.

I senior innrigger startet Studentene og Ormsund. Det blev dødt løp og omroning efter at de andre løp var avviklet, kl. $\frac{1}{2}$ 12 om natten. Studentene vant nu med 7 sek. Vårt lag var: 1. Leif Waldrop, 2. Rolf Mangell, 3. Magnus Gunn, 4. Fr. Olstad. Cox: Olaf Bjørnstad.

I lettvekt startet vårt gode lag hvis stamme nu i et par år hadde vært den samme, mot Studentene og vant overlegent, idet de var 20 sek. foran i mål. I båten satt: 1. Aage Bjørnstad, 2. Rolf Neegaard, 3. E. N. Hauge, 4. Alfr. Pettersen. Cox: Olaf Bjørnstad.

Til slutt vant Ormsund junior utrigger over Christiania med 5 sek., og fikk sin 2nen aktie i Stampes pokal ved: 1. Andr. Wohl, 2. Leif Aagaard, 3. Georg Nilsson, 4. Moeser Christensen. Cox: Olaf Bjørnstad.

Landskapproning arrangeres av Ormsund 14. juli i Holtekilen.



I senior innrigger seiret Stavanger med Ormsund som nr. 2. Studentene som startet utenfor konkurranse, kom først i mål. Våre roere var: 1. Moeser Christensen, 2. Rolf Magnell, 3. Magnus Gunn, 4. Fr. Olstad. Cox: Olaf Bjørnstad.

I lettvekt hadde Studentene og Christiania måttet trekke sine lag tilbake så Ormsund rodde alene. Laget, som var det samme som i kretskapproningen, rodde på den utmerkede tid 7.18.6.

I junior uttrigger vant Christiania over Ormsund og Fredrikstad. Vårt lag var her som i kretskapproningen når undtas at lettvekts-3-eren måtte erstatte den «spanske» junior 3-er.

Til Christianias jubileumsregatta 20. og 21. juli var Ormsund anmeldt med 5 lag, men på grunn av sykdommen blandt mannskapene blev det bare 2 reservespekkede lag som startet.

I sekunda-senior vant Christiania over: 1. Aage Bjørnstad, 2. Rolf Neegaard, 3. Moeser Christensen, 4. Alfr. Pettersen, cox: Olaf Bjørnstad, og samme Christiania-lag vant også junior uttrigger over: 1. Andr. Wohl, 2. Leif Aagaard, 3. Rolf Neegaard, 4. Moeser Christensen. Cox: Olaf Bjørnstad. Deltagelse i utenlandske kapproningar blev det ikke anledning til dette år.

Kretskapproningen 1919 arrangertes på banen Grønlien—Ormsund 28 juni. Som følge av de slette værforhold trakk Christiania sine lag tilbake, og da det derfor i samtlige løp kun blev 1 startende lag fikk roning en liten sportslig verdi. En undtagelse herfra må dog gjøres for vårt lettvektlags vedkommende som i samroning slo Studentenes senior uttrigger, efter fin roning.

Våre lag i kapproningen var:

Lettvekt: 1. Aage Bjørnstad, 2. R. Neegaard, 3. E. N. Hauge, 4. Alfr. Pettersen. Cox: Olaf Bjørnstad.

Junior innrigger: 1. Leif Aagaard, 2. Stein Nielsen, 3. Rolf Christiansen, 4. Jakwitz. Cox: Olaf Bjørnstad.

Senior innrigger: 1. E. N. Hauge, 2. Finn Bergfeldt, 3. Magnus Gunn, 4. Moeser Christensen. Cox: Olaf Bjørnstad.

Til landskapproningen på Nordåsvannet 6. juli blev sendt begge innriggerlagene, uten at de dog opnådde å plasere sig.



Lettvekten deltok i Göteborg 3. august og vant uttriggerløpet. Laget startet også i lettvekt innrigger, men blev her slått.

1919 var siste år dette lettvektslag rodde sammen. Med små forandringer hadde det vært uforandret fra 1916, og var vel et av de lag som har bragt klubben flest seire, idet det startet i 9 løp, hvorav det vant de 7.

Året 1920 hører til «de magre år», hvad antall seire angår. I kretskapprøningen 27. juni i Holtekilen deltok Ormsund med 5 lag, men tapte i alle løp.

Våre lag var:

Begynner uttrigger: 1. Hans Gunnerød, 2. R. A. Christiansen, 3. Asbj. Westby, 4. Gottlieb Larsen. Cox: Olaf Bjørnstad.

Begynner innrigger: 1. K. Wigsnes, 2. T. Torp Egeberg, 3. T. Wikant, 4. E. Aasgaard. Cox: Aage Bjørnstad.

Junior uttrigger: 1. Arne Krogvik, 2. Ottar L. Nielsen, 3. Scott Ruud, 4. Egil Gundersen. Cox: Aage Bjørnstad.

Senior uttrigger: 1. Rolf Christiansen, 2. Finn Bergfeldt, 3. Magnus Gunn, 4. Alfr. Pettersen. Cox: Olaf Bjørnstad.

Junior åtter: 1. Arne Krogvik, 2. Ottar L. Nielsen, 3. Scott Ruud, 4. Egil Gundersen, 5. Rolf Christiansen, 6. R. A. Christiansen, 7. Asbj. Westby, 8. Gottlieb Larsen. Cox: Aage Bjørnstad.

Landskapprøningen foregikk 11. juli i Sandefjord. Klubben var representert med junior uttrigger og junior åtter, og blev nr. 2 i begge løp efter Christiania: Lagene var:

Junior 4 uttrigger: 1. Scott Ruud, 2. Egil Gundersen, 3. Asbj. Westby, 4. Gottlieb Larsen. Cox: Olaf Bjørnstad.

Junior åtter: 1. Erling Egeberg, 2. Egil Gundersen, 3. Scott Ruud, 4. R. A. Christiansen, 5. Rolf Christiansen, 6. Erling Aasgaard, 7. Asbj. Westby, 8. Gottlieb Larsen. Cox: Olaf Bjørnstad.

I 1920 er det åtter-røningen for alvor tar fart i Ormsund; først nogen år med juniorlag, før det smeller løs i senior i 1924.

Efter den dårlige sesong i 1920 må det antas at alle har lagt sig i selen for å bedre resultatet i 1921. Dette lykkedes da også til fullkommenhet. Sesongen blev av de beste som kan opvises. Den åpnedes



med 2 seire i kretskapproningen og avsluttedes med et nordisk mesterskap i Kjøbenhavn.

Kretskapproningen gikk i Holtekilen 26. juni. I junior uttrigger seiret 1. R. A. Christiansen, 2. Birger Steinberg, 3. Rolf Christiansen, 4. Moeser Christensen, cox: Olaf Bjørnstad over Christiania og vant Stampes pokal til odel og eie.

Junior innriggerlaget med 1. Asbjørn Westby, 2. Alf W. Nilssen, 3. Rolf Christiansen, 4. Moeser Christensen, cox: Olaf Bjørnstad sikret sig 1ste aktie i Styris pokal.

Senior innriggerlaget med 1. Finn Bergfeldt, 2. Rolf Magnell, 3. Magnus Gunn, 4. Alfr. Pettersen, cox: Olaf Bjørnstad tapte derimot for Bærum.

Landskapproningen foregikk også i Holtekilen 9. og 10. juli. I lørdagens løp rodde junior innrigger og vant 1ste aktie i N. S. R.s pokal. I junior åter startet Christiania, Sandefjord, Bergen, Studentene og Ormsund. Christiania vant med Ormsund på 2nen-plassen. Vårt lag var: 1. H. Ingebrigtsen, 2. P. Falch Pedersen, 3. R. A. Christiansen, 4. B. Steinberg, 5. Asbj. Westby, 6. Alf W. Nilssen, 7. Rolf Christiansen, 8. Moeser Christensen. Cox: Olaf Bjørnstad.

Søndag roddes først junior uttrigger, og her konkurrerte Studentene, Christiania, Fredriksstad, Sandefjord, Bergen og Ormsund. Vårt lag vant 1ste aktie i Roforbundets pokal.

I senior innrigger var Bærum og «Blylaget» anmeldt, men Bærum trakk sig, så vårt lag rodde alene over banen. Juniorlagene og seniorlaget var de samme som i «Kretsen». Senior-innriggeren blev uttatt til å representere Norge i Nordisk Mesterskapskapproning i Kjøbenhavn, og fikk følge med junior-uttriggerlaget. Begge lag gjorde sine saker godt. Seniorlaget vant det 1ste Nordiske Mesterskap for Ormsund, og juniorlaget vant Kjøbenhavns-løpet; begge disse løp gikk lørdag 16. juli.

Søndag deltok innriggeren i Øresundsløpet, men blev nu slått av Saxkøbing og Aarhus. Juniorlaget skulde startet i «Havnens løp», men rodde på en bøie på vei til start og ødela en rigger. Av Danske Studenter fikk laget låne ny båt og spurtet til startplassen, men





«Blylaget» Nordisk Mester (Sen. Innr.) 1921.
F. Bergfeldt, R. Magnell, M. Gunn, A. Pettersen.

starteren måtte la løpet gå efter klokken til fastsatt tid, og vi kom et par sekunder for sent frem.

For å fremme interessen for utrigger-roningen blandt klubbens medlemmer skjenket Andreas Wohl i 1921 «Wohlpokalen» som roes om hver høst.

Efter denne utmerkede sesong blev det arbeidet energisk for at resultatet i 1922 kunde bli like godt, men dessverre slo ikke forhåpningene til. Til kretskapponingen i Holtekilen 25. juni møtte Ormsund med 5 lag. 1ste løp var for senior utriggere, hvor vi møtte Bærum og tapte. Laget var: 1. R. A. Christiansen, 2. Alf W. Nilsen, 3. Rolf Christiansen, 4. Moeser Christensen. Cox: E. Egeberg.

Senior innrigger-laget som bestod av: 1. Finn Bergfeldt, 2. Rolf Magnell, 3. Magnus Gunn, 4. Alfr. Pettersen, cox: Olaf Bjørnstad, tapte også for Bærumslaget, som jo hadde sin glansperiode i disse år.

Junior-utriggeren med 1. Kr. Larsen, 2. Birger Steinberg, 3. Edw. Syversen, 4. Trond Wikant, cox: E. Egeberg blev slått av Studentene med $\frac{2}{10}$ sek.

Lettvektslaget, som det år skulde bestå av roere under 60 kg., måtte ro mot Christianias begynner utrigger, idet disse løp blev slått sammen da Studentene trakk sine lag i begge løp. Vårt lettvektslag var: 1. Reidar Dahl, 2. Ivar Aasheim, 3. E. Samuelsen, 4. H. Ingebrigtsen. Cox: Erling Egeberg.

I junior åter fikk vi vår neste seier ved: 1. R. A. Christiansen,



2. Birger Steinberg, 3. K. K. Larsen, 4. David Bergendahl, 5. Asbjørn Westby, 6. Alf Nilssen, 7. Edw. Syversen, 8. Trond Wikant, cox: E. Egeberg, over Christiania, Bærum og Studentene. Dette var Ormsunds første seier i åtter.

Sandefjord Roklub holdt 2. juli kapproning hvor vi var representert med et uttriggerlag. Roningen gjaldt et vandreskjold. Vårt lag som bestod av: 1. R. A. Christiansen, 2. Alf Nilssen, 3. Rolf Christiansen, 4. Moeser Christensen, cox: E. Egeberg, seiret med 14 sek. over Sandefjord.

I landskapproningen 15. og 16. juli i Holtekilen var det atter junior-åtter og lettvekten som bragte klubben seire. I junior-åtter startet Bergen, Christiania, Studentene og Ormsund. Løpet var hårdt og jevnt; Ormsund og Bergen passerte mål samtidig. Omroningen blev omtrent like jevn, idet vårt lag da bare var en snau halv lengde foran Bergen ved målet. Vårt lag var det samme som i «Kretsen». Lettvektslaget rodde mot Christiania. Dette blev også et ualmindelig hårdt løp, hvor det først på de siste tak lykkedes vårt lag å komme sig en meter foran. Laget var: 1. Reidar Dahl, 2. H. Ingebrigtsen, 3. E. Samuelsen, 4. Ivar Aasheim. Cox: E. Egeberg. Begge våre seniorlag tapte for Bærum.

22. og 23. juli holdt N. S. R. jubileumskapproning i forbindelse med de Nordiske Mesterskapsroninger. Vi deltok bare med junior-åtter. Denne og Studentenes junior-åtter startet mot Christianias «Henley-åtter» med 8 sek. respitt. Christiania var $1\frac{1}{2}$ lengde foran vårt lag i mål, Studentene blev nr. 3

Denne sesong som var imøtesett med så store forventninger bragte således både skuffelser og gleder. Til første kategori hører senior-lagenes tap for Bærum, til den annen spesielt åtterens seire, men også lettvektens. Godt var det at man i 1922 hadde måttet slå av på fordringene og forhåpningene fra 1921, ellers vilde sesongen 1923 blitt en enda større skuffelse enn den blev. Årsberetningen for dette år meddeler kort og godt at Ormsund i kretskapproningen 24. juni startet i 6 løp, men til tross for god roning i to senior uttriggerløp, blev det ingen seire.





Ormsund-åtteren (junior) Norgesmester 1922.

I landskapproningen i Bergen startet seniorlaget, men tapte også her. Våre lag var i «Kretsen»: Senior innrigger: 1. R. A. Christiansen, 2. B. Steinberg, 3. Alf Nilssen, 4. Moeser Christensen. Cox: Aage Bjørnstad.

Senior utrigger: 1. R. A. Christiansen, 2. B. Steinberg, 3. Alf Nilssen, 4. Moeser Christensen. Cox: Aage Bjørnstad.

Junior innrigger: 1. Haakon Wallie, 2. Reidar Nilo, 3. Edw. Syversen, 4. Trond Wikant. Cox: E. Egeberg.

Junior åtter: 1. Rolf Borge, 2. E. Falch-Pedersen, 3. Reidar Nilo, 4. H. Wallie, 5. Asbj. Westby, 6. R. Birkedal, 7. E. Syversen, 8. T. Wikant. Cox: Aage Bjørnstad.

Lettvekt: 1. I. Aasheim, 2. T. Hoff, 3. Reidar Pettersen, 4. Alfr. Pettersen. Cox: Aage Bjørnstad.

I «Landsen» startet samme lag i senior utrigger som i «Kretsen», men med Alfred Pettersen som cox istedenfor Aage Bjørnstad.

Efter denne bedrøvelige sesong var det de som spådde at det nu vilde ta flere år før Ormsund igjen kunde stille lag som vilde make å bringe klubben seire. Heldigvis gikk det anderledes; nederlagene bidrog bare til å øke interessen blandt de aktive.

Våren 1924 stod først i eksperimentenes tegn. Mannskaper blev prøvet, satt ut, og prøvet igjen. En junior utrigger som ikke viste den fornødne fremgang blev oppløst og istedet blev det dannet senior-åtter og senior innrigger, lettvekt og junior innrigger. All ombytning



gjorde at lagene vel ikke var i sin beste form ved kretskapprøningen; i junior innrigger blev således siste ombytning foretatt 2 dager før regattaen. «Kretsen» gikk i Holtekilen 22. juni under de beste værforhold.

I junior innrigger, som var første løp, startet Studentene, Bærum og Ormsund. Vårt lag med 1. Haakon Wallie, 2. Ottar Nielsen, 3. Gunnar Helliesen, 4. Reidar Nilo, cox: R. Neegaard vant her overraskende lett.

I senior innrigger startet 1. Rolf Christiansen, 2. Alf Nilssen, 3. Finn Bergfeldt, 4. Trond Wikant, cox: Olaf Bjørnstad mot Studentenes lag fra juniorløpet og vant lett.

Vår lettvekt 1. Reidar Pettersen, 2. Leif Aagard, 3. Rolf Borge, 4. Alfr. Pettersen, cox: R. Neegaard tapte derimot for Christiania, men slo Studentene.

Senior-åtterløpet var fra vår side imøtesett med størst interesse da det var klubbens første start i dette løp. Her deltok også lag fra Christiania og Studentene, og Christiania la sig straks foran med Ormsund bakerst. Ved 800 meter er Ormsund nr. 2, Christiania vel 1 lengde foran. I innspurten går Ormsund op, men er 2 sek. efter Christiania i mål. Vårt lag var: 1. R. A. Christiansen, 2. Ottar Nielsen, 3. Haakon Wallie, 4. Alf Nilssen, 5. Finn Bergfeldt, 6. B. Steinberg, 7. Rolf Christiansen, 8. Trond Wikant. Cox: Olaf Bjørnstad.

Landskapprøningen blev arrangert av Ormsund i Holtekilen 5. og 6. juli. Det blåste sterkt begge dager og spesielt søndagen var sjøen generende.

Lørdag startet vi i begge innriggerløp. I senior innrigger rodde vårt lag mot Bærum som vant med 12¹⁰/₁₀ sek.

I junior innrigger var konkurrentene Bergen og Studentene. Vårt lag ledet til ca. 1200 m., da går Bergen op så lagene ved 1500 m. bøien lå «close», men Bergen har nu krysset Studentenes bane og kommet så langt inn i Ormsunds at årene går om hverandre og så vår cox må bruke roret for ikke å bli tvunget helt utenfor banen. Bergen var ca. 1 lengde foran i mål men blev diskvalifisert.

På grunn av sykdom var åtteren supplert siden «Kretsen». Chri-



NORDISK MESTER
(SEN. 8) 1924

*Överste rekke fra venstre:
F. Bergfeldt, G. Helliesen,
R. Christiansen, T. Wikant.
Nederste rekke fra venstre:
O. Linde Nielsen, A. W.
Nilssen, Olaf Bjørnstad,
R. A. Christiansen, H. Wallie.*



stiania var eneste konkurrent. Begge lag kom nogenlunde jevnt av-
gårde i starten og fulgtes til 1000 m., da vårt lag på en eneste spurt
kniper en lengdes forsprang. Takket være megen trening i Bunde-
fjordens bølger går vår båt bra i sjøene, og ved 1500 m. ligger laget
2 lengder foran Christiania, og dette forsprang holdes til mål så
Ormsund kan innregistrere sin første seier i senior-åtter. Laget var:
1. R. A. Christiansen, 2. Ottar Nielsen, 3. Haakon Wallie, 4. Alf
Nilssen, 5. Finn Bergfeldt, 6. Gunnar Helliesen, 7. Rolf Christiansen,
8. Trond Wikant. Cox: Olaf Bjørnstad.

I lettvektsløpet kom vårt lag dårlig sammen og tapte for Stu-
dentene og Christiania. Lagene i innriggere og lettvekt var de samme
som i «Kretsen».

Åtteren blev nu uttatt til å ro Nordisk i Kjøbenhavn og treningen
blev drevet energisk de 3 uker som var igjen.

Lørdag 26. juli roddes i Nordisk Mesterskap. Vår åtter hadde
her Kjøbenhavns Roklub som konkurrent. Starten gikk bra og laget
sikret sig snart ledelsen som det stadig holdt og øket jevnt forspran-
get så det var 8 sek. foran ved mål. Det var «Ja, vi elsker» og blom-
ster, og klubbens annet Nordiske Mesterskap var vunnet.

Søndag 27. juli startet åtteren i løpet om Langebro-pokalen mot
Kjøbenhavn, Aarhus, Danske Studenter og Nykøbing. Det var første
gang 5 åttelere startet samtidig i Kjøbenhavn og spenningen var stor.



Vårt lag hadde ved seieren dagen forut fått den fornødne selvtilitt, og seiervilje hadde laget aldri manglet, men man kunde jo aldri vite. Løpet blev imidlertid en tro kopi av lørdagens når undtas at vi nu var 3 lengder foran i mål, tiden var 6.20.8.

Hermed skulde sesongen være slutt, og laget kunde med god samvittighet delta i festene i Kjøbenhavn og på båten hjemover. Men ved ankomsten til Oslo stod vår formann på bryggen med telegrafisk innbydelse fra Vänersborg Roddklubb til å starte neste søndag i Vänersborg i junior innrigger. Innrigger var det lenge siden vi hadde rodd og det lag vi eventuelt skulde sende hadde aldri rodd sammen i innrigger, så vi hadde liten lyst på den turen. Efter først bestemt å ha sagt nei, ombestemte vi oss da vi forstod at formannen hadde lyst på turen som cox og reisefører, og fra telefonkiosken på Bekkelagets jernbanestasjon sendte laget en aften på egenhånd sin telegrafiske anmeldelse. Coxen blev varslet neste dag. Full tilgivelse for denne egenmektige optreden fikk laget først da seieren var vunnet i Vänersborg.

Det var Wallie, Ottar Nielsen, Helliesen, Wikant med Neegaard som cox der reiste 2. august. Efter en defileringsroning gikk starten for junior innrigger mot Göteborgs Roddklubb, Uddevalla og Vänersborg. Løpet blev jevnt men i innspurten sikret vi oss en lengdes forsprang. 1½ time senere startet vi i senior innrigger mot samme Göteborgslag og mot Vänersborgs seniorlag. Dette løp blev enda hårdere og jevnere. Vänersborg var 6/10 sek. foran vårt lag i mål. Tidene blev utmerket, nemlig: 7.48.4, 7.49 og 7.52.

Sandefjord Roklub innbød ut på høsten til roning om klubbens vandreskjold, og 21. september(!) drog R. Borge, G. Helliesen, R. Christiansen, Alfr. Pettersen med Neegaard som cox til Sandefjord for å ro utrigger. Dessverre kolliderte roningen med en høststorm så den vanlige bane ved Granholmen ikke kunde brukes. Det blev der for bare rodd ca. 1200—1400 meter bak Granholmen, og vi hadde vind og strøm med oss. Det var Studentene og Sandefjord vi møtte og vi vant med et par lengder på de fine tid av 3.07.

Det blev en lang og god sesong for Ormsund med 8 vunne race.





Årets pokalhøst 1924.

Efter det utmerkede resultat med åtterer var det naturligvis denne interessen samlet sig om også i 1925. På en undtagelse nær kom den til å sitte uforandret sammen fra 1924. Foruten i åtter blev det trenet i lettvekt, junior innrigger og nybegynner innrigger.

Samtlige lag startet i kretskapponingen som dette år blev arrangert på Frognerkilen 21. juni. Denne bane er jo langt fra ideell når det blåser, og man var ikke heldige med været.

Vårt lettvektslag med Th. Hansen, T. Hoff, Fr. Borch, R. Borge, cox: R. Dahl rodde mot Studentene og Christiania, men tapte for begge. Junior innriggeren rodde «walk over». Laget var: B. Eriksen, Leif Falch, A. Westby, Eiv. Berg. Cox: R. Dahl.

Begynner innriggeren med C. Ott, I. Drøvdahl, B. Bergendahl, O. Aagaard, cox: R. Dahl vant pent over Christiania og Studentene.

Tilslutt var det så senior-åtter hvor bare Christiania og Ormsund var anmeldt. Vårt lag hadde på forsommeren rodd meget godt men fikk så en nedgangsperiode, så racet var imøtesett med spenning. Christiania kom sig godt foran i starten og ledet hele løpet, men i mål var det kun brøkkdelen av et sekund som skilte.

Da landskapponingen skulde være i Stavanger 4. og 5. juli og



det blev dyrt å sende lag dit, var det bare åtteren som fikk reise. Øvrige anmeldte lag i åtter var Christiania og Stavanger.

Da laget skulde ro til start viste det sig at båten hadde fått en skjøre som måtte repareres, men efter utmerket roning de 3000 meter til startplassen var da alt klart til dette nye møte mellem konkurrentene.

Dessverre hadde visst laget brukt sin beste roning på veien til startplassen, for særlig i starten og begynnelsen av racet gikk det dårlig. Nu vel, guttene kom da sammen igjen og dro fra Stavanger men Christiania var 6 sek. foran da mållinjen passertes.

Dette års Nordisk Mesterskap skulde roes på Frognerkilen i forbindelse med Roforbundets 25-års jubileums regatta, så laget vilde få en chance til, til å vise at det var bedre enn de opnådde resultater hitinntil kunde tyde på.

Det blev trenet energisk til denne regatta både i åtteren og i lettvekt og i junior innrigger.

Lørdag 18. juli deltok fra Ormsund bare junior innrigger med I. Drøvdahl, L. Falch, B. Bergendahl, C. Christensen. Cox: Olaf Bjørnstad. Göteborg Roddklub vant løpet, med vårt lag som nr. 2 foran Christiania, «Terje Viken» og Stavanger.

Søndag var det først lettvektens tur. Laget hadde liten samtrenning og måtte se sig slått av Christiania, Studentene og Tønsberg. I båten satt: Th. Hansen, T. Hoff, Fr. Borch, Ole Aagaard. Cox: R. Dahl. Junior innriggeren startet så i senior-løpet hvor naturligvis ingen hadde ventet de skulde gjøre sig gjeldende. De tapte da også for Sorø og Göteborg.

Tilslutt var det åtterens tur. Konkurrenter var Kjøbenhavn og Christiania som dagen forut ved å slå Kjøbenhavn hadde vunnet det Nordiske Mesterskap.

Endelig engang var vårt lag i slag. Starten var ikke så verst og efter et par 10-tak lå vi foran. Guttene rodde med innbitt energi og seiersvilje og vant med 7 sek. foran Christiania, som igjen var 1 sek. foran Kjøbenhavn. Laget vant hermed den av H. M. Kongen opsatte pokal.



Vi citerer fra pressen: «O.R.K. hev sig foran i starten, og i god stil og meget drivende tak, viste laget begge konkurrenter kjølvannet. O. R. K. med sin gode samroning måtte seire, og fikk således den revanche som laget og klubben hadde drømt om.»

25. og 26. juli deltok åtterer i Gøteborg, hvor den vant overlegent begge dager.

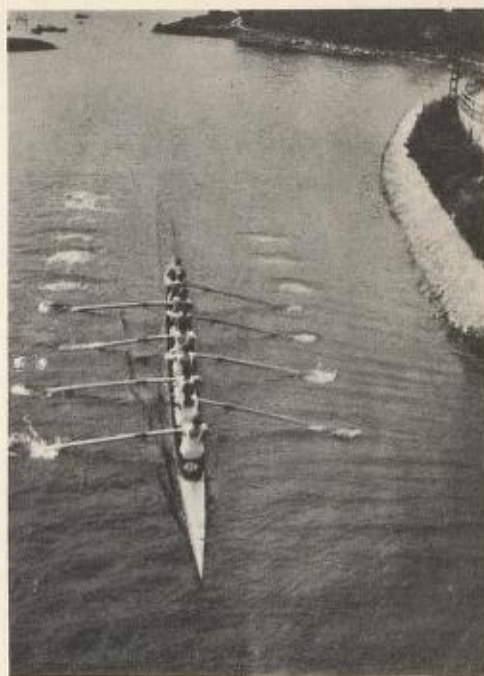
Blandt åttermannskapet blev uttatt et innriggerlag bestående av Bergfeldt, Alf Nilssen, Rolf Christiansen og Wikant med Aage Bjørnstad som cox. Dette lag rodde siste søndagen mot Gøteborg Roddklubb og Vänersborg, men tapte for Gøteborg.

Åtterens mannskap bestod hele sesongen av: R. A. Christiansen, Ottar Nielsen, H. Wallie, R. Nilo, F. Bergfeldt, Alf Nilssen, R. Christiansen, T. Wikant. Aage Bjørnstad coxet racene i Gøteborg, i de øvrige race var Olaf Bjørnstad cox.

Drammens Roklubb arrangerte 30. august høstkapproning på Drammenselven. Til denne regatta blev sendt et begynnerlag i innrigger som startet i løp for begynnere og juniors. Laget, der lett vant begge løp, det første over Drammen og Arendal, det annet over Drammen, var: I. Drøvdahl, L. Falch, B. Bergendahl, C. Christensen. Cox: Olaf Bjørnstad.

I 1926 stillet Ormsund med 3 lag til kretskapproningen 28. juni på Frognerkilen, nemlig: senior åtter, junior innrigger og lettvekt.

I junior innrigger møttes Bærum, Studentene og Ormsund. Etter et jevnt og spennende løp vant vårt lag 3½ sek. foran Studen-



Ormsund-åtterer (senior) 1924 — 25 — 27.



tene, som igjen var $1\frac{1}{2}$ sek. foran Bærum. Vårt lag var: R. Ødegaard, R. Tandberg, Th. Aschehoug, I. Drøvdahl. Cox: R. Neegaard.

Åtterløpet var dagens eneste seniorløp, og bare Christiania og Ormsund var anmeldt.

Christiania startet best og ledet til ca. 800 meter. Fra nu av og til mål fulgtes lagene jevnt i spurten og vårt lag var bare $1\frac{2}{10}$ sek. foran Christiania i mål. Laget var: R. A. Christiansen, Leif Falch, F. Bergfeldt, Alf Nilssen, B. Bergendahl, G. Helliesen, R. Christiansen, Trond Wikant. Cox: Olaf Bjørnstad.

I lettvektsløpet maktet ikke vårt lag å gjøre sig gjeldende og tapte for Studentene og Christiania. Laget var: L. Aagaard, Fr. Borch, Ottar Nielsen, Ivar Aasheim. Cox: R. Neegaard.

Til landskapproningen på Frognerkilen 12. og 13. juli blev anmeldt senior åtter og innrigger, junior innrigger og lettvekt. Av disse lag blev lettvekten trukket da den ikke viste pålitelig form, og senior innriggeren startet ikke da den var eneste anmeldte lag til dette løp.

I junior innrigger møttes Bergen, Sandefjord, Halden, Studentene, Bærum og Ormsund. Lagene delte sig snart i 2 grupper, en ledergruppe bestående av de utenbys lag og en baktropp hvor Oslo-klubbene holdt sig. Efter utmerket roning vant Bergen foran Sandefjord og Halden; derefter kom Ormsund, Bærum og Studentene.

Vårt lag var: R. Ødegaard, L. Falch, Th. Aschehoug, I. Drøvdahl. Cox: Olaf Bjørnstad.

Senior-åtterløpet blev meget dramatisk. Vi startet her mot Christiania og Bergen. Som vanlig var det dønning og motorbåt-sjøer ute på startplassen, sjøen har jo en egen evne til «å koke» inne på havnen. Starten var nogenlunde jevn, dog var vårt lag litt efter. Efter å ha rodd ca. 100 meter får en av våre gutter klampen utenfor riggeren, idet han skal klare åren ut av en sjø, og «fisker». Vi blev derfor liggende igjen. Christiania-laget som ikke vilde benytte sig av dette uhell, stopper op, og får også Bergen til å stanse. Kampdommeren går med på omstart, og vi legger iveri påny. Bergen leder nu de første 500 meter. Ved Kongen tar Christiania ledelsen foran



Bergen. Etter 1300 meter spurter Ormsund forbi Bergen og truer på 1800 meter Christiania, men i innspurten går Christiania frem og vinner 4 sek. foran vårt lag.

Vårt lag var det samme som i «Kretsen».

Til høstkapprøningen i Drammen 28. august blev sendt en junior innrigger likesom vi deltok i løp for junior i klinkbygget sculler.

Innriggeren med R. Ødegaard, G. Gulbrandsen, B. Bergendahl, Leif Falch, cox: Ottar Nielsen blev nr. 2, efter Sandefjord, med Drammen på 3. plass. Scullerløpet blev vunnet av Ormsund ved Gunnar Helligsen, foran Studentene og Drammen.

Det hersket skuffelse i klubben over at åtteren ikke hadde vunnet sitt Norgesmesterskap, man så å si forlangte at den skulde vinne, og for ikke å skuffe klubb-patriotene en gang til, fikk man i 1927 samlet mannskapene fra senior-åtteren av 1924 for atter å slå et slag for klubben. Likeledes gikk man til leie av instruksjons-motorbåt. Foruten åtteren lå en junior utrigger og en junior innrigger i trening.

Med disse lag startet vi så i «Kretsen» 17. juni på Frognerkilen, hvor begge juniorlagene tapte for Christiania.

I utriggeren satt: Ingmar Gundersen, Alfr. Dahl, Asbj. Westby, Leif Falch. Cox: E. Samuelsen; i innriggeren: G. Gulbrandsen, Inge Bothner, C. Andersen, Chr. Kay. Cox: R. Dahl.

Til senior-åtterløpet var først bare vårt lag anmeldt, men så meldte Christiania sitt juniorlag også til seniorløpet og begge åtterløp blev slått sammen; Studentenes junior-åtter startet også.

Vårt lag tok straks ledelsen og vant lett etter utmerket roing.

Fra pressen citeres: «Her var seiren på forhånd oplagt. Ormsund måtte vinne. Men det var allikevel et morsomt løp. Det er jo alltid en fornøielse å se slik effektiv og pen åtterrøing som Ormsund har lagt sig til. I høi takt med hurtig opsving og kraftig benbruk, får de god fart på båten, som løper pent mellom åretakene, uten fall og snorrett, med liten og nesten ingen bruk av roret.»

Landskapprøningen blev arrangert av Fredriksstad Roklub i Hankø-sundet 2. og 3. juli, idet Fredriksstad hadde 50-årsjubileum og



det samtidig var 50 år siden den første kapproning blev avholdt her i landet, og da også i Hankøundet. Vi deltok med senior-åtterer og et juniorlag som startet i innrigger og utrigger. Til begge juniorløp var der så stor deltagelse at uttagningsløp måtte roes. Innriggeren blev slått ut av Sandefjord og Christiania, og i utriggerløpet kolliderte laget med en stake og måtte bryte løpet. Laget var: I. Gundersen, Alfr. Dahl, Asbj. Westby, Leif Falch. Cox: E. Samuelsen.

Det var således bare åtterer som stod igjen til selve hovedregattaen. Det hersket en usedvanlig sterk spenning omkring dette løp både blandt roere og tilskuere, da Christiania nu stilte sitt seniorlag hvor mange av klubbens gamle raceroere igjen var å finne. Foruten Christiania startet også Tønsberg.

Idrettsliv skriver om løpet:

«Tønsberg stilte med 1 reserve i lånt båt og blev snart betydelig efter. Christiania ror meget hårdt ut efter starten og sikrer sig $1\frac{1}{2}$ lengdes forsprang på Ormsund. På 700 m. spurter Ormsund og ligger likt med Christiania ved 1000 m., men sistnevnte tar påny en vellykket spurt og leder igjen klart på 1400 m. De siste 600 m. går i en eneste spurt og tross Christiania-guttene ror sig totalt ut, kan de ikke forhindre de veltrenede Ormsund-gutter i å tvinge sig forbi på de siste 300 m.»

Laget var det samme som i «Kretsen»: R. A. Christiansen, Ottar Nielsen, Finn Bergfeldt, Alf Nilssen, Haakon Wallie, Gunnar Hellesen, Rolf Christiansen, Trond Wikant. Cox: Olaf Bjørnstad.

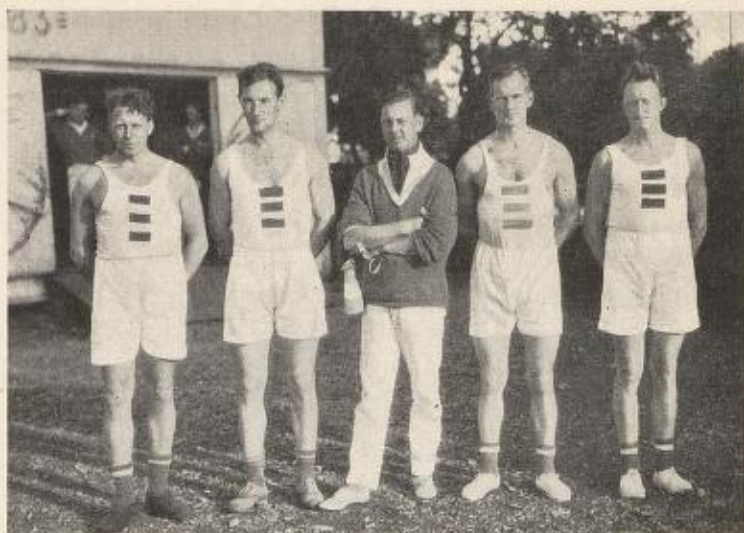
Påny gikk turen til Kjøbenhavn til de Nordiske Mesterskapsroninger og den internasjonale regatta hvor åtterer skulde starte i Langebroløpet. Dessverre blev ikke resultatet dennegang så godt som i 1924.

I lørdagens løp om Nordisk Mesterskap startet Vaxholm for Sverige og Aarhus for Danmark. Vårt lag blev efter på de første 1000 m. og selv om innspurten var fin, måtte det se sig slått av begge konkurrentene.

I søndagens løp om Langebropokalen startet 6 åtterer, nemlig: Berliner Ruderklub, Kjøbenhavn, Aarhus, Vaxholm, Christiania og



NORGESMESTER
1928—29. SENIOR
INNRIKKER



*Fra venstre:
Finn Bergfeldt,
Gunnar Hølljesen,
Reidar Berg (cox),
Rolf Christiansen,
Alf W. Nilsen.*

Ormsund. Efter en usedvanlig fin roning vant tyskerne mens rekkefølgen for øvrig blev Kjøbenhavn, Aarhus, Ormsund, Vaxholm og Christiania. Det var en mager trøst for vårt lag at de nu slo Vaxholm som dagen forut vant Nordisk.

17. juli arrangerte Hamar Roklubb den første nasjonale kapproning på Mjøsen. Vi var her representert med et junior innriggerlag bestående av E. Gundersen, C. Andersen, B. Eriksen, J. Mørk. Cox: R. Neegaard. Løpet blev vunnet av Hamar.

Fredag 22. juli arrangerte Christiania et internasjonalt løp for åttene i anledning av et besøk av et lag fra Oxford. Innbydelsen til dette løp var kommet vår klubb så sent i hende, at det først var under opholdet i Kjøbenhavn vi kunde gi tilsagn om å starte. Ferietiden var jo begynt og 2 av våre roere måtte avbryte sine ferieophold for å komme inn til regattaen. Da så også stoken måtte gå til sengs for en hårdnakket forkjølelse pådratt under hjemreisen fra Kjøbenhavn, var det først på selve regattadagen laget igjen møttes.

Til start stillet Oxfordlaget, Christianias junior-åttene, en kombinasjonsåttene bestående av Christianias senior-uttrigger og Studentenes lettvekt, og vårt lag. Starten var jevn, og litt efter litt går Chri-



stianias og vårt lag fra de 2 andre. Christiania har en snau ledelse på 1500 m., men ved 1800 m. ligger lagene igjen likt og passerer også mållinjen samtidig. Omroningen blev berammet til 1 time senere, men grunnet strokens rekonvalesens, avstod vårt lag straks fra denne.

Til Drammens Roklubs høstkapproning 28. august blev sendt et innriggerlag som startet i løp for begynnere og juniors, samt to scullerroere.

I begynnerløpet vant vårt lag som bestod av E. Gundersen, C. Andersen, Alfr. Dahl, Inge Bothner, cox: O. Nielsen, over Drammen, til trøss for at laget under løpet måtte stoppe op da en sleide gikk av sporet.

I juniorløpet gjentok det samme uheld sig og laget blev nu slått av Christiania, men slo Drammen og Sandefjord.

Begynner sculler blev vunnet av Leif Falch over Lund fra Drammen, og junior sculler vant Fr. Borch over Johnsen fra Drammen.

Efterat vi i 4 år hadde deltatt med vår senior-åtter, hvis mannskap med små forandringer hele tiden hadde vært det samme, måtte vi da sesongen 1928 begynte, finne oss i at flere av de eldre roere «la op». Vi maktet da ikke å stille ny senior-åtter, hvorfor resten av senior-åtterens mannskaper gikk i trening i innrigger. Av junior-mannskapene blev det dannet en åtter og firer utrigger, og for øvrig fikk vi i stand en lettvekt. Med disse 4 lag deltok vi i klubbkapproningen på Frognerkilen 21. juni:

Junior-utriggeren med Arne Mehren, Alfr. Dahl, B. Bergendahl, Botolf Thorud, Cox: Leif Aagaard, blev slått av Studentene og Christiania.

Senior-innriggerløpet derimot blev overlegent vunnet av Finn Bergfeldt, G. Helliesen, R. Christiansen, A. W. Nilssen, cox: Reidar Berg, over Bærum.

... Vårt lettvektslag med Ottar Nielsen, Alfr. Pettersen, E. Gundersen, I. Gundersen, cox: L. Aagaard, tapte for Christiania.

I junior-åtter startet Christiania, Studentene og Ormsund; dette løp blev slått sammen med senior-åtterløpet hvor bare Christiania var anmeldt. Løpet blev et oppgjør mellom Christianias og våre ju-



niors, mens Studentene og Christianias seniors blev efter. Christiania vant 2 sek. foran vårt lag som bestod av Odd Pløen, I. Bothner, B. Eriksen, C. Andersen, B. Bergendahl, Alfr. Dahl, A. Mehren, B. Thorud. Cox: L. Aagaard.

Til landskapproningen på Nordåsvannet 7. og 8. juli blev sendt senior-innriggeren og junior-åtteren, som også var anmeldt til senior-åtterløpet.

Ved lørdagens løp var det sterk motvind som vanskeliggjorde roningen og nesten umuliggjorde starten for junior-åtterne.

Vår senior-innrigger, som var den samme som i «Kretsen», vant overlegent sitt løp foran Sandefjord, Terje Viken, Haugesund, Bergen og Fana, ja tiden var endog 12 sek. bedre enn den tid seirende junior-utriggerlag hadde brukt i foregående løp.

I junior-åtter startet 7 båter og det tok en hel time før starteren fikk lagene avgårde. Vårt lag hadde et par «fisk» i begynnelsen av løpet og blev derfor langt efter, men rodde sig siden op så det kom inn som nr. 4, efter Christiania, Stavanger og Tønsberg.

Til senior-åtterløpet søndag var meldt Christianias og Fredrikstads seniorlag samt Stavangers og vårt juniorlag.

De første 1000 m. lå lagene jevnt, men nu seg Fredrikstad frem på 1ste plassen med vårt lag litt efter. Fredrikstad vant med ca. 1 lengde, Ormsund nr. 2 og Stavanger nr. 3. I vårt lag hadde denne gang Alfr. Dahl og Thorud byttet plass og Reidar Berg coxet.

Vår innrigger blev uttatt til å ro Nordisk Mesterskap på Frognerkilen 21. juli, og efter et uttagningsløp på Frognerkilen 11. juli mellom Christianias og vår junior-åtter, et løp som vårt lag vant med $\frac{1}{4}$ lengde, fikk vi dette år to lag med i «Nordisk».

Dessverre vant hverken vi eller de andre norske lag nogen seier i disse mesterskapsroninger. Vår innrigger tapte for Danmark ved Sorø og Sverige ved Göteborg Roddklubb.

Åtteren tapte for Sverige ved Vaxholm, men slo Danmark. I vårt lag var nu Bergendahl på grunn av sykdom erstattet med Mørk, og laget blev coxet av Aage Bjørnstad, for øvrig var laget uforandret fra «Landsen».



Søndag 22. juli startet våre 2 lag i Christianias jubileumskapping.

Junior-åtteren blev slått av Christiania og Tønsberg, men slo Danske Studenter og Norske Studenter.

Senior-innriggeren tapte for Göteborg Roddklubb, men slo Moss, Christiania og Sandefjord.

Til Drammens høstskapping 26. august blev sendt junior sculler og junior utrigger. Utriggerløpet blev efter et jevnt race vunnet av Tønsberg med vårt lag som nr. 2. I laget satt B. Eriksen, C. Andersen, A. Mehren, Alfr. Dahl. Cox: R. Berg.

Scullerløpet blev vunnet av Christiania mens vår mann, Fr. Borch, blev nr. 2.

I 1929 var interessen for race-roning stor og mange nye mannskaper gikk i trening. Da dessuten de fleste av fjorårets raceroere møtte frem, hadde man et godt utvalg å arbeide med.

Til kretskappingen 20. juni i Frognerkilen, stillet vi lag i løp for senior innrigger, junior utrigger og åtter, samt begynner innrigger.

Junior utriggerlaget med Georg Jensen, Leif Falch, A. Mehren, Alfr. Dahl, cox: T. Becker, rodde mot Christianias lag og vant med 2 lengder.

Senior innriggerlaget med F. Bergfeldt, G. Helliesen, R. Christiansen, A. Nilssen, cox: R. Berg, vant også sitt løp idet de slo Christianialaget med ca. 1 lengde. Hermed fikk Ormsund Nakholmspokalen til odel og eie.

Begynner innrigger blev vunnet av Christiania over Studentene og vårt lag. I laget satt Hans Aass, Frithjof Evensen, Ragnar Eriksen, Valter Jensen. Cox: T. Becker. Laget var for øvrig for lett til å kunne gjøre sig gjeldende i innrigger.

Junior-åtter blev også vunnet av Christiania med vårt lag som nr. 2 og Studentene som nr. 3. I laget satt Trygve Beisvaag, B. Thorud, B. Eriksen, I. Bothner, E. Gundersen, C. Andersen, Fr. Borch, I Gundersen. Cox: O. Nielsen.

Til landskappingen, som gikk på Frognerkilen 6. og 7. juli,





Senior åtterløpet i landskapsroningen 1929.

blev det innen lagene foretatt endel forandringer som viste sig å være gunstige.

Først rodde junior-uttriggeren. Laget var uforandret fra «Kretsen» og møtte nu Tønsberg og Drammen. Laget rodde bra, men tapte for Tønsberg-laget som dagen efter også vant senior-uttrigger.

Senior-innriggeren vant lett over Sandefjord, Haugesund, Fane og Moss. Laget var denne gang F. Bergfeldt, Alf Nilssen, R. Christiansen, G. Helliesen. Cox: R. Berg.

I junior-åtter møttes Christiania, Studentene, Fredrikstad og Ormsund. Vårt lag var uheldig, fikk ikke til sin beste roning, og måtte etter et hårdt og spennende løp se sig slått av Christiania med 2. sek.

Søndag startet samme lag i senior-åtter og var nu fast bestemt på å vise sig fra sin beste side. De skapte da også regattaens sensasjon ved å slå Christianias seniorlag med vel 1 lengde, efter å ha ledet løpet fra «Kongen» og inn til mål. Laget var: G. Jensen, I. Gundersen, B. Eriksen, C. Andersen, Fr. Borch, L. Falch, A. Mehren, Alfr. Dahl. Cox: Aage Bjørnstad.

Med to vundne seniorløp kunde vi være tilfreds med utfallet av dette års Norgesmesterskapsroninger.



Som vanlig deltok vi i Drammens høstkapproning 25. august; dennegang bare med en junior-innrigger. Drammenserne vant, vårt lag blev nr. 4 av de 5 startende. Laget var B. Eriksen, I. Bothner, C. Andersen, Alfr. Dahl. Cox: R. Berg.

At det er en levende interesse for race-roning innen Ormsund, at således klubben i aller høieste grad må sies å være en «aktiv» klubb, vil man forstå når man ser at av klubbens 90 aktive roere, hadde i løpet av sesongen 20 mann deltatt i race, og hertil kommer så de som hadde deltatt som coxer og instruktører.

I 1930 var interessen ennu større. I dette år var der av 77 roere 27 trenende race-roere, coxer og instruktører.

Til kretskapproningen, som blev avholdt på Frognerkilen 19. juni, hadde vi anmeldt 7 lag, nemlig i løp for senior innrigger, junior åtter, junior innrigger og sculler, lettvekt, begynner innrigger og i løp for eldre roere, og vant 3 av løpene.

Junior sculler blev vunnet av Christiania over Alfr. Pettersen.

Junior innriggeren med Fr. Evensen, Ragnar Næss, B. Eriksen, Brede Lie, cox: R. Berg tapte for Studentene og Christiania.

Første seir fikk vi i lettvekt, hvor Arne Berg, B. Thorud, Vidar Bergersen, I. Bothner, cox: Aage Bjørnstad, seiret med $3\frac{1}{2}$ lengde. Vår senior innrigger var dessverre kort tid før racet så uheldig å miste sin stroke. Laget hadde derfor ikke den fornødne samtrening og tapte for Bærum. Laget var: F. Bergfeldt, A. W. Nilssen, R. Christiansen, T. Wikant. Cox: R. Berg.

Løpet for begynner innrigger blev jevnt og spennende. Vårt lag med V. Jensen, H. Aass, Fr. Evensen, Rolf Høivang, cox: T. Becker tapte med $\frac{6}{10}$ sek. for Bærum.

I junior-åtter vant vårt lag over Studentene og Christiania med $1\frac{1}{2}$ lengde efter å ha vist pen og stø roning. Laget var T. Beisvaag, I. Gundersen, G. Jensen, Haakon Mehren, Anton Johansen, Aksel Kator, A. Mehren, Alfr. Dahl. Cox: Aage Bjørnstad. Til slutt vant vi så løpet for eldre roere, over Studentene og Christiania, ved F. Bergfeldt, A. Pettersen, R. Christiansen, A. W. Nilssen. Cox: T. Becker.





Norgesmester senior åtter 1929.

A. Dahl, A. Mehren, L. Falch, Fr. Borch, A. Bjørnstad (cox), C. Andersen, B. Eriksen, J. Gundersen, G. Jensen.

Til landskapproningen i Horten 12. og 13. juli blev sendt 3 lag som startet i 6 løp. Lørdag:

I flere løp var det anmeldt så mange lag at uttagningsløp måtte roes. Vår lettvekt var også meldt i junior uttrigger og kvalifiserte sig til finalen, hvor laget dog blev slått av de øvrige. I båten satt de samme som under «Kretsen».

Senior-innriggeren var forandret så laget var: A. Pettersen, A. W. Nilssen, F. Bergfeldt, R. Christiansen. Cox: R. Berg. Løpet blev vunnet av Göteborg Roddförening; vårt lag blev nr. 3 av de 4 startende.

I junior åtter-løpet lå vårt lag på 4.-plassen helt til 1500 m., men gikk efter en glimrende innsputt op på 2.-plassen og slo således Studentene og Christiania, men tapte for Stavanger. Laget var forandret siden «Kretsen», idet Birger Eriksen nu rodde baug; for øvrig var det uforandret.

Søndagens løp:

Junior-åtter var anmeldt i senior-åtter og startet i uttagningsløpet, men ved en «fisk» i starten blev laget efter og kom derfor ikke med i finalen.



I løpet for eldre roere i utrigger deltok vi med senior-innriggerlaget; laget vant overlegent (33 sek.) over Fredrikstad.

Til slutt rodde lettvekten mot Tønsberg og Moss, men tapte for Tønsberg med 5 sek. Laget var det samme som i «Kretsen».

Til Drammens-regattaen 31. august sendte vi et senior utriggerlag med A. Mehren, A. W. Nilssen, R. Christiansen, Alfr. Dahl. Cox: Olaf Bjørnstad. De 4 anmeldte lag hadde et usedvanlig spennende oppgjør hvor resultatet først blev avgjort i innspurten. Christiania vant, med Tønsberg som nr. 2 og Ormsund nr. 3, men det var bare $\frac{3}{10}$ sek. differanse mellom 1ste og 3dje båt.

Det blev ikke så overvettets mange seire denne sesong, men med de mange trenende mannskaper var det lagt et solid grunnlag å arbeide videre på. Spesielt hadde man håp om å få i stand en god junior-åtter til sesongen 1931, og dette håp gikk da også i oppfyllelse.

Sesongen 1931 blev usedvanlig livlig med deltagelse i mange regattaer utenom de obligatoriske. Som vanlig var kretskapproningen den første mønstring, samtidig som den også er den siste og avgjørende prøve, efter hvilken lagene til landskapproningen blir uttatt. Vi startet med 4 lag, men bare junior-åtteren bragte oss seier.

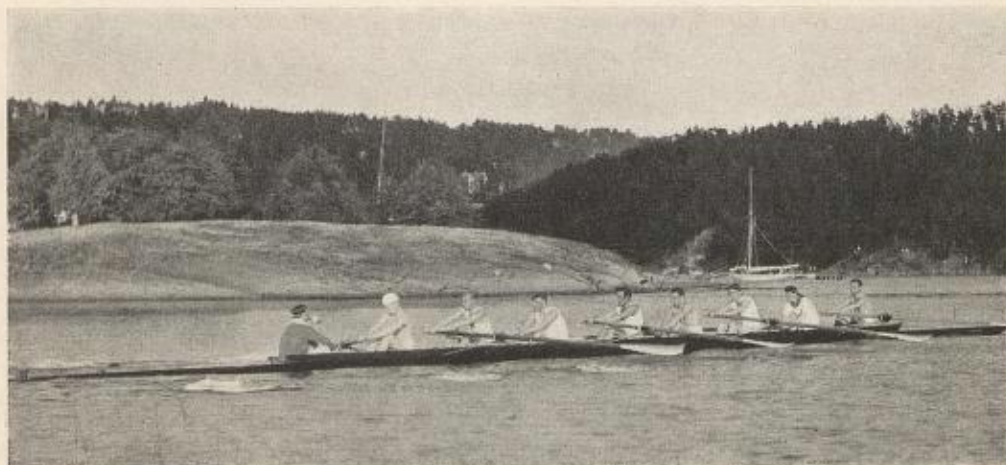
I junior utrigger deltok alle kretsens 4 klubber. Det var dårlige værforhold under regattaen med sjø og vind, og derfor vanskelig å komme avgårde i starten. Christiania vant; vårt lag med A. Berg, Knut Løken, H. Aass, Brede Lie, cox: T. Becker blev nr. 3.

Vår senior innrigger med F. Bergfeldt, A. W. Nilssen, R. Christiansen, Rolf Høivang, cox: R. Berg, hadde en «svart dag» og tapte for Bærum og Studentene.

Begynner-innrigger gikk også til Bærum, men våre gutter ydet god motstand. Laget var: Knut Berg, A. Lorange Henriksen, Kjell Gundersen, Arne Burum. Cox: I. Gundersen.

I junior åtter-løpet hadde vårt lag en dårlig start, men kom sig snart foran. Christiania ledet igjen en stund ved «Kongen», men sakket så akterut, og vi vant løpet med 6 sek. forsprang. Laget var: Carl Mølbach-Nielsen, B. Thorud, Erling Berg, I. Bothner, A. Johansen, J. Mørk, A. Mehren, Alfr. Dahl. Cox: Aage Bjørnstad.





Ormsund-åtteren (junior). Norgesmester 1931.

Det blev bare senior-innriggeren og junior-åtteren som fortsatte å trene til «Landsen», og begge lag blev også forandret.

Åtteren blev sendt til Halden 28. juni for å prøve sig i Foldenfjordens kretskapproning og startet her i løpet for senior-båter. Det blåste sterkt også under denne regatta, så starten blev utsatt til kl. 10 $\frac{1}{2}$ om kvelden. Etter forandringen bestod laget av C. Mølbach-Nielsen, I. Bothner, Fr. Evensen, R. Høivang, A. Johansen, J. Mørk, A. Mehren, A. Dahl. Cox: R. Berg.

Der startet for øvrig lag fra Studentene, Sandefjord og Christiania, men til stor forbauselse for de fleste vant vårt juniorlag.

Landskapproningen blev avholdt i Bergen på Nordåsvannet 12. og 13. juli. På grunn av sykdom innen laget kom ikke senior-innriggeren avgårde, således at junior-åtteren blev alene om å representere klubben.

Lørdag startet laget i juniorløpet, som det vant foran Studentene og Bergen.

I senior-åtterløpet søndag møtte det Stavanger og Studentene. Etter en jevn start fulgtes lagene til 500 m. hvor Stavanger kniper 1 lengde. Tross de iherdigste forsøk fra våre gutters side øker Stavanger sitt forsprang og vinner med 6 sek. Laget var under denne



regatta det samme som rodde i Halden, men blev coxet av Aage Bjørnstad.

For sine prestasjoner blev åtteren belønnet med en Göteborg-tur, for å delta i Roddklubbens internasjonale regatta 19. juli. Laget startet i senior-åtter i Kungälvløpet mot Göteborg Roddklub og vant overlegent.

Efter en liten sommerferie fortsattes treningen til høstkapproningene. Bærums Roklub innviet sin nye bane, Kjørbo-banen, 23. august. Vårt lag startet i junior-åtter mot Christiania og Bærum og vant overlegent efter å ha ledet hele løpet.

30. august var det på'n igjen i Drammen. Først i senior-åtter mot Studentene, et løp som vi vant med ca. 1 lengde, derefter i junior-åtter som blev «walk over». I Drammen hadde vi også en junior utrigger, men dette lag hadde for liten trening og blev nr. 4 av 5 startende lag. Laget var: H. Aass, T. Beisvaag, Erling Falch, B. Thorud. Cox: Arne Berg.

Avslutningen på sesongen var ikke fullt så heldig for åtter-laget. Det startet i Christianias internasjonale regatta på Frognerkilen 6. september i et åpent åtterløp mot Stavanger, Stockholm Roddförening, Studentene og Christiania.

Nordosten rotet godt op i kilen så sjøen var generende. Efter en god start, hvor laget ledet, måtte det efter hvert se konkurrentene gli fra sig, og kom inn som nr. 4. Men selv det beste lag kan jo ha en mindre heldig dag, og tross dette nederlag hører denne åtters prestasjoner til de beste i klubbens historie. Under høstkapproningene hadde nr. 1 og nr. 3 byttet plass, likesom laget blev coxet av R. Berg; ellers var det uforandret.

I Christianias regatta deltok samme junior utrigger som startet i Drammen uten at den kunde gjøre sig gjeldende.

Neste sesong, 1932, tegnet ganske bra, men forskjellige uheldige omstendigheter gjorde at dens sportslige verdi setter den på en beskjedne plass i denne oversikt over Ormsunds race-historie.

Til kretskapproning på Kjørbobanen 19. juni møtte vi med 5 lag. Vår junior utrigger med Harald Hjelde, B. Lie, A. Henriksen,





Lettvektslaget 1933.

I. Bothner. Fr. Evensen. Ø. Ellington. A. L. Josephson. A. Berg.

E. Falch, cox: Erling Elgaaen, møtte Christiania og Bærum. Laget kom inn som nr. 2, efter Christiania, men blev sammen med Bærums lag diskvalifisert for å ha styrt utenfor banen.

I junior sculler var vi representert ved Fr. Borch som dog måtte bryte løpet på grunn av krampe i en arm.

Lettvekten med A. Berg, Gustav Larsson, E. Berg, B. Thorud, cox: E. Elgaaen, blev slått av Christiania.

I senior utrigger startet 4 mann fra vår senior-åtter, nemlig: Fr. Evensen, Alf Efschen, A. Johansen, A. Dahl. Cox: R. Berg. Christiania startet med 2 lag og dessuten deltok et lag fra Bærum. Først vant Christianias 1ste lag med vårt lag som nr. 2, men da Christianias 2net lag hadde genert Bærums lag under racet, blev begge Christiania-lag diskvalifisert og omroning bestemt mellem Bærum og Ormsund. Nu vant Bærum med 3 sek. forsprang.

Senior-åtter som gikk som siste løp, blev en seir for Christiania, 3 sek. foran vårt lag; Bærum blev nr. 3. Laget var: Fr. Evensen, I. Bothner, Arne Arnesen, Jac. Braarud, A. Johansen, A. Efschen, Cato Kator, A. Dahl. Cox: R. Berg.

Der blev nu meldt forfall for 2 av åtter-mannskapet, hvorfor 2 man fra junior-utriggeren gikk inn på åtter og utriggerlaget blev oppløst.



26. juni startet åttereren efter den nye opsetning i Sandefjord for å forsvare Moss Bys pokal, som vi forrige år hadde vunnet. I laget satt nu: Fr. Evensen, I. Bothner, A. Henriksen, B. Lie, C. Kator, A. Efschen, A. Johansen, A. Dahl. Cox: R. Berg. Under siste del av løpet var det høi sjø, og våre gutter som til å begynne med lå godt plasert, måtte her se Christiania gå fra sig og vinne med 2 lengder. Studentene og Sandefjord blev henholdsvis nr. 3 og nr. 4.

7. juli holdtes et løp over 1200 m. for årets nye roere i innrigger i Frognerkilen. Studentene, Christiania og Ormsund deltok, og resultatet blev at lagene kom inn i nevnte rekkefølge. I vårt lag satt: Ivar Schjetlein, Gunnar Fjeld, William Evensen, A. L. Josephson. Cox: Øystein Billington.

I landskapproningen på Horten 9. og 10. juli deltok vi med senior-åttereren og lettvektslaget. Lettvekten rodde mot Moss, Christiania og Tønsberg. Efter en jevn start, hvor vårt lag kanskje lå litt efter, går det snart ved pen roning fra de andre og har en klar ledelse på 1200 m. Imidlertid går laget nu dårlig sammen en stund og konkurrentene siger innpå og går forbi, og tross de iherdigste forsøk kommer laget sist i mål. Laget var det samme som i «Kretsen».

Senior-åtterlaget var inøtesett med kolossal spenning av samtlige klubber. Stavanger, Christiania, Studentene og Ormsund startet. Vårt lag blev efter i starten og klarte ikke å ta det tapte igjen. Christiania vant. Vårt lag var det samme som i Sandefjord, men blev coxet av Billington.

Til høstkapproningene blev der satt sammen en junior uttrigger bestående av A. Henriksen, B. Lie, C. Kator, E. Falch med Elgaaen som cox. Laget startet først på Hamar 14. august. Da Falch var blitt syk, stroket Thorud. Det var ideelle værforhold, kort bane, og derfor glimrende tider. Christiania vant med vårt lag som nr. 3.

Til Bærums kapproning på Kjørbobanen 21. augst var Falch blitt frisk og derfor igjen satt inn på strokeplassen. Laget viste nu lett og pen roning, og slo begge sine konkurrenter.

En senior uttrigger med Fr. Evensen, A. Efschen, A. Johansen, A. Dahl, cox: Ø. Billington tapte derimot for de øvrige lag i sitt løp.





Ormsund-åtteren (senior) i «Kretsen» 1933.

Junior-uttriggeren deltok i Drammen 28. august hvor den rodde mot Moss og vant.

I Christianias internasjonale kapproning på Frognerkilen 4. september rodde laget mot Hamar Roklub og vant igjen. Laget skaffet således klubben noen høist velkomne seire, efter den ellers premiefattige sesong.

Jubileumssesongen 1933 begynte riktig livlig. Ikke mindre enn 24 mann var gått i trening, og denne blev drevet med iver og alvor. Man hadde håpet å kunne starte med 4 lag i kretskapproningen, men da det kom til stykket, måtte vi nøie oss med å melde tre.

«Kretsen» gikk 18. juni på Kjørbobanen med Bærum Roklub som arrangør, og med våre 3 lag presterte vi å dominere hele kapproningen med seir i lettvekt, junior åtter og senior åtter. Lettvektslopet var jevnt og spennende. Våre gutter ledet fra 500 m. og vant overbevisende med Christiania Roklub som nr. 2. I vårt lag satt: 1. Arne Berg, 2. A. L. Josephson, 3. Frithjof Evensen, 4. Inge Bothner. Cox: Øistein Billington.

Junior åtter tok vi overlegent efter å ha ledet hele løpet uten nogen gang å være truet. Christiania Roklub blev nr. 2, et par lengder efter, og Norske Studenters Roklub på 3.-plass. Vi fikk dermed



vår 3. aktie i David Knudsens pokal (som må vinnes 5 ganger for å bli fast eiendom). Laget bestod av: 1. Gunnar Fjeld, 2. Roal Ødegaard, 3. Georg Jensen, 4. Finn Bjørkmann, 5. Knut Berg, 6. Arne Burum, 7. Leif Falch, 8. Gustav Larsson. Cox: B. Thorud.

Senior åtterløpet blev en hard duell med Christiania Roklub. Etter vekslende ledelse gjennom hele løpet vant vi med følgende lag: 1. Cato Kator, 2. Erling Falch, 3. Rolf Christiansen, 4. Alf W. Nilssen, 5. Anton Johansen, 6. Alf Efschen, 7. C. Mølbach-Nielsen, 8. Alfred Dahl. Cox: Aage Bjørnstad.

Søndag 25. juni startet vi så i Tønsberg med lag i lettvekt og «old boys». Lettvektsløpet blev en ny seier for vårt lag, der var det samme som i «Kretsen». Nr. 2 Christiania Roklub, nr. 3 Moss Roklub, nr. 4 Sandefjord Roklub. I «old boys» rodde våre gutter over banen som eneste anmeldte lag: 1. Alfred Pettersen, 2. Alf W. Nilssen, 3. Finn Bergfeldt, 4. Rolf Christiansen. Cox: B. Thorud.

Åtte dager efter, søndag 2. juli, startet vi i Haldens Roklubs jubileumskapproning med 2 lag, lettvekt og senior åtter. For 3. gang på 2 uker fikk lettvektslaget et kraftig nappetak med Christianias lettvektere. Vi vant igjen, men denne gang var det bare såvidt det greide sig. Nr. 3 blev Moss Roklub, hakk i hæl på Christiania Roklub. Vårt lag som med denne seier skaffet oss vår første aktie i «Fredriksten-pokalen», var det samme som de to foregående søndager. Senior åtter blev et jevnt og spennende løp, hvori våre gutter efter hvert seg fra konkurrentene og vant, en båtlengde foran Norske Studenters Roklub som blev nr. 2; Christiania Roklub blev nr. 3 og Fredrikstad Roklub nr. 4. Hermed fikk vi vår annen aktie i Moss by's pokal. I vår båt satt de samme som i senior åtter i «Kretsen», dog med den forandring at Knut Berg rodde 3 istedenfor Rolf Christiansen, og Arne Burum 4 istedenfor Alf W. Nilssen.

Etter denne flotte innledning på sesongen var det med visse forhåpninger vi drog til landskapproningen på Horten 9. og 10. juli. Vi var selv arrangører og stillet med lag i 4 løp, men det skulde bli smått med laurbær. Allerede lørdag begynte skuffelsene, idet vår junior åtter blev slått så vel av Danske Studenter som av Christiania





Junior-åtterlaget høsten 1933.

Fra venstre: G. Larsson, L. Falch, A. Burum, K. Berg, B. Thorud (cox), F. Bjørkmann, H. Hjelde, R. Odegaard, G. Fjeld.

Roklub. Bergens Roklub blev nr. 4. Helt fra starten blev våre gutter liggende efter og fant under hele løpet aldri frem den lette, fine roning, som bragte dem kretskapproningens mest overlegne seier 3 uker i forveien. Det var samme lag begge ganger.

«Old Boys»-laget fikk heller ikke i «Landsen» den konkurranse de hadde håpet på, men sikret oss ved sin start 2. aktie i Norske Studenters Roklubs vandrepokal for dette løp. I laget satt de samme veltjente gutter som rodde «old boys» i Tønsberg, men med Aage Bjørnstad som styrmann istedenfor B. Thorud. Lettvektsløpet blev landskappproningens hardeste løp, jevnt og spennende med avgjørelse først like før mål. Bergens Roklub ledet fra 15—1600 m. med Ormsund som nr. 2 og Christiania som nr. 3, men Christiania vant på sin kraftige innsjutt. Vårt lag som blev nr. 3 var det samme som tidligere i sesongen. Moss Roklub var nr. 4. Heller ikke senior åtter skulde bringe oss noget norgesmesterskap i jubileumsseongen. 5 lag stillet til start. Christiania Roklub vant efter et jevnt løp, mens vårt lag, som ledet første halvdel, blev nr. 2 med Danske Studenter på 3. plass. Norske Studenters Roklub blev nr. 4, Stavanger Roklub



brakk en åre og måtte gå ut kort efter starten. Sammensetningen av vårt lag var som i Halden åtte dager tidligere.

I Bærum Roklubs høstkapprøning på Kjørboanen 20. august kunde vi bare stille med ett lag. Vi vant en sikker seier over Christiania Roklub i junior åtter og tok dermed vår 2. aktie i «Holtekilpokalen». Like efter startet vi så med juniorlaget også i senior åtter, hvor vi kom inn som nr. 2 foran Christiania Roklub, idet Bærum Roklub vant løpet. Laget var det samme som på forsommeren med den forandring at Harald Hjelde rodde 3 istedenfor Georg Jensen.

Til Drammens Roklubs høstkapprøning søndag 27. august sendte vi lag i senior 4 uttrigger. Laget hadde kun sittet sammen en uke og var ikke så lite handicappet også på grunn av sykdom i denne korte treningstid. Det klarte ikke å hevde sig. Sandefjord Roklub vant løpet, nr. 2 Bærum og nr. 3 Christiania, mens vårt lag for ikke å synke i den høie sjø la inn til båtplassen 2—300 m. fra mål. Laget bestod av: 1. C. Mølbach-Nielsen, 2. Erling Falch, 3. Anton Johansen, 4. Alfred Dahl. Cox: T. Becker.

Christiania Roklubs høstkapprøning 3. september var årets siste. Vi stillet med vår gode junior åtter, som påny vant en sikker seier over Christiania Roklub. Det var samme lag som i Bærum Roklubs høstkapprøning.

Alt i alt må jubileumssesongen således sies å ha vært meget tilfredsstillende selv om nederlagene i landskapprøningen gjorde nokså sterkt skår i gleden. Av 15 løp som klubbens lag denne sesong startet i presterte våre gutter å vinne de 10 og plasere sig som nr. 2 i 2 løp, som oftest i knivskarp konkurranse.



VÅRE SEIRE 1883—1933

År	Dato	Arrangør	Bane	Art kapproning	Båttype	Deltagere foruten O. R. K.
1884	22/6	Fr. R.	Mossesundet	Innenlandsk	4 utr. jr.	C. R.
1887	21/8	O. R. K.	Ved Ormsund	Interklubb	4 utr. jr.	C. R.
1890	24/8	Dr. R.	Dr.elven	Interklubb	4 utr. jr.	C. R., Dr. R.
1891	23/8	C. R.	Holtekilen	Innenlandsk	4 utr. jr.	C. R.
1897	22/8	C. R.	Frognerkilen	Interklubb	4 innr. jr.	C. R., Malm. R.
1897	22/8	C. R.	Frognerkilen	Interklubb	4 utr. jr.	C. R.
1897		Dr. R.	Dr.elven	Innenlandsk	4 innr. jr.	C. R., Dr. R.
1898	14/8	C. R.	Holtekilen	Jubileums	4 utr. jr.	C. R.
1898	29/8	O. R. K.	Ved Ormsund	Innenlandsk	4 utr. jr.	C. R.
1899	20/8	C. R.	Holtekilen	Innenlandsk	4 utr. sr.	C. R., Dr. R., Fr. R.
1901	30/6	N. F. f. R.	Hankøsundet	Landskappr.	4 innr. jr.	C. R.
1906	26/8	C. R.		Interklubb	4 utr. jr.	C. R.
1907	4/8	C. R.	Holtekilen	Nasjonal	4 utr. jr.	C. R.
1911	8/7	N. F. f. R.	Bjørviken	Landskappr.	4 utr. jr.	C. R., H. R., B. R., N. S. R.
1911	3/9	Malm. R.	Ved Malmøen	Interklubb	4 innr. jr.	Malm. R.
1912	30/6	N. F. f. R.	Holtekilen	Landskappr.	4 innr. jr.	C. R., N. S. R., B. R.
1912	30/6	N. F. f. R.	Holtekilen	Landskappr.	4 innr. sr.	Walk over
1913	3/7	N. F. f. R.	Holtekilen	Landskappr.	4 innr. sr.	C. R.
1914	26/7	G. Rf.	Göteborg	Göta Älf pok.	4 utr. jr.	G. Rf.
1914	26/7	G. Rf.	Göteborg	Nybegynnere	4 utr.	G. Rf.
1915	4/7	N. S. R.	Holtekilen	Landskappr.	4 innr. jr.	C. R.
1915	4/7	N. S. R.	Holtekilen	Landskappr.	4 utr. jr.	C. R., B. R.
1915	4/7	N. S. R.	Holtekilen	Landskappr.	Lettvekt	C. R., N. S. R.
1915	11/7	O. R. K., C. R.	Holtekilen	Nasjonal	4 innr. jr.	C. R.
1915	11/7	O. R. K., C. R.	Holtekilen	Nasjonal	4 utr. jr.	C. R.
1915			Kjøbenhavn	Internasjonal	Lettvekt	Hård konkur.
1916	24/6	C. R.	Holtekilen	Landskappr.	4 innr. jr.	St. R., B. R., C. R.
1916	25/6	C. R.	Holtekilen	Landskappr.	Lettvekt	N. S. R., C. R.
1917	17/6	C. R.	Ved Ormsund	Kretskappr.	4 innr. jr.	Walk over
1917	1/7	Fa. R.	Nordåsvannet	Landskappr.	4 innr. jr.	B. R., T. V.
1917	15/7	G. Rf.	Långedrag	Internasjonal	Lettvekt utr.	G. Rk.
1917	15/7	G. Rf.	Långedrag	Internasjonal	Lettv. innr.	V. R.
1918	2/7	N. S. R.	Ved Ormsund	Kretskappr.	Lettvekt	N. S. R.
1918	2/7	N. S. R.	Ved Ormsund	Kretskappr.	4 utr. jr.	C. R.
1918	14/7	O. R. K.	Holtekilen	Landskappr.	Lettvekt	Walk over
1919	28/6	O. R. K.	Ved Ormsund	Kretskappr.	Lettvekt	Walk over
1919	28/6	O. R. K.	Ved Ormsund	Kretskappr.	4 innr. jr.	Walk over
1919	28/6	O. R. K.	Ved Ormsund	Kretskappr.	4 innr. sr.	Walk over



År	Dato	Arrangør	Bane	Art kapproning	Båttype	Deltagere foruten O. R. K.
1919	3/8	G. Rf.	Göteborg	Jubileums	Lettvekt utr.	Kvik
1921	26/6	O. R. K.	Holtekilen	Kretskappr.	4 utr. jr.	C. R.
1921	26/6	O. R. K.	Holtekilen	Kretskappr.	4 innr. jr.	
1921	9/7	C. R.	Holtekilen	Landskappr.	4 innr. jr.	H. R., S.fj. R.
1921	10/7	C. R.	Holtekilen	Landskappr.	4 utr. jr.	N. S. R., C. R., Fr.R., S.fj. R., B. R.
1921	10/7	C. R.	Holtekilen	Landskappr.	4 innr. sr.	Walk over
1921	16/7	D. F. f. R.	Kjøbenhavn	Nordisk M.sk.	4 innr. sr.	Sax. R., Hö. R.
1921	16/7	D. F. f. R.	Kjøbenhavn	Kj.havnsløpet	4 utr. jr.	Kvik
1922	25/6	Bæ. R.	Holtekilen	Kretskappr.	Lettvekt	Walk over
1922	25/6	Bæ. R.	Holtekilen	Kretskappr.	8 jr.	C. R., N. S. R., Bæ. R.
1922	2/7	S.fj. R.	Granholmen	Nasjonal	4 utr.	S.fj. R.
1922	15/7	Bæ. R.	Holtekilen	Landskappr.	8 jr.	B. R., C. R., N. S. R.
1922	15/7	Bæ. R.	Holtekilen	Landskappr.	Lettvekt	C. R.
1924	22/6	N. S. R.	Holtekilen	Kretskappr.	4 innr. jr.	N. S. R., Bæ. R.
1924	22/6	N. S. R.	Holtekilen	Kretskappr.	4 innr. sr.	N. S. R.
1924	5/7	O. R. K.	Holtekilen	Landskappr.	4 innr. jr.	B. R., N. S. R.
1924	6/7	O. R. K.	Holtekilen	Landskappr.	8 sr.	C. R.
1924	26/7	D. F. f. R.	Kjøbenhavn	Nordisk M.sk.	8 sr.	Kø. R.
1924	27/7	D. F. f. R.	Kjøbenhavn	Langebroløp	8 sr.	Kø. R., Aa. R., D. S. R., Nyk. R.
1924	23/8	V. R.	Vänernsberg	Jubileums	4 innr. jr.	G. Rk., Ud. R., V. R.
1924	21/9	S.fj. R.	Bak Granholm.	Nasjonal	4 utr.	S.fj. R., N. S. R.
1925	21/6	O. R. K.	Frognerkilen	Kretskappr.	4 innr. jr.	Walk over
1925	21/6	O. R. K.	Frognerkilen	Kretskappr.	Begyn. innr.	C. R., N. S. R.
1925	19/7	N. R.	Frognerkilen	Jubileums	8 sr.	Kø. R., C. R.
1925	25/7	G. Rk.	Göteborg	Internasjonal	8 sr.	1 svensk lag
1925	26/7	G. Rk.	Göteborg	Internasjonal	8 sr.	1 svensk lag
1925	30/8	Dr. R.	Dr.elven	Nasjonal	Innr. beg.	Dr. R., A. R.
1925	30/8	Dr. R.	Dr.elven	Nasjonal	4 innr. jr.	Dr. R.
1926	28/6	Oslo krets	Frognerkilen	Kretskappr.	4 innr. jr.	Bæ. R., N. S. R.
1926	28/6	Oslo krets	Frognerkilen	Kretskappr.	8 sr.	C. R.
1926	28/8	Dr. R.	Dr.elven	Høstkappr.	Sculler jr.	N. S. R., Dr. R.
1927	17/6	C. R.	Frognerkilen	Kretskappr.	8 sr.	C. R.
1927	3/7	Fr. R.	Hankøundet	Landskappr.	8 sr.	C. R., Tø. R.
1927	28/8	Dr. R.	Dr.elven	Nasjonal	Innr. beg.	Dr. R.
1927	28/8	Dr. R.	Dr.elven	Nasjonal	Sculler beg.	Dr. R.
1927	28/8	Dr. R.	Dr.elven	Nasjonal	Sculler jr.	Dr. R.
1928	21/6	N. S. R.	Frognerkilen	Kretskappr.	4 innr. sr.	Bæ. R.



År	Dato	Arrangør	Bane	Art kapproning	Båttype	Deltagere foruten O. R. K.
1928	7/7	B. R., Fa. R.	Nordåsvannet	Landskappr.	4 innr. sr.	S.fj. R., T. V., Haug. R., Fa. R., B. R.
1929	20/6	O. R. K.	Frognerkilen	Kretskappr.	4 utr. jr.	C. R.
1929	20/6	O. R. K.	Frognerkilen	Kretskappr.	4 innr. sr.	C. R.
1929	6/7	N. S. R.	Frognerkilen	Landskappr.	4 innr. sr.	S.fj. R., Haug. R., Fa. R., M. R.
1929	7/7	N. S. R.	Frognerkilen	Landskappr.	8 sr.	C. R., Fr. R.
1930	19/6	C. R.	Frognerkilen	Kretskappr.	Lettvekt	N. S. R.
1930	19/6	C. R.	Frognerkilen	Kretskappr.	8 jr.	C. R., N. S. R.
1930	19/6	C. R.	Frognerkilen	Kretskappr.	Eldre roere	C. R., N. S. R.
1930	13/7	C. R.	Horten	Landskappr.	Eldre roere	Fr. R.
1931	17/6	N. S. R.	Frognerkilen	Kretskappr.	8 jr.	C. R.
1931	28/6	H. R.	Iddefjorden	Nasjonal	8 sr.	N. S. R., C. R., S.fj. R.
1931	12/7	B. R., Fa. R.	Nordåsvannet	Landskappr.	8 jr.	N. S. R., Bæ. R.
1931	19/7	G. Rk.	Kungälv	Internasjonal	8 sr.	G. Rk.
1931	23/8	Bæ. R.	Kjørboan	Nasjonal	8 jr.	C. R., Bæ. R.
1931	30/8	Dr. R.	Dr. elven	Nasjonal	8 sr.	N. S. R.
1931	30/8	Dr. R.	Dr. elven	Nasjonal	8 jr.	Walk over
1932	21/8	Bæ. R.	Kjørboan	Nasjonal	4 utr. jr.	Dr. R., C. R.
1932	28/8	Dr. R.	Dr. elven	Nasjonal	4 utr. jr.	M. R.
1932	4/9	C. R.	Frognerkilen	Internasjonal	4 utr. jr.	Hamar
1933	18/6	Bæ. R.	Kjørboan	Kretskappr.	Lettvekt	C. R.
1933	18/6	Bæ. R.	Kjørboan	Kretskappr.	8 jr.	C. R., N. S. R.
1933	18/6	Bæ. R.	Kjørboan	Kretskappr.	8 sr.	C. R.
1933	25/6	Tø. R.	Ved Tønsberg	Nasjonal	Lettvekt	C. R., M. R., S.fj. R.
1933	25/6	Tø. R.	Ved Tønsberg	Nasjonal	Eldre roere	Walk over
1933	2/7	H. R.	Iddefjorden	Internasjonal	Lettvekt	C. R., M. R.
1933	2/7	H. R.	Iddefjorden	Internasjonal	8 sr.	C. R., N. S. R.
1933	10/7	O. R. K.	Horten	Landskappr.	Eldre roere	Walk over
1933	20/8	Bæ. R.	Kjørboan	Nasjonal	8 jr.	C. R.
1933	3/9	C. R.	Frognerkilen	Internasjonal	8 jr.	C. R.

FORKORTELSER

Aa. R. — Aarhus Roklub
 A. R. — Arendals Roklub
 B. R. — Bergens Roklub
 Bæ. R. — Bærum Roklub
 C. R. — Christiania Roklub
 D. F. f. R. — Dansk Forening for Rosport
 D. S. R. — Danske Studenters Roklub
 Dr. R. — Drammens Roklub
 Fa. R. — Fana Roklub
 Fr. R. — Fredrikstad Roklub
 G. Rf. — Göteborgs Roddförening

G. Rk. — Göteborgs Roddklub
 H. R. — Haldens Roklub
 Hø. R. — Høganæs Roddklub
 Hamar — Hamar Roklub
 Haug. R. — Haugesund Roklub
 Kvik — Roforen. «Kvik», Kjøbenhavn
 Kø. R. — Københavns Roklub
 Malm. R. — Malmøens Roklub
 M. R. — Moss Roklub
 N. F. — Norges Roforbund
 N. F. f. R. — Norsk Forening for Roidret

N. S. R. — Norske Studenters Roklub
 Nyk. R. — Nykøbing Roklub
 O. R. K. — Ormsund Roklub
 Sax. R. — Saxkøbing Roklub
 S.fj. R. — Sandefjords Roklub
 St. R. — Stavanger Roklub
 T. V. — «Terje Viken»
 Tø. R. — Tønsberg Roklub
 Ud. R. — Uddevalla Roddklub
 V. R. — Vänersborg Roddklub





Våre pokaler 1933.

VÅRE POKALER

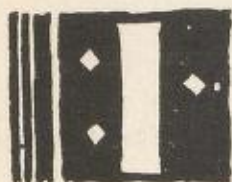
Opsatt	Vunnet til odel og eie	Båttype	Klasse	Bane for siste seier	Pokalens navn eller giver
1884	1884	Kl. 4 utr.	Jr.	Mossesundet	Fredriksstad Roklub
1891	1891	Kl. 4 utr.	Jr.	Holtekilen	Chr.a Roklub (Horn)
1897	1897	Kl. 4 innr.	Jr.	Drammen	Centralforeningen
1898	1898	Kl. 4 utr.	Jr.	Holtekilen	Chr.a Roklub
1898	1898	Kl. 4 utr.	Jr.	Ved Ormsund	O. R. K.
1901	1901	Kl. 4 innr.	Jr.	Hankøsundet	Centralforeningen
1907	1907	Kl. 4 utr.	Jr.	Holtekilen	Centralforeningen
1911	1911	Cr. 4 utr.	Jr.	Bjørviken	Norges Roforbund
1912	1912	Kl. 4 innr.	Jr.	Holtekilen	Norges Roforbund
1915	1915	Cr. 4 utr.	Lettvekt	Kjøbenhavn	Dansk Forening f. Rosport
1915	1915	Cr. 4 utr.	Lettvekt	Holtekilen	N. S. R.
1915	1915	Kl. 4 innr.	Åpen	Holtekilen	Norges Roforbund
1916	1916	Cr. 4 utr.	Lettvekt	Holtekilen	Norges Roforbund
1915	1917	Kl. 4 innr.	Jr.	Nordåsvannet	N. S. R.
1917	1917	Kl. 4 innr.	Lettvekt	Göteborg	Gb. Roddf. Hederspris
1917	1917	Cr. 4 utr.	Lettvekt	Göteborg	Gb. Roddf. Hederspris
1918	1918	Cr. 4 utr.	Lettvekt	Ved Ormsund	Kr.a Krets av N. Roforb.
1919	1919	Cr. 4 utr.	Lettvekt	Göteborg	Gb. Roddf. Hederspris
1915	1921	Cr. 4 utr.	Jr.	Holtekilen	Godseier J. A. Stampe
1918	1925	Kl. 4 innr.	Jr.	Frognerkilen	Kr.a Krets av N. Roforb.
1925	1925	Cr. 8 utr.	Sen.	Frognerkilen	H. M. Kongens Pokal
1925	1925	Cr. 8 utr.	Sen.	Göteborg	Gb. Roddf. 1st pris
1925	1925	Cr. 8 utr.	Sen.	Göteborg	Gb. Roddf. Hederspris
1925	1925	Kl. 4 innr.	Jr.	Drammen	Weiens Pokal
1925	1925	Kl. 4 innr.	Beg.	Drammen	Drammens Roklub
1926	1926	Kl. 4 innr.	Jr.	Drammen	Drammens Roklub
1924	1929	Kl. 4 innr.	Sen.	Frognerkilen	Nakholmpokalen
1932	1932	Cr. 4 utr.	Jr.	Frognerkilen	Chr.a Roklub
1933	1933	Cr. 4 utr.	Eldre roere	Tønsberg	Tønsberg Roklub
1933	1933	Cr. 4 utr.	Lettvekt	Tønsberg	Tønsberg Roklub
1933	1933	Cr. 8 utr.	Jr.	Frognerkilen	Chr.a Roklub

VANDREPOKALER VUNNET 1933:

Opsatt	Båttype	Klasse	Bane for siste seier	Pokalens navn eller giver	O. R. K.s aksjer
1931	4 utr.	Lettvekt	Iddefjorden	Fredrikstenspokalen	1 av 3
1929	8 utr.	Sen.	Iddefjorden	Moss By's Pokal	2 av 3
1929	4 utr.	Eldre roere	Horten	N. S. R.	2 av 3
1922	8 utr.	Jr.	Kjørbobanen	Holtekilpokalen	2 av 3
1928	8 utr.	Jr.	Kjørbobanen	David Knudsen	3 av 5



KLUBBENS DISTANSEMEDALJE



1885 besluttet styret å avholde rekordkapprøninger for klubbens medlemmer og anskaffet 4 medaljer til dette formål. Roningen skulde foregå over en distanse av 3200 m., og medaljene utdeles til det lag som i løpet av sommeren hadde opnådd best tid over distansen. Medaljene, som var av gull, skulde være et utmerkelsestegn, og skulde avleveres til styret hvis et annet lag senere rodde distansen på kortere tid, for så å tildeles dette lag. Det var altså det lag som hadde rekordtid på distansen som skulde være innehavere av medaljen.

Ved første gangs roning om medaljen brukte det startende lag 12 min. 35 sek.

Da det ikke viste sig å være den tilsiktede interesse for roning om medaljen på disse betingelser, blev det i 1889 fastsatt nytt reglement for roningen. Den viktigste forandring var at medaljen nu skulde bli roernes eiendom, hvis de tilfredsstillet de øvrige fordringer til opnåelse av medaljen. Distansen var fremdeles 3200 m., der skulde roes i 4-året klinkbygget uttrigger, og for å få medaljen måtte distansen roes på en tid av 12.35 eller mindre. Medaljen kunde bare utdeles til medlemmer. Lag som ønsket å ro måtte ha trenet i 14 dager og 8 dager i forveien ha meldt når de ønsket å ro. Den anvendte tid skulde inngraveres på medaljen, og fortegnelse over medaljens innehavere opslåes i båthuset. Medaljen skulde bæres ved festlige anledninger samt ved eskadre- og paraderoning. Medaljen kunde ikke utdeles til en roer mer enn 1 gang.



I styremøte 16. juli 1912 besluttet styret å opheve denne distanse-medalje og innstiftet isteden en medalje for roning over 2 000 meter både for innriggede og utriggede *klinkbyggede* båter.

Reglene blev nu:

- 1) Distansen er 2 000 meter. Styret fastsetter banen i hvert enkelt tilfelle.
- 2) Medaljen utdeles kun til klubbens medlemmer der i fire-året klinkbygget båt, ut- eller innrigget, ror nevnte distanse på:
 - a) 7 min 30 sek. i utrigger, b) 8 min. 0 sek. i innrigger.
- 3) Medaljen blir roernes eiendom og utdeles den ikke til cox.
- 4) Medaljen er av sølv, og bæres i klubbens bånd.
- 5) Det båtlag som vil ro om medaljen må ha trenet sammen minst 14 dager, og har 8 dager i forveien skriftlig å melde til styret når det ønsker å ro, samt i tilfelle av seier å erlegge en avgift av kr. 12.— pr. båt.
- 6) Den opnådde tid inngraveres på medaljen og opslåes i båthuset en fortegnelse over de roere der har fått samme, samt opgave over den brukte tid.
- 7) Medaljen skal bæres foruten ved festlige anledninger også ved enhver parade- og eskadreroning.
- 8) Romedaljen kan ikke utdeles til en roer mer enn en gang i hver båttype.
- 9) Tvistigheter av enhver art med hensyn til løpet avgjøres av styret, og er dets avgjørelse inappellabel.
- 10) De tider som settes av det båtlag som først vinner medaljen blir de som senere hen må opnåes for å få denne.
- 11) Den gamle distansemedalje for 3 200 meter blir ikke mer utdelt.

Man gikk således, efter ordlyden av pkt. 10, tilbake til den opprinnelige ordning, hvorefter et lag for å få medaljen må ro på bedre tid enn det lag der sist er tildelt medaljen.

Til tross for at klubbens arkiv er nøie gjennomgått har det ikke lykkedes å konstatere når dette reglement igjen er forandret til den ordlyd det har idag. I årsberetningen for 1931 er inntatt de nuværende regler, som er sålydende:



- a) Distansen er 2000 meter, tiden er for utrigger-firer med styrmann 7 min. og 30 sek., og for innrigger 8 min.
- b) Medaljen utdeles kun til klubbens medlemmer der i fireåret racebåt opnår ovennevnte eller bedre tid.
- c) Medaljen blir roernes eiendom, og utdeles denne medalje ikke til cox.
- d) Medaljen er av sølv og bæres i klubbens bånd, den opnådde tid inngraveres på medaljen, og opslåes i båthuset en fortegnelse over de roere der har fått samme, samt opgave over den brukte tid.
- e) Det båtlag der vil ro om medaljen, må ha trenet sammen minst 14 dager, og har 8 dager i forveien skriftlig å melde til bestyrelsen hvilken dag det ønsker å ro, samt i tilfelle av seier, å erlegge en avgift av kr. 20.— pr. båt.
- f) Opnåes ikke tiden første gang, må fornyet skriftlig anmeldelse skje, og må der hengå minst 3 dager efter anmeldelsens mottagelse før neste start, samt minst 3 dager mellom hver start.
- g) Distansemedaljen kan kun utdeles en gang til en roer i de enkelte båttyper.
- h) Roningen om distansemedaljen foregår overensstemmende med de for Norges Roforbund gjeldende konkurranseregler.
- i) Tvistigheter av enhver art med hensyn til distanseløpet avgjøres av bestyrelsen, og er dennes avgjørelse inappellabel.

I tillegg til de her nevnte regler må nevnes at der ved skikk og bruk har dannet sig den regel at det anmeldte lag må ro alene over banen, uten av bli «paced» av andre lag.

Innehavere av den gamle distansemedalje i gull:

- 29. juli 1885: Jonas Haanshus, Ole Haanshus, O. Benth. Olsen, A. Kolstad. Anvendt tid: 12.35.
- 10. august 1890: Fr. Bagge, E. Fjeld, E. Vedeler, E. Breien. Anvendt tid 12.29.
- 19. august 1891: O. Tønsberg, Jens Due, Hans Thiis, E. Breien. Anvendt tid: 12.23.



10. august 1894: Johs. Lunde, Marcus Bang, P. Torgersen, A. Weidemann. Anvendt tid: 12.29.8.
 2. sept. 1897: C. Heyerdahl, H. Ludvigsen, S. Schjøll, C. O. Riis. Anvendt tid: 12.15.
 19. juli 1905: E. Ingebretsen, C. A. Carlsen, Otto Bagge, Jonas Hagen. Anvendt tid: 12.13.4.

Innehavere av den nuværende distansemedalje:

1917: Moeser Christensen, Rolf Magnell	Innrigger
Magnus Gunn, Harald Bjørge	Tid 7.44 ⁴ / ₁₀
1921: R. A. Christiansen, Alf W. Nilssen	Innrigger
Rolf Christiansen, Moeser Christensen	Tid 7.55 ² / ₁₀
1922: R. A. Christiansen, Alf W. Nilssen	Utrigger
Rolf Christiansen, Moeser Christensen	Tid 7.24
1929: Finn Bergfeldt, Alf W. Nilssen	Innrigger
Rolf Christiansen, Gunnar Helliesen	Tid 7.43
1932: Frithjof Evensen, Alf Efschen	Utrigger
Anton Johansen, Alfred Dahl	Tid 7.29 ⁵ / ₁₀

Innehavere av

NORGES ROFORBUNDS ENKELTMANNSMEDALJE:

1905: Otto Bagge	1928: Gunnar Helliesen
1925: Finn Bergfeldt	1931: Alfred Pettersen
1926: Rolf Christiansen	1932: Inge Bothner
R. A. Christiansen	Alfred Dahl
Alf W. Nilssen	Arne Mehren
Trond Wikant	1933: Anton Johansen
1927: Ottar L. Nielsen	
Haakon Wallie	



ORMSUND ROKLUBS ALDERMANNLIGA



Å klubbens generalforsamling i november 1922 fremsatte Rolf Magnell forslag om at der innen roklubben burde startes en eldres avdeling i en eller annen form for på den måte å søke å holde de eldre medlemmers interesse for klubben levende.

Forslaget vant generalforsamlingens bifall og det blev vedtatt å nedsette en komité til å utrede saken og fremlegge resultatet av sitt arbeide for den efterfølgende generalforsamling. Til komité blev valgt d'hr. Rolf Magnell, Gottlieb Larssen og Moeser Christensen.

Under sitt arbeide med saken kom komitéen til det resultat at det var nødvendig å gi den nye organisasjon et litt eksklusivt tilsnitt hvis man skulde kunne gjøre regning på den tilbørlige interesse for saken hos de eldre medlemmer, og man valgte derfor den fremgangsmåte i stedet for å fremkomme med forslag til generalforsamlingen å rette en henvendelse til endel av de eldre medlemmer for å høre deres mening om saken.

Et møte blev derfor istandbragt den 5. november 1923, hvor det efter noen diskusjon om den nye organisasjons form og formål blev enstemmig besluttet å stifte «Ormsund Roklubs Aldermannliga». Det lovforslag som var utarbeidet blev vedtatt med endel forandringer og man besluttet straks å sende Ormsund Roklubs styre et eksemplar av de nye lover for ligaen sammen med meddelelsen om dennes stiftelse. Den komité som hadde hatt det forberedende arbeide med ligaens stiftelse, herrene Rolf Magnell, Gottlieb Larssen og Moeser Christensen blev samtidig valgt til ligaens første styre.

Aldermannligaens lover har følgende ordlyd:



- P. 1. A. Formålet er å verne om Ormsund Roklub og alltid være den til hjelp og støtte.
B. Aldermann-Ligaen har ingen del i Ormsund Roklubs ledelse.
C. Ligaen varetar de eldres interesser, både sportslig og selskapelige og bidrar til å holde interessen vedlike for et fortsatt godt arbeide for Ormsund Roklub.
- P. 2. For å bli medlem av ligaen fordres:
A. At vedkommende har vært medlem av O. R. K. minst 8 år og har fylt 32 år.
B. I tilfelle vedkommende har innlagt sig spesiell fortjeneste av O. R. K. kan der dispenseres fra disse bestemmelser.
C. Hans vandel må være tilfredsstillende.
- P. 3. Der betales en innmeldelsesavgift av kr. 10.—, optagelsesavgift kr. 10.— samt årskontingenten kr. 2.—. Livsvarig kontingent kr. 50.—.
- P. 4. Til å lede ligaens anliggender velges et råd. Dette velges på ligaens årlige generalforsamling og for et år ad gangen, og består av: Aldermann, vicealdermann, rådsriver samt en suppleant — videre velges en ceremonimester. Dessuten velges en revisor samt suppleant.
- P. 5. A. Ligaens generalforsamling holdes innen utgangen av oktober måned.
B. Forslag til generalforsamlingen må være innsendt innen 1. oktober.
- P. 6. A. Rådet innkaller generalforsamlingen med minst 8 dages skriftlig varsel. Med innkallelsen følger dagsorden, årsberetning, revidert regnskap samt innsendte forslag.
B. Enhver på lovmessig måte innkalt generalforsamling er beslutningsdyktig når minst $\frac{1}{2}$ av ligaens medlemmer er tilstede. Enhver beslutning krever minst $\frac{3}{4}$ majoritet av de tilstedeværende.
- P. 7. A. Ligaen holder møte så ofte rådet finner det nødvendig, dog minst to ganger om året.



B. For beslutningsdyktighet og innkallelse til ekstraordinær generalforsamling gjelder samme bestemmelser som for ordinære generalforsamlinger.

P. 8. Lovforandringer krever $\frac{3}{5}$ stemmeflertall.

P. 9. Ligaens reglement skal overholdes som lov.

Da ligaens stiftelse blev referert på roklubbens generalforsamling 1923 reiste der sig straks endel kritikk over den form den nye organisasjon hadde fått. Kanskje særlig var dens eksklusivitet en torn i øiet på enkelte. Men da denne jo er ligaens hovedvirkemiddel og det videre blev godtgjort at ligaens formål og arbeide ikke på noe punkt krysset moderklubbens men tvertimot var egnet til å styrke dennes, forstummet kritikken hurtig, og generalforsamlingen tok ligaens stiftelse til etterretning.

Aldermannligaen kan følgelig i moderklubbens jubileumsår feire sin 10-årige beståen, og det ligger da nær å spørre om ligaen i disse forløpne 10 år har opfylt de forventninger som blev stillet ved stiftelsen, og om den i det hele har godtgjort sin berettigelse.

Målt med ydre mål kan det kanskje synes å være lite det som ligaen har utrettet for Ormsund Roklub i det passerte desennium.

Man må imidlertid her være opmerksom på at ligaen har ansett det for sin hovedoppgave å holde på de gamle medlemmer og sørge for at disses interesse for moderklubben stadig er levende. Og her har ligaen utvilsomt gjort et godt og fortjenstfullt arbeide. Eksempelvis kan nevnes, at mange av de medlemmer som har ydet bidrag i arbeide eller penger i anledning av båthussaken har vært eldre medlemmer som gjennom ligaen har bevart kontakten med moderklubben.

Den erfaring, som de eldre roere sitter inne med, må i størst mulig utstrekning komme roklubben tilgode. Det er derfor i ligaens interesse å få optatt hos sig de medlemmer som efter lovene er kvalifisert til optagelse.

Her å komme nærmere inn på ligaens arbeide og virkemåter forøvrig lar sig av forskjellige grunner ikke gjøre. Det må imidlertid presiseres at ligaen ikke griper inn i eller søker å få innflydelse på



roklubbens indre eller ytre anliggender. At eldre roere, som ved sitt medlemsskap har vedlikeholdt sin interesse for roklubben, møter op på generalforsamlinger m. v. og der ved sin stemmegivning og sine innlegg øver innflydelse på roklubbens saker, gjør ingen forandring i dette prinsipp. Det viser bare de gode resultater av ligaens viktigste arbeide og formål: Å holde de eldre medlemmers interesse for roklubben levende.

Det som foran er sagt om ligaens virke og mål har også adresse til alle roklubbens yngre medlemmer idag: De må søke å forstå ligaens berettigelse og omfatte den med den sympati den fortjener. De som idag er unge og fulle av livsmot og begeistring må ikke glemme de eldre medlemmer som har tatt så mangt et krafttak og derigjennem bidratt til at Ormsund Roklub står hvor den står idag.

Det er mange eldre medlemmer, som kanskje ikke har vært i roklubben på år og dag, men som takket være ligaen føler sig som like gode Ormsundgutter som de der ror idag.

Ligaen må også virke som en spore for de unge. Når de engang blir ønsket velkommen der må det være en æressak for dem å kunne si sig selv at de alltid har vist god sportslig optreden og godt kameratskap. Det medlem som på en eller annen måte har skadet sin klubb vil aldri kunne bli optatt i ligaen.

Det er vanskelig idag helt ut å stille sig klart for oie hvad det vil si f. eks. om 20 år å kunne samles med sine ungdoms roerkamerater og gjenopfriske minnene om trening og konkurranser, om seire og nederlag, om langturer og fester. Det er her ligaen ser sin største opgave, og ligaen sier derfor til de som er unge idag:

Vær god Ormsundgutt, arbeid for klubbens trivsel og skap dig gode kamerater i klubben, så vil ligaen i sin tid hjelpe dig med å beholde dem og knytte båndet fastere.

Vel møtt når du engang har sagt: «Vel rodd.»



BÅTHUSSAKEN



ET første tiltak for å skaffe klubben et nytt båthus er styrets beslutning i 1923 at rentene av Stampes fond (dengang stort kr. 5 000.00) skulde gå til et byggefond. Riktignok eksisterte der siden 1918 et såkalt eiendomsfond, oprinnelig stort kr. 2 000.00 (dannet av gave fra Stampe), men hensikten med dette var i første rekke å brukes til vedlikehold av båthuset og eiendommen. Som følge av sådanne utgifter er fondets størrelse i 1919 kommet ned i kr. 1 400.00. For første gang figurerer således et byggefond i 1924 med det beskjedne beløp kr. 107.92.

En yderligere gave i 1924 øket Stampes fond med kr. 5 000.00 til kr. 10 000.00 hvorav rentene siden er tilført byggefondet, senere betegnet som byggefond I til adskillelse fra byggefond II, som fikk sin kapital fra innsamlinger, markeder og lignende.

I 1924 blev der på initiativ av Otto Nordsveen nedsatt en komite bestående av Otto Nordsveen, Bredo Traagstad og Aage Bjørnstad (formann) til utredning av spørsmålet om bygging av nytt båthus eller utvidelse av det nuværende. Planer forelå på generalforsamlingen 1924 utarbeidet av Aage Bjørnstad. Tanken om bygging av nytt båthus vant almindelig tilslutning, og man var enige om at nytt båthus måtte vi ha.

Komiteen fikk mandat til å fortsette sitt arbeide, som i første rekke måtte gå ut på å samle inn penger.

I begynnelsen av 1925 blev der sendt ut lister til de fleste medlemmer for innsamling av bidrag. Resultatet blev dessverre meget



beskjedent og ikke på langt nær i forhold til forventningene. Pr. 31. oktober var kun innkommet kr. 3056.25 og dette beløp skyldtes også vesentlig endel større bidrag fra 5 a 6 bidragsydere.

Samme år avholdtes marked, som skaffet et overmåte pent overskudd, hvorav en stor del gikk til byggefond II.

På generalforsamlingen 1925 blev valgt nye medlemmer av innsamlingskomiteen, nemlig: Traagstad (formann), Andreas Wohl og Rolf Engebretsen. Birger Eriksen fungerte som kasserer. Resultatet var overmåte magert, så fondet øket kun ubetydelig i 1926.

I 1927 er tilkommet en gave på kr. 1000.00 fra et enkelt medlem, siden den tid skyldes byggefondets økning vesentlig overskudd fra våre markeder, renter etc.

I 1928 fremkom Aldermannligaen med tilbud om å påta sig arbeidet med å få reist det nye båthus til 1933. Dette blev av styret mottatt med takk. Imidlertid viste de følgende år ingen resultater med hensyn til å skaffe mere penger på ekstraordinær måte, det var våre markeder og renteinntekter, som øket fondene.

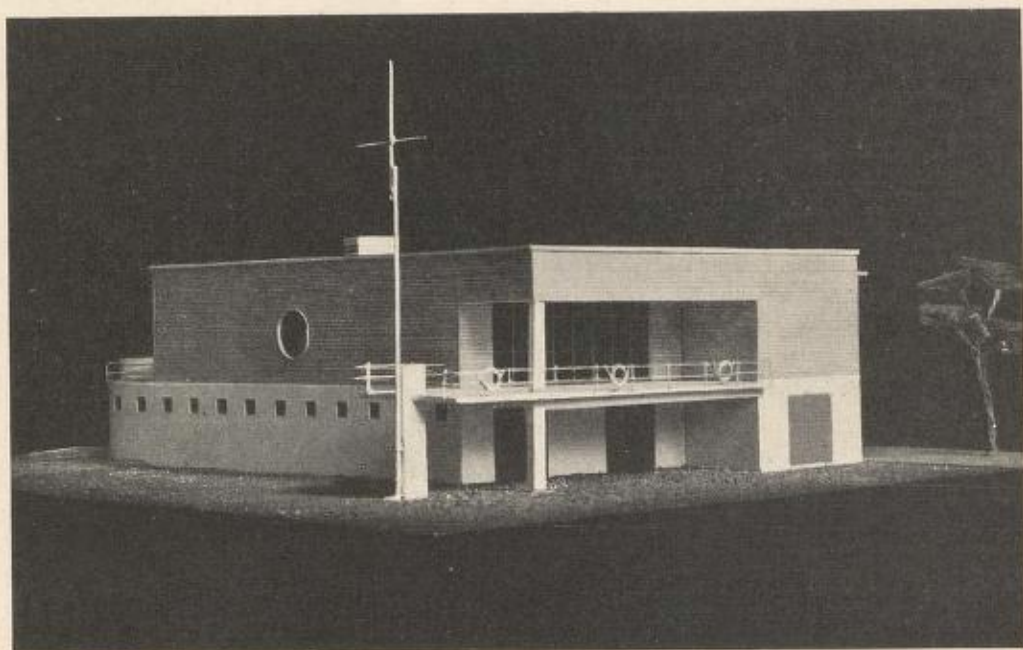
I 1930 begynte tegningen av andeler i det såkalte Andelsselskapet Båhuset. Som første styre i Andelselskapet blev valgt på generalforsamlingen 1930: Aage Bjørnstad (formann), Rolf Engebretsen, Alfred Pettersen, E. N. Hauge og Andr. Wohl.

Styret tegnet 277 andeler (hvorav 5 er opført som gave), videre blev der tegnet 60 andeler (hvorav 2 er opført som gave) av en senere nedsatt komité bestående av: C. Møllbach Nielsen, Reidar Dahl, Rolf Neegaard. Idethele må det sies at tegningen av andeler har vist et utmerket resultat og er et smukt bevis for den interesse og offervilje som er vist fra medlemmenes side.

På ekstraordinær generalforsamling 24. september 1931 forelå forslag fra Andelselskapets styre om å gå igang med bygging straks på grunnlag av foreliggende planer. Dette fikk ikke det fornødne flertall, idet man fant at der ennå ikke var tilstrekkelig økonomisk grunnlag for å bygge.

Som ny komite til å arbeide videre med byggesakens realisasjon blev valgt: Rolf Neegaard (formann), Arne Krogvik, Jacob Mørk,





Modell av klubbens nye båthus.

Reidar Dahl og C. Møllbach Nielsen. På grunn av stadige reiser bad Mørk sig fritatt for å møte i komiteen. I hans sted møtte derfor klubbens formann T. Becker på de fleste møter.

Arbeidet med å få innbetalt på de tegnede andeler var komiteens første opgave og dette lykkedes ganske bra således at restansene nu ikke er så store.

I 1932 blev også igangsatt et reiselotteri. Dette blev avviklet hurtig og bragte det utmerkede resultat kr. 1302.50.

Efterat klubben for sitt byggefond hadde tegnet 570 andeler = kr. 28.500.— blev Andelselskapet Båthuset formelt konstituert på generalforsamling 30. november 1932 og som styre valgtes: Rolf Nee-gaard (formann), T. Becker, O. Koch Thorkildsen, Arne Krogvik og C. Møllbach Nielsen. Som kasserer har fungert varamann i styret Reidar Dahl.

M. h. t. byggekapitalens tilblivelse henvises forøvrig til oversiktstabell på side 130 som gir et godt billede fra år til år.



Andelselskapet disponerer idag såvidt store midler at det er mulig å gå igang med å bygge efter de foreliggende planer, utarbeidet av arkitekt Thorleif Jensen og godkjent av klubbens ekstraordinære generalforsamling 15. juni 1933. På grunn av forskjellige nabo- og eiendomsforhold har det vært nødvendig å foreta en del undersøkelser, som har forsinket saken noget, men planene er nu approbert og de nødvendige ting er bragt iorden.

Redaksjonen av jubileumsberetningen har ment det var på sin plass — tiltross for at båthuset ennu ikke er reist — å gi en kort oversikt over gangen i denne for klubben så betydningsfulle sak. Jeg har derfor etterkommet anmodningen om å skrive litt, og har i grove trekk forsøkt å få med det viktigste, men når båthuset er ferdig og båthussakens historie skal skrives, vil det naturligvis bli anledning til ganske anderledes fyldig og detaljert beskrivelse.

Rolf Neegaard.





BYGGEFONDET

Oversikt over byggefondet — start og vekst									
År	Renter	Markeder	Innsamlinger gaver etc.	Utlodninger	Eiendoms- fond	Byggefond I	Byggefond II	Tegnede andeler	Andelselskapet Båthuset
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.		
1919			1 400.00		1 400.00				Kr.
1924	107.92				1 400.00	107.92			Kr.
1925	476.13	6 000.00	2 966.75		1 412.16	571.89	8 966.75		Kr.
1926	1 082.62		300.00		1 469.05	1 152.40	9 711.97		Kr.
1927	989.30		1 123.40		1 531.00	1 842.03	11 062.82		Kr.
1928	935.04	2 000.00 ¹⁾	272.20		1 563.53	16 079.56			Kr.
1929	1 278.51				1 609.27	17 222.33			Kr.
1930	1 727.86	3 173.30 ²⁾	5.00			23 827.76			Kr.
1931	1 571.64	1 242.43		167.00		26 808.83		320	16 000.00
1932	1 725.76					28 534.59		337	16 850.00
1933	2 352.00		455.00	1 302.50		534.59		907	45 350.00
	12 246.78	12 415.73	6 522.35	1 469.05		534.59		907	45 350.00
1933 Tilkommet renter etc. 3 609.50									
Byggefond 534.59									
Tilsammen innskottet 45 304.09									

¹⁾ Fra 1927.

²⁾ Fra 1929.

³⁾ Kr. 1 800.00 ansees erholdelig.

LITT JUBILEUMSPRAT



OR alle oss som har stått i Ormsund Roklub op gjennom årene, knytter det sig mange og rike minner til livet der, minner fra begivenheter og opplevelser som hver enkelt kanskje ikke har krav på å komme frem i en beretning som denne, men som dog hører med til klubbens liv i dens første 50 år. Vel kan det være at tiden som svant siden den gang og den gang har gitt mangt et minne noget av eventyrets glans over sig, men ikke desto mindre gjelder alle disse minner en del av klubbens levende liv.

Det er store eller små tildragelser som hver på sin måte har vært med på å skape Ormsund Roklub slik som vi idag kjenner den, slik som vi gjerne vil ha den, i den gode kameratskapets ånd som vi ønsker må herske i klubben også i de år som kommer.

Jubileumsskriftets redaksjon har ment det riktig at i alle fall en del av disse minner blev nedtegnet, og har derfor henvendt sig til enkelte av dem som har vært mest med og best med. Vi er dem alle takknemlig for den beredvillighet hvormed de har stillet sig til disposisjon for en jubileumspat, og vi håper klubbens medlemmer gjennom vårt beskjedne referat må erfare litt av den samme glede over klubbens innsats som den vi oplevet under disse hyggelige samtaler.



FRITHJOF OLSTAD



Ute på markedet i høst stod en svær kar og fulgte skytningen med synlig interesse. Det var Frithjof Olstad, som vi hadde satt stevne der ute for å få en prat om et av de stolteste minner i klubbens historie. Vi slo oss ned ved et bord inne i restauranten, fikk oss et glass og mellom små pauser, hvori pipen måtte vike for glasset, fortalte Olstad jevnt og interessant om hin sommer da Ormsund Roklub stillet lag for Norge mot verdens beste roere.

«Det var ikke store karene det laget som blev tatt ut til Olympiaden i 1912?»

«Nå, vi var kanskje unge av år, men egentlig smågutter kan man jo heller ikke si at det var. Jeg skulde anta gjennomsnittsvekten av laget var 75 kg. i full form og det er ikke så verst når teknikken er i orden.»

«Vil du fortelle litt om hvorledes treningen den gang blev drevet?»

«Ja, vi hadde vår faste instruktør og trener i Olaf Bjørnstad som drev oss hver eneste kveld. Ved siden av det husker jeg at også C. A. Carlsen og Knut Haagensen bistod oss flittig med instruksjon og råd. Stort sett blev treningen drevet efter de samme hovedlinjer som nu, og den blev tatt meget alvorlig, ikke minst når det gjaldt det daglige liv utenfor klubben, å passe søvnen o.s.v. Av trening foruten selve roningen drev vi med løp 2—3 ganger om uken for å få pusten godt op. Turen gikk da frem og tilbake til Nordstrand om kvelden. Under roningen blev det i første omgang lagt



an på å få en presis samroning, og vi rodde av hensyn til kondisjonen som oftest nokså lange strekk, godt og vel 3 000 meter ad gangen.»

«Tror du dette med de lange strekkene var av vesentlig betydning?»

«Absolutt. Laget rodde sig ordentlig sammen på den måten, kondisjonen blev fin og vi fikk en effektiv utnyttelse av kreftene. Dessuten la vi meget an på å få startene gode. Uten å skryte tør jeg si at jeg ikke har sett nogen her i klubben som har startet så godt som vi gjorde.»

«Skulde vi arbeide mere med startene, mener du?»

«Ja, det mener jeg. Det forsprang man kan skaffe sig nettop i starten er av veldig betydning for en lett og god roning videre i løpet.»

«Var man tidlig i sesongen på det rene med at ditt lag var så godt at det hadde chance for å bli uttatt til Olympiaden?»

«Nei, egentlig ikke. Vi hadde drevet vår trening som vanlig med skiturer og annen sport i vinterhalvåret. Båtene kom på vannet omtrent på samme tid den gang som nu, og den første kapproning vi da hadde var vår egen klubbkapproning St. Hansaften. Krets-kapproningen blev først innstiftet senere. Ved denne klubbkapproningen var det så at uttagningen av de mest kvalifiserte til å representere klubben utad blev foretatt. Efter St. Hansroningen trenet vi med det for øie å konkurrere om retten til å representere i Stockholm, og ved uttagningen i Holtekilen slo vi så Christiania Roklubb som også arbeidet mot det samme mål. Interessen for olympialaget var stor innen klubben, og den ting at vi som satt i laget ofte brukte søndagen til langturroning i forskjellige båter sammen med andre av klubbens medlemmer gjorde også sitt til at de på en måte levete med i treningen.»

«Husker du om dere drog avgårde med særlige forhåpninger?»

«Å nei, med utsikt til å møte det berømte danske «smedlag» var det nærmest med bange anelser vi reiste hjemmefra. Vi var jo lite scenevante og vi visste at til Stockholm kom verdens beste roere i alle de forskjellige båttyper. Franskmennene, som vi møtte i første heat, viste sig forresten ikke særlig vanskelig å slå, tiltross for sitt



imponerende utseende; men siden fikk vi ganske anderledes skarp konkurranse.

Da vi våknet i Stockholm den dag vi skulde starte var humøret nærmest på nullpunktet. Varmen var kvelende, og på grunn av det voldsomme innrykk var det plassmangel i byen, så vi hadde vært nødt til å ligge alle 5 på et lite rum. Dessuten bodde vi på et hotell like nede ved havneområdet, hvor dampskibsul og alt livet fra lossingen og lastingen, trikkelarm o. s. v. herjet fra tidlig om morgenen til langt på natt. Følgen var at vi slett ikke fikk den hvile vi burde hatt, så alle mann den dagen våknet med dundrende hodepine. Kostforandringen gjorde vel også sitt til at vi ikke var i vår beste form nettopp da det gjaldt.»

«Enkeltheter fra roningen?»

«Vi fikk en pen start og hadde alt en klar ledelse da dommerskipet stoppet oss med en intens dampskibsfløite. Franskmennene drog forbi oss og vi begynte å få bange anelser inntil endelig de også blev stanset og omstart beordret. Franskmennene hadde tyvstartet! Annen gang kom begge lag like godt avgårde og det var først på 500 meter at vi drog fra konkurrentene; men ved innkomsten var de «en hel mil efter.»

«Og løpet mot svenskene?»

«Ja, det var forferdelig hårdt. Vi tok ledelsen fra starten og lå ved 1000 meteren omtrent en lengde foran. Men her gikk svenskene op og da det så fra en av guttene i vårt lag klart og tydelig kom: «Nu orker jeg ikke mer,» da var det som å ro i tjære.»

«Mener du det kostet dere seiren?»

«Ja, det er sikkert. Forskjellen i mål var så uhyre liten at dommerne selv var i tvil om det ikke burde dømmes dødt løp. Seiren blev tilkjent svenskene, såvidt jeg husker, fordi de satte årene i vannet idet de gikk over mål. Svenskene var dradd forbi oss før vi kom til broen 2—300 meter fra mål. Men da vi kom inn under de kjølige brokarene, var det som kraften og kampgnisten vendte tilbake i oss. Båten pilte frem; vi tok igjen det vi hadde tapt og passerte mål med betydelig større fart enn våre konkurrenter.»



«Nådde dette svenskelaget langt op senere?»

«De rodde bare et løp til. Det var finalen mot det danske «smedlag» som vant mens svenskene blev nr. 2.»

«Rodde ikke dere også mot «smedlaget»?»

«Jo, det var i Nordisk Mesterskap som gikk på samme bane efterat olympiaroningen var slutt. Vi tapte da også, men det var knapt nok, for ingen visste hvordan det vilde gå før vi var over mål. Vi vekslet om ledelsen hele løpet igjennem og forskjellen i mål var ikke mere enn en meter. Det var forresten en lånt båt vi rodde i. Haldens Roklub hadde vært elskverdig nok til det, og vi hadde hatt den de siste 14 dager under treningen. Det var en ypperlig type, lett og god å ro i, og som vi var svært glad for.»

«Andre minner fra turen?»

«Du vet vi labbet rundt i byen og så oss om med Olaf Bjørnstad som trofast barnepike. Haanshus som også var i Stockholm i anledning olympiaden viste likeledes stor omsorg for oss og da roningen vel var over, var laget hans gjester ved en strålende fest i Operakjelleren. De svenske roere gav forøvrig også en fest for oss på Grand Hotel Royal.»

«Du nevnte Olaf Bjørnstad, vil du uttale dig mere om hans arbeide den gang?»

«Han var en glimrende instruktør og hans evne til å samle guttene under et race var jo helt fenomenal. Han forstod den vanskelige kunst å bevare overblikket og vurdere det han så, og hvad styringen angår var han helt uforlignelig. Han fikk offentlig ros for den i pressen. Det var nok i første rekke ham vi kunde takke for de resultater vi opnådde.»

«Jubileumnsønsker for klubben?»

«Om 3 år har vi olympiaden igjen. Jeg vilde synes det skulde være stor stas om Ormsund Roklub atter kunde stille lag som blev betrodd å representere Norges farver der.»

Ennu før vi var ferdig med vår samtale slår en tredjemann sig ned hos oss. Det var også en av dem som var med i Stockholm og som vi nettop hadde snakket om, nemlig



OLAF BJØRNSTAD

Det var alt blitt sent, men vi tar ham med det samme:

«Vil du uttale dig litt om forholdene i klubben den gang du begynte å ro?»

«Forholdene var ganske små den gangen. Vi hadde det gamle båthuset som var flyttet fra Malmøsundet og inn på den tomten vi nu har. Det båthuset som står der nu blev bygget i 1908. Medlemsantallet var ganske litet. I almindelighet var det bare det trenende lag som var ute om kvelden, og somme tider nogen få andre karer. Da jeg kom inn i Ormsund høsten 1907 lå vi litt i døvannet, idet klubben bare hadde vunnet én kapproning på flere år. Åtte dager efterat jeg begynte å ro, blev jeg satt på baugen i en junior utrigger og kom med i et race som vi vant. Vi hadde bare en gammel klink som racebåt, klubben hadde enda ikke fått cravelbyggede båter. Ifølge Norges Roforbunds bestemmelser skulde forøvrig juniorløp dengang roes i klinkbyggede båter.

Sommeren efter meldte jeg mig til trening for olympiaden. Det var tre mann av oss fra Ormsund: Wilhelm Hansen, Ambrosius Høyer og jeg. Vi blev tatt ut alle tre, men to dager efter uttagningen blev jeg syk og kunde ikke komme med, de to andre derimot rodde i Norges olympiabåt det året. Senere på sommeren samme år fikk jeg så til instruksjon et juniorlag som rodde mot Christiania, Norske Studenter og Fredriksstad i Holtekilen. Fredriksstad vant en meter foran Ormsund, Norske Studenter var en meter efter oss og Christiania en meter efter Studentene. Vi slapp Fredriksstad for langt i begynnelsen, da vi på forhånd hadde hørt at laget ikke skulde være særlig farlig. Følgen var at vi begynte innspurten for sent idet vi nærmest lå og vokter på Christiania hvor tre mann av olympiaåtteren satt.



I 1911 holdtes landskapproningen på vår egen bane med start fra Sjursjøen og innkomst ved det gamle studenterbadehuset «Sjølyst» like under Akershus festning. Jeg hadde instruert et junior uttriggerlag som rodde en ny men svær og tung båt. Kapproningen foregikk i hårdt vær og høi sjø og følgen var at mange sank, men vårt juniorlag klarte sig da og vant sitt mesterskap. Fullt så bra gikk det ikke med åtterlaget, som rodde i klubbens første åtter, som nettop var kjøpt hjem fra England. Laget led samme skjebne som mange andre. De fyllte og kom ikke frem. Det var den gang vi hadde fått «låne» en torpedobåt fra Horten som dommerskip det.

1912 var atter olympiaår. Det blev nedsatt en bedømmelseskomité med representanter fra Norske Studenters Roklub, Christiania Roklub og Ormsund Roklub, og det blev avholdt flere treningsroninger med start fra Kobbarnaglen og innkomst et stykke innenfor Brandskjæret. Jeg instruerte vår innrigger og det var en fornøielse å se det laget ro, det skal være visst. Bare synd at de var litt for ferske, ikke scenevante nok da det gjalt.»

«Spilte dette nogen rolle for resultatet i Stockholm?»

«Ja, det er ikke tvil om at det spilte inn i semifinalen mot sven-skelaget. Da svenskene begynte å gå op og guttene så dette blev de nervøse, og i iveren for å kvittere svenskelagets spurt gikk det ut over samarbeidet i båten. På 1500 meter lå lagene close. Svenskene sikret sig så et kraftig forsprang, som vi først tok igjen i innspurten. All roningen i Stockholm foregikk på en dag, første heat ved mid-dagstider, annet heat, semifinalen omkring klokken 3.45 og finalen omtrent klokken 6.»

Det fremgår av vår videre samtale med Bjørnstad at han i sam-fulle 20 år, fra 1908 til 1927 har ofret sig for instruksjonsarbeidet i klubben. Endel av denne tid satt han dessuten som rosje og var ved siden derav stadig med i kapproninger rundt omkring og styrte de lag han hadde drevet frem. Likefullt fikk han også tid til å ro selv. I 1915 overtok han endog uten trening baugåren i lettvekts-laget istedenfor en mann som var blitt syk. Laget vant sitt norges-mesterskap og hentet oss også en seier i Kjøbenhavn senere på året.



«Det er tydelig at du har likt arbeidet med å instruere?», fortsetter vi samtalen.

«Ja, det er en usedvanlig interessant jobb. Det er klart jeg har satt stor pris på den, hvis ikke hadde jeg nok aldri holdt på så lenge som jeg gjorde. Mange ganger kunde det nok se mørkt ut og gå dårlig, men så kom det lys og farve over det hele hver gang vi kunde notere en seier.»

«Hvor mange race tror du du har vunnet?»

«Å det kan vel være godt og vel 50, antar jeg.»

«Er det noget du kunde ha lyst til å nevne fra tiden 1915—1920?»

«Fra 1916 og utover hadde vi jo nogen år da vi gjorde oss godt i lettvekt. Men fra den tiden husker jeg særlig et junior firer-lag i uttrigger som jeg var veldig begeistret for. Det var det laget som rodde kretskapproningen 1918 med Andreas Wohl på baugen, Leif Aagaard som 2, Georg Nilsson som 3 og Moeser Christensen som stroke. Det er et av de lag jeg har hatt størst glede av å arbeide med.

Christiania Roklub hadde det året sitt såkalte «Holmenkollag», som de ventet sig meget av. Det bestod av kjente skiløpere med utmerket kondisjon, og de rodde godt, men vi tok dem allikevel med et par lengder i kretskapproningen. Det var forholdsvis lette karer som satt i juniorlaget vårt, men teknikken var glimrende. Ja jeg kan si at den roning de leverte var noget nær ideell. Dessverre ødela «spanskesyken» laget, så disse karene ikke kom til å ro videre sammen, ellers kunde vi nok fått mere glede av dem.

Vi hadde for øvrig mange gode roere i denne tiden, spesielt synes jeg da at Magnus Gunn må nevnes. Da han var på sitt beste var han efter min mening en av de beste roere Ormsund Roklub har hatt, en fullendt tekniker og dertil en kraftkar av første klasse.»

Vi husker på «Blylaget» hvor Magnus Gunn rodde 3 og ber Olaf Bjørnstad fortelle litt fra løpet i Kjøbenhavn, hvor dette lag sikret oss Ormsund Roklubs første Nordiske Mesterskap.

«Vi fikk en dårlig start og blev liggende langt efter. På 500 meter ledet danskene 3—4 lengder foran oss med svenskene som nr. 2 et par lengder foran oss. I Kjøbenhavn må man som du vet ro under



en av broene ca. 300 m. før mål, og brokarene der er nokså lange. Vi spurtet hele veien under disse, med det resultat at da broen var passert lå vi close med danskene. Resten av løpet skiftet vi så om ledelsen, men vårt lag klarte å kaste sig litt foran idet vi gikk over mål. Den dagen var våre gutter i særlig godt slag, og jeg tror det var det som gjorde at vi vant. Dagen efter fikk jo danskene full revanche.

Det er rart med roning, fortsetter Bjørnstad nesten for sig selv, et lag kan ro godt hver dag hele 8 dager ad gangen, rent utmerket kan det ro, og jeg vet at det så kan komme flere dager på rad hvor det kan gå så dårlig at man begynner å studere på hvor i all verden man skal finne feilen. Men så plutselig går det strålende igjen, uten at noen kan si hvorfor.»

«Enn i 1924?»

«Vi kom ned til Kjøbenhavn onsdag morgen, og jeg var i grunnen svært redd for guttene efter at vi hadde gått der og drevet i flere dager før vi kom i konkurransen. Det var for lenge, det tok på humøret. Det skulde heller ikke hjelpe at vi under vår trening dernede blev fulgt av dansker som syklet langs banen samtidig med at vi rodde. De hadde stoppeur og visste efterpå å fortelle at de treningstider deres egne lag hadde opnådd var betydelig bedre enn våre. Men det blev allikevel vi som vant, og det med 2—3 lengder.

Den beste tid som var opnådd på den banen var for øvrig satt av Christiania Roklubs Henley-lag 2 år i forveien, og efter løpet fikk vi høre at vår tid bare var 2 sekunder dårligere. Det er meget som taler for at vi kunde ha forbedret tiden hvis vi hadde tenkt på dette og satt noget inn på det, for laget var i stor-form dernede. Vi ristet konkurrentene av oss ved første gangs spurt på 500-meteren, og siste halvdel av løpet rodde vi for oss selv og var aldri truet. Med større motstand hadde vi nok kunnet yde mere. Jeg hadde en følelse av at laget den gang kunde prestere hvad som helst.

Søndagen efter rodde vi så midt i et heat på 5 åttetre i «Langebro»-løpet. Efter 500 meters roning lå vi $\frac{1}{4}$ båtlengde efter, men derfra gikk vi pent frem, og vant som vi vilde.»



«Hvad mener du er Ormsund Roklubs beste prestasjon?»

«Du vet vi har mange flotte seire å se tilbake på, men jeg tror allikevel jeg må si at vår beste prestasjon er det som blev ydet av vårt junior innriggerlag i Nordisk Mesterskap i Stockholm i 1912. Riktignok tapte vi med en meter mot det kjempesterke danske «smedlag», som nogen dager i forveien hadde vunnet det olympiske mesterskap. Men løpet var så jevnt at det var helt uavgjort til det siste, og danskene som hadde vunnet 34 race erklærte etterpå at dette var det hardeste løp de nogen gang hadde rodd. Forskjellen under hele løpet var ingen gang mere enn en kvart lengde, og båtene skiftet om ledelsen hele tiden. — Jeg tror danskene vant fordi de var mere scenevante enn våre juniors.»

«Hvad setter du som den første betingelse for at et lag kan arbeide sig frem til seier?»

«Når treningen og kondisjonen er i orden gjelder det først og fremst å ha en cox de kan stole på. For i det øieblikk det kreves noget, gjelder det at karene tenker på å holde sig til den som har overblikk og som skal dirigere. De må være samlet om coxen spesielt i et knipetak så de ikke faller fra hverandre med urolig roning, ellers blir det ikke noget ut av det hele. Det er absolutt om å gjøre at laget har lært å innse at coxens ledelse er det som er av betydning for et effektivt samarbeide.»

«Og videre?»

«Hos en roer kommer det først an på pusten, dernest på teknikken, og så på den fysiske kraft. Dessuten må han forstå å utnytte sine krefter jevnt hele løpet igjennem og vite hvad han kan yde. Det er også ting som må læres gjennem trening.»

«Hvorledes kom du til å fatte interesse for roningen?»

«Jeg har bodd her ute hele min tid og sett og fulgt med helt fra guttedagene. Som smågutt coxet jeg mer enn en gang det kjente Riis-laget, men det var nærmest tilfeldig at jeg i 1907 av et par kamerater blev trukket inn i klubben. De trengte fjerdemann til et lag! Jeg husker også fra mine guttedager kapproningen mellem Christiania og Ormsund, den gang man rodde fra Katten og inn til



Malmøsundet, 3 200 meter. En enkelt gang var det to tilskuerbåter pakkende fulle av mennesker som fulgte løpene. Et av de hyggeligste minner jeg har fra den første tid i klubben er for øvrig innvielsen av båthuset i 1908. Den foregikk i båthallen om et festlig bord hvor stemningen stod høit i taket.»

«Jubileumsønsker?»

«At Ormsund Roklub må fortsette i det tradisjonsrike spor vi nu er inne i. Vi kan ikke peke på nogen døperiode i de siste 25 år, og kan det fortsette slik, er det bra. I øieblikket vet jeg vi har menneskemateriale nok. Jeg har lagt merke til guttene her ute i sommer, og har sett at vi har noget å arbeide med.

Forresten er jeg ikke helt fornøiet med den måten man nu arbeider på. Ved instruksjonsarbeider tror jeg der utrettes mere av en enkelt mann enn av hele komitéer. Den enkelte har lettere for å vinne tillit, og da kommer man langt. La hver mann få sitt lag og forsøke å drive det frem. Det er slik man skaper instruktører. Han bør sitte i båten hvor han instruerer. Coxen må kjenne guttene fra treningen og kunne gi dem et godt råd under racet, og laget må vite at det han sier er riktig.»

Ja, slik talte han den mann som vel mer enn nogen annen har æren av de sportslige resultater Ormsund Roklub har kunnet opvise i løpet av de siste 25 år. Vi ber rette vedkommende i årene fremover legge sig hans ord på sinne, for han vet hvad han snakker om, Olaf Bjørnstad.

Det var kanskje noget av den største oplevelse ved denne samtale å legge merke til alle de fine iakttagelser han har gjort i sitt arbeide med roningen under trening og foran og under konkurranser, den rolige, sikre måte hvorpå han har hentet viden av det han har sett, og den klokhed hvormed han har forstått å utnytte denne viden. Det er utvilsomt at Olaf Bjørnstad har hatt glimrende anlegg for det vanskelige instruksjonsarbeide, og at han hadde utviklet disse anlegg så å si til fullkommenhet i sin glansperiode. Man må nok være ikke så lite av en menneskekjenner for å bli en racecox av hans dimensjoner.



OTTO BAGGE



Vi finner Bagge i hans lyse, hyggelige kontor og blir mottatt med den smilende elskverdighet som er egen for ham. Praten kommer igang, og vi spør:

«Du er vel det eldste virkelig aktive medlem i Ormsund idag?»

«Det kan være det,» svarer Bagge, «jeg kom inn i klubben i 1898. Min bror Fr. Bagge hadde alt vært medlem av klubben flere år den gang, men det var nærmest det inntrykk Riis-laget gjorde på mig, som førte til at jeg kom med. Det var året i forveien at Riis-laget hadde begynt sin flotte karriere, og når jeg så disse brunstekte, vel-trenede guttene arbeide i båten, var det bare rimelig at lysten til å være med selv også måtte komme.»

«Rodde du selv noen gang med Riis?»

«Ja, men det var bare en enkelt gang i 1898. Vi skulde starte i en kapproning og stroken i vårt lag var blitt syk. Så tok Riis stroke-åren for oss. Det blåste forresten en veritabel storm den gangen så vi ikke kunde høre starteren ordentlig for vinden. Man får et lite inntrykk av hvordan været var når jeg tilføier at løpet, som var et innriggerløp, måtte roes fra Ormsund bro og inn til Grønlien istedenfor omvendt.

«Forholdene i klubben den gang?»

«Det var en vanskelig tid. Medlemstallet var lite og pengemangelen hang stadig over oss. Interessen for roningen blev heller ikke så sterk når man hadde så få kapproninger som den gang. Det var i høiden et par om året: Den innenlandske kapproning og dessuten en kapproning hvor svenskene undertiden var med. Bare klink-



byggede båter blev benyttet, og så var det å ligge i trening tre måneder av sommeren da for disse par konkurransene. Men til gjengjeld var det kanskje større glans over dem som var, og større heder for dem som vant. Tilskuerbåter fulle av både damer og herrer fulgte løpene, og for seierherrene vanket det både blomster og andre hedersbevisninger nettop fra damenes side. Før min tid, den gang vi deltok i Mossesundet f. eks., da reiste en tilskuerbåt med interesserte helt fra Christiania til Moss for å følge løpene. De fleste av klubbens medlemmer bodde i Christiania før som nu, men vi pleiet å leie oss inn på Bekkelaget for sommeren. På den måten var det så meget greiere, især når man lå i trening.

Jeg rodde nu i grunnen ikke så meget selv den gangen, for jeg drev ikke så lite med seiling samtidig, og i 1905—06 drog jeg ut og kom først tilbake i 1919.»

«La du roningen på hyllen mens du var i Amerika?»

«Ja, det blev ikke noget av det der.»

«Og forholdene i klubben, fant du dem svært forandret da du kom hjem igjen?»

«Ja det var forandring, det er sikkert. Det virket kanskje særlig sterkt fordi det ikke var et kjent ansikt å se. Så hadde vi jo fått et annet og meget større båthus enn i min første tid. Den gangen hadde vi et hus i bare en etasje med båthall og avklædningsrum på samme gulv, bare med et forheng imellem.»

«Kanskje du kan fortelle noget om tilblivelsen av det nuværende båthus?»

«Nei, det kom først op i 1908, og det året jeg var formann (1905) kunde vi ikke tenke på nytt båthus, vi hadde nok med å skaffe båter og materiell i det hele tatt for å kunne yde konkurranse. Den gang Riis-laget rodde, ydet hver mann i laget så vidt jeg husker 50 kroner til innkjøp av ny klink firer uttrigger, og ellers prøvde vi å skaffe oss penger best mulig blandt eldre interesserte såvel i som utenfor klubben. Basararbeidet i båthuset kom jo først op mange år senere.»

«Og siden 1919 har du rodd din seuller hele sommeren hvert eneste år?»



«Ja, jeg kjøpte mig egen båt i 1921 for alltid å kunne være uavhengig. Før jeg reiste hadde jeg en sciff som jeg hadde kjøpt av en engelsk trener som Norges Roforbund den gang hadde skaffet de tre klubbene her inne på fordeling 2 dager i uken hos hver klubb. Den gang rodde man ikke race i sciff her i Norge, og det var i det hele bare noen ganske få av disse båter her hjemme. Ute hos oss var det også så vanskelig med plassen at jeg en tid også var medlem av Christiania Roklub samtidig, for å kunne ha sciffen der.»

«Hvis du sammenligner rosporten av 1933 med rosporten av 1898 hvilken forandring er det da som slår dig mest?»

«Det er gått med roning som med all annen sport. Den er blitt et allemannseie i en grad som vi den gang neppe hadde tenkt oss muligheten av. Men all idrett er jo nu ganske anderledes spesialisert enn den gang. Vi drev nok i gamle dager like hård trening som nu, og hvad selve roteknikken angår tror jeg heller ikke den er anderledes enn den gang. Den første trener vi hadde her, Mr. William Haines — det var ham jeg kjøpte sciffen av — lærte oss å trekke mot riggeren, så vidt jeg husker var det ingen her hjemme som hadde gjort dette før, og det praktiseres jo den dag idag.»

«Mener du det er en mangel med den sterke spesialiseringen?»

«Nei, for resultatenes vedkommende må det jo bli en fordel. Prestasjonene blir nok bedre, og vi må følge med om vi skal kunne hevde oss overfor utlandet. Men i gamle dager hadde vi vel mere all round idrettsfolk enn nu. Det gav kanskje den enkelte større tilfredsstillelse, men som nasjon f. eks. kan man vel yde mere ved spesialisering. Det var for øvrig heller ikke den gang mange som drev friidrett ved siden av roning. Men løptrening blev brukt for å få pusten op. Carl Otto Riis f. eks. var en utpreget løpertype, en fremragende maratonløper som gjorde sig gjeldende også i internasjonal konkurranse.»

Vi takker for samtalen, men vi kan ikke være enig med Bagge når han selv synes at hans minner ikke er noget å snakke om. Tvert imot, vi er glad vi fikk dem.



ROLF CHRISTIANSEN



For de fleste roere utenfor vår klubb skulde vi anta at «Jass» danner en uadskillelig del av begrepet Ormsund Roklub. For 14 år siden kom han inn i klubben og har siden vært et av våre mest aktive medlemmer: Raceroer hvert eneste år i denne tiden bortsett fra 1932, 8 ganger Norgesmester, 1 gang nordisk mester, 8 år rosjef, og til stede praktisk talt overalt hvor Ormsund Roklub stillet lag. En hel liten vegg i hans vakre hjem er da også viet roerminner og roertrofeer. Her finner vi en rekke bilder fra lag og løp i inn- og utland hvor Jass har vært med og hevdet klubbens og landets farver med heder. Her henger medaljer og andre trofeer, og selv sitter rosjefen like sprek og spenstig som noen gang, fremdeles oplagt til å slå videre slag for den sport og den klubb som har fanget hans interesse så helt.

«Hvilken sesong regner du for den beste klubben har hatt i din tid?» begynner vi.

«Det kan kanskje være litt vanskelig å si, men jeg tror det må være 1924. Da tok vi for første gang i klubbens historie Norgesmesterskapet og det Nordiske Mesterskap i senior åtter, foruten seier i Langebroløpet i København (åtter), og en rekke andre i og utenom landskapproningen, ialt 8 seire i samme sesong.

For øvrig var jo 1921 et glimrende år. Vi hadde ypperlige lag i junior utrigger og innrigger og vant såvel Krets- som Norgesmesterskapet i begge deler. 3 seire fikk vi på 4 starter i landskapproningen, hvor vi tapte junior åtter bare med en meter, og dessuten tok vi det året klubbens første Nordiske Mesterskap, nemlig i senior innrigger.»



«Selv har du jo vært med på å vinne mange av disse løp. Hvilken seier setter du mest pris på?»

Svaret kom raskt og bestemt: «Seiren over Christiania Roklubs nordiske mesterskapslag 19. juli 1925, dernest vårt første Nordiske Mesterskap i senior åtter 1924.»

«Detaljer fra kongepokaløpet 17. juli 1925?»

«Vi hadde jo hele sesongen ment at vi var god for å slå Christianias lag, og at det bare var uflaks som berøvet oss Norgesmesterskapet og retten til å starte i Nordisk Mesterskap for Norge. Fra treningen og de tider vi der hadde opnådd var vi på det rene med hvad vi kunde prestere. Følgelig gikk vi inn for løpet med hele vår energi, og resultatet blev da også at vi ledet fra start til mål og hadde den tilfredsstillelse å vinne med halvannen lengdes forsprang. Det var et flott race.»

«Du har vel andre race også som du husker godt?»

«Det hardeste løp jeg har rodd var i 1924. Vi hadde spesialisert oss på åtter det året, men dagen før anmeldelsesfristen til «Landsen» utløp bestemte vi oss for å prøve å ta med senior innrigger også. 4 mann fra åtteren var så ute på en halv times trening i innriggeren en kveld, det var hele forberedelsen. Vi møtte Bærums kraftlag og hadde et forferdelig nappetak med dem. Forskjellen mellom båtene var ingen gang under hele løpet mer enn en kvart lengde, og differansen i mål var bare en halv meter. Begge lag var fullstendig utkjørt efter racet. Bærum vant; men to mann i det laget måtte tas ombord i en motorbåt og settes i land. Selv klarte vi da så vidt å padle tilbake til hvileplassen.

Når vi er inne på dette kan jeg også nevne at av de lag jeg har sittet i syntes jeg den beste roning blev prestert av junior firer utriggerlaget i 1921, senior åtterlaget 1924 og sist men ikke minst senior innriggerlaget 1929. Teknisk sett er vel dette de beste lag klubben har hatt i disse båttyper i min tid.»

«Som rosjef og raceroer i alle disse årene må du vel ha følt dig svært bundet av ditt arbeide i klubben?»

«Selvfølgelig blir man noget bundet på denne måten, men en



hobby skal man ha, og du vet roning har vært min. På den annen side må jeg si jeg har hatt meget igjen. Mine beste minner fra sport og friluftsliv knytter sig til livet i klubben, og der har jeg funnet mine beste venner, venner for livet håper jeg. Men det gjelder jo å passe på at man allikevel ikke forsømmer sitt arbeide. Det kan undertiden falle vanskelig.»

* «Minner sa du, vil du nevne noget spesielt?»

«Ja, det blir jo først og fremst raceroning og racetrening man tenker på. Du vet det var stas med alle de fine resultatene både i 1921, 1924 og 1929. Vi kan godt ta med 1931 også da vi med vår junior åtter startet i 9 senior- og juniorløp og vant 7 av dem. Likeledes 1933, det må jo sies å være et hyggelig minne fra jubileums-sesongen at vi nettop i år kunde notere flere seire enn nogen annen norsk klubb. Minnet om den største hygge og det beste kameratskap, samarbeide og samhold går tilbake til senior innriggerlaget i 1928—1929, som foruten Kretsmesterskapet 2 ganger vant kongepokalen i landskapproningen, og dessuten tok klubbens distansemedalje med tid 7.43.»

Her forteller Jass varmt og overbevisende om hvor utmerket de gikk sammen de 4 karene som dannet resten av senioråtter fra 1924, hvor usvikelig trygg han alltid følte sig på at de guttene kunde han stole på like godt som på sig selv. Ingen der fant nogen gang på å gjøre nogen slags sprell i treningen, de skjøttet sin kondisjon på enhver måte og sparte sig ikke, hverken i trening eller i race. Det er tydelig at arbeidet nettop i denne firer har gitt ham den rike og fulle glede som kanskje bare rosporten kan gi både under trening, i konkurransen og i resultatene. Ikke én men mange ganger i vår hyggelige prat kommer Jass tilbake nettop til dette lag og anvender forholdene der som eksempel snart på det ene og snart på det annet. — Vi kommer inn på forholdene i klubben til daglig, og Jass fortsetter:

«Jeg tror samholdet og kameratskapet hos oss er bedre enn de fleste andre steder. Det er jo nettop charmen ved Ormsund Roklub dette at den ikke er større enn at vi likesom utgjør en stor familie



hele klubben. Det skaper den gode klubbånd som gjør at alle trekker godt sammen og som er en nødvendig betingelse for å opná gode resultater på regattabanen. Som rosjef har jeg alltid innprentet lagene at uten kameratskap og tillit, nytter det ikke. Man må stole på hverandre på enhver måte hvis alt skal gå bra. Det å vinne et race er selvfølgelig gilt, det er likesom kronen på verket, men det allikevel livet i klubben, treningen som har den største verdi, det hyggelige daglige samvær med kamerater og venner.»

«Mens vi snakker om treningen hvad mener du prinsipielt om trenende eller ikke trenende rosjef?»

«Det ideelle er selvfølgelig å ha som rosjef en dyktig, erfaren roer som ikke trener og som forstår å lære fra sig kunsten å ro. En god roer behøver ikke nødvendigvis å være en god instruktør. Men vanskeligheten har jo alltid vært å finne en ikke trenende som har den interesse og den tid som trenges til å møte op nær sagt hver dag, for det må til om man skal få ordentlig sving på arbeidet. Rosjefjobben er dessuten litt av en uriaspost, idet myndighet og fast opptreden ikke må mangle, og alle er jo ikke like lett å behandle.»

«Har du noget jubileumsønske for klubben?»

«Det beste jeg kan ønske klubben er at den også i tiden fremover må bli stadig og godt representert på regattabanen, så den kan hevde sine gamle tradisjoner. Blir det dårlig med representasjonen utad er jeg redd for at det vil gå tilbake med Ormsund Roklub. Det er raceroningen som holder klubben oppe, og selv om livet der ute i båthuset, baderoningen, langturer og så videre selvfølgelig danner et hyggelig og nødvendig grunnlag, er det allikevel prestasjonene på regattabanen som gir stadig nye krefter til videre arbeide fremover.»

Vi takker for den hyggelige stund, og idet vi svinger oss på trikken ser vi Jass forsvinne inn i sin nye butikk. For sitt arbeide har han passet og ikke forsømt. Hver dag i full sving fra klokken 7 om morgenen og allikevel i roklubben en times tid efter stengetid og utover til klokken 10 og ofte over det. Slik har det gått næsten hver kveld hele sommeren igjennem i 13—14 år. Det sier litt det!



FINN BERGFELDT



Når man treffer «Hårby» til hverdags, er han som bekjent ikke meget snakkende av sig, og han hørtes heller ikke særlig begeistret ut da vi bad ham om å få en liten prat med ham i anledning jubileet. «Intervju», sa «Hårby» og vilde trekke sig inn i sitt skall av smilende ro og beskjedenhet. Men vi fikk stagget ham, og da han vel kom i gang, gikk det så glatt at man nesten kunde undre sig.

Det er jo gjerne så at minnene har en egen evne til å åpne for talen, og er det nogen som skulde ha minner fra sitt liv som roer, da må det vel være «Hårby». I de 22 år han har stått i klubben har han vært mer aktiv enn nogen annen i samme tidsrum. Nesten hver eneste en av disse sesonger har han rodd race, og neppe nogen annen i klubben er kjent som «Hårby» av medlemmer av alle årganger.

«Det er lenge siden du første gang gikk i båt nu?»

«Ja, det var i 1911. Jeg bodde på Nordstrand den gang, og på vei fra skolen hadde jeg så ofte sett det herlige liv roerne førte dernede på fjorden. Det fristet — over evne kan jeg si. Jeg gikk i gymnasiet den gang jeg meldte mig inn i klubben og som du vet har jeg stått der siden.»

«Var det tilfeldig at du senere år etter år blev sittende på race-lag? Eller kanskje du hadde skumle planer den gang du begynte?»

«Nei, egentlig hadde jeg vel ingen særlig tanke på det da. Jeg var jo ganske ung, men jeg likte det straks, og jeg kom op i raceroningen med det samme. Året etter blev det ingen trening, jeg skulde op til artium og måtte arbeide med det. Heller ikke i 1913 rodde jeg race. Det var fremdeles utdannelsen som måtte passes, men senere har det vært nokså jevnt.»



«Det skulde være interessant å vite om du har noget tall på alle de kapproninger du har deltatt i. Vet du for eksempel hvor mange du har vært med på å vinne for klubben?»

«Det er noget jeg aldri har holdt rede på. Du vet de første årene var det bare et par kapproninger om året, men senere vokste tallet etter hvert. Jeg husker at den første kapproning jeg startet i var mot Malmøens Roklub. De hadde utfordret oss, og vi rodde mot dem i Malmøsundet 3. september 1911. Det var også min første seier for Ormsund Roklub. Nu har det jo gått litt op og ned i alle disse årene, men de fleste av de løp jeg har startet i kan jeg nok si vi har vunnet, selv om jeg ikke har holdt noget tall på dette heller.»

«Det har gått op og ned, sa du. Tenker du da også på klubben som sådan?»

«Ikke nettopp det, men den har jo også hatt sine gode og mindre gode perioder op gjennom årene. I 1920 til 1925 for eksempel hadde vi en riktig god periode med mange norske og to Nordiske Mesterskap.»

«Ja, du satt jo i «Blylaget», du?»

«Ja, jeg rodde baug i «Blylaget», og på den plassen hadde jeg også det hardeste race jeg noen gang har rodd. Det var i København i 1921. Vi lå to lengder etter på 1000 meteren, men klarte allikevel å ta igjen danskenes og svenskenes forsprang og vinne løpet og dermed Nordisk Mesterskap i innrigger for det året. Men så var også alle mann helt ferdig etterpå.»

«Alle? Det stod i avisreferatene den gang at strokeen så like frisk ut.»

«Ja, han var fin den gang Alfred Pettersen.»

«Du satt jo også i vårt nordiske mesterskapslag i åtter i 1924. Hvilken av disse seire syntes du var den gildetste å vinne?»

«Det var også i København og gleden var vel like stor i 1924 som i 1921. Men enda morsommere og det løp jeg har likt best å vinne var den gang vi i 1925 slo Christiania Roklubs åtter som dagen i forveien hadde vunnet Nordisk Mesterskap.»

«Vil du fortelle mere om det?»

«Ja, det var bittert da vi 14 dager forut tapte landskapproningen



i Stavanger på grunn av et uhell. Vi hadde nettop lagt ut for å ro ned til starten da vi opdaget et hull i båten. Vi fikk den på land i en fart og foreløbig lappet. Men det tok tid, og for å komme tidsnok til starten måtte vi sprenge et par kilometer. Vi tapte Norgesmesterskapet med et par meter, men vi brente etter å få vise at vårt lag allikevel var det beste. Vi fikk chansen og beviste at Ormsund Roklubs åtter i 1925 til og med var Skandinaviens beste og burde hatt mesterskapstitelen.»

«Du har vel mange hyggelige minner fra roerlivet?»

«Ja, det er sikkert. Jeg synes nesten alt sammen har vært like strålende, like hyggelig. Det går nesten ikke an å fremheve noget spesielt på bekostning av noget annet. Skulde jeg nevne en enkelt ting måtte det være det at jeg har vært så heldig å kunne sitte på et lag som med kun små forandringer innimellem har holdt sammen i 10 år, helt fra 1923 til og med i år. Det blir en egen stemning i båten når man kjenner hverandre ut og inn som vi gjorde, og det skaper et samarbeide som har sin store betydning for prestasjonene.»

«Kondisjonstrening om vinteren, har det gått inn som en fast del av treningsprogrammet?»

«Egentlig ikke, litt mosjonsgymnastikk har vært nok. Men det har jeg også holdt på med hver eneste uke hele vinteren igjennem i over 15 år. På den måten har jeg alltid følt mig i form og jeg vil ikke gjerne undvære mosjonstreningen videre fremover heller. Jeg kan simpelthen ikke undvære den hvis jeg skal føle mig vel.»

«Så var det en ting som vi tror mange kunde ha lyst til å vite: Hvorledes gikk det til at du fikk navnet «Hårby»?»

«Det var «Jass» det, som gav mig det. Jeg likte å fotografere og hadde ofte apparatet med mig når vi var ute sammen. Så var det fotograf «Hårby» i Trangviksposten da, som den gang var en velkjent personlighet, og som jeg blev opkalt efter.»

Vår «Hårby», som nu har båret navnet i over 10 år, føler sig på ingen måte genert av det. Tvert imot, det er jo nettop et bevis på hans popularitet i klubben dette at han overalt blandt yngre og eldre medlemmer er like godt kjent under navnet «Hårby» som under sitt borgelige navn Bergfeldt.



«Hvad synes du om forholdene i klubben nu sammenlignet med tidligere?»

«Ånden i klubben har aldri vært bedre enn nu, i allefall ikke i den tid jeg har vært medlem. Det er liv og alvor over treningen, og samholdet mener jeg alltid har vært spesielt godt hos oss så langt tilbake jeg kan huske. Nettopp dette at klikkevesen aldri har hatt noen grobunn i Ormsund Roklub har jeg og mange med mig satt slik pris på. Vi kan da alltid komme ut og sette oss i lag med hvemsomhelst av nye eller gamle medlemmer og være sikker på å få en hyggelig tur. Alle må jo trives i en slik klubb.»

«Jubileumsønsker for klubben?»

«Først og fremst at Ormsund i de år som kommer må holde sig på det samme høie nivå som nu i år. Vi må jo være enige om at resultatet i år har vært fint selv om vi tar med nederlagene i Horten. Jeg mener nu forresten at det for en stor dels vedkommende skyldtes uheld når vi tapte i landskapproningen, men man kan jo ikke alltid ha flaks. Og så håper jeg vi får det nye båtuset nu og at det helt må vise sig å svare til våre forventninger.»

Vi er enig. Det var som talt ut av vårt eget hjerte. Vi takker «Hårby» for den hyggelige stund og ser ham forsvinne trygg og rolig som han sitter i båten, en lun og likefrem kar, alltid blid og alltid behersket, et av de faste punkter i klubbens liv i henved halvparten av dens levetid.



LANGTURLIV



ÅR alderen engang kommer, og roklubben begynner å svinge ut i periferien av det som optar tankene til daglig — eller med andre og litt krassere ord, når både den legemlige og åndelige embonpoint begynner å ta form, da er tiden inne til å pusse op gamle minner fra spreke dager i klubben. Og da er jeg ikke så sikker på om det ikke blir langturene som kommer til å gå av med seieren i erindringenes vennskapelige dragkamp om førsteplassen. — Selvfølgelig er race-roningen og treningen et meget viktig avsnitt i en roers utvikling, men det bør også utelukkende være en forbigående fase, som det er nødvendig å komme igjennom for å dyktiggjøre ham for den langt større og viktigere oppgave — langturroningen. Mange vil kanskje protestere mot dette, men da må det utelukkende komme av at de selv aldri har nådd utover race-roerens trange, medaljerte horisont.

Det er nu også ganske spesielle, medfødte egenskaper som skal til for å danne en virkelig førsteklasses langturoer. Jeg har sett internasjonale størrelser på regattabanen, i toppform, som har kommet ynkelig til kort på et middelsgodt langturlag. Det låter formodentlig stikk imot sund fornuft, og det er kanskje derfor best å klarlegge hvordan det kan bli slik.

Hvad der forlanges av en race-roer kjenner de fleste til — med en god fysikk og medfødt avsky for de ting som forskjønner tilværelsen kan man nå svært langt. Karakteristikken av en langtur-



roer er langt mer komplisert. Det som gjør en god langturroer er nesten udefinert — og det ligger sikkerlig i den omstendighet at det ikke er så meget de ydre fysiske egenskaper som danner langturroeren som de indre persondannende egenskaper. Han må i en ganske spesiell forstand ha «It». Og det er de færreste gitt. Av 10 gode race-roere kan man kanskje i heldigste fall utklekke 2 gode langturroere. Nu må man ikke forstå mig derhen at fremragende fysiske anlegg er nogen hindring for å bli langturroer — tvert imot er det helt utmerket å ta med sig, men det er absolutt ingen avgjørende fordel. Den kroppslige balanse er vel og bra i uttriggeren på regattabanen, men i innriggeren på langtur er det den åndelige avbalansertethet det spørs efter. Et åpent, mottagelig sinn, forståelse av humor, et munttert smil og en frisk replikk, parret med omgjengelighet og sans for friluftslivets gleder er ting som sveiser langturlaget sammen langt bedre enn et racelag med hundre turer under instruksjon.

En langtur bør begynne med godt vær — ikke for det, jeg kan også huske at et dyktig uvær ved ankomsten til roklubben har gitt langturen et ganske strålende forløp. Mens Bundefjorden gikk hvit og regnet formelig datt ned, satt gutta trygt i båthuset og forkortet ventetiden med alt det som var tenkt å skulle vare helt til reisens slutt. Resultatet var selvfølgelig at da Bundefjorden endelig hadde lagt sig, var gutta også ferdige til å legge sig og syntes sjøgangen var verre enn nogensinne. Efter at hele laget så hadde tatt en liten avstikker et eller annet sted i Ullevålsveien om natten, fortsatte turen til Ulvøya søndag formiddag for så å avsluttes med en biltur til Løkke Restaurant i Sandvika om eftermiddagen. Det er nesten en av de mest slitsomme langturene jeg har vært med på, og den settes ikke op som noget eksempel til efterfølgelse. — Nei, ut fra brygga ved sekstiden med søkklasta båt — et munttert farvel til dem som skal trene, og så utover Bundefjordens salte vover med lange drivende tak. Ved Nesoddtangen bør man ta den første røiken og en øl på deling, for der pleier det alltid å være en eller et par ukjente flickor å slå av en passiar med. Så gjelder det å barbere stranda nedover så fint som mulig med hilsen og slengkyss til høire og ven-





Langturliv i nittidrene.

*Fra venstre rundt båten: L. Fjeld, J. Lunde, V. Sæther, Jens Due, E. Fjeld, E. Brøien, (ligg.),
P. Torgersen, A. Weidemann, O. Fæste, Sig. Hansen.*

stre. Ved Flaskebekk blir stilen og takten uvilkårlig satt op, for der bor Steenersen, og så går ferden videre en hårsbredd fra badehus-trappene — for å gjøre veien så kort som mulig. Med pigerne hadde de skjemtsomme ord. —

En slik lørdagskveld fjorden nedover før solnedgang, det er som et helt skuespill. Det er Oslos helseheim både for kropp og sjel, som fremtrylles. Bak oss har vi Nordmarkas blånende åser som vinker og lokker med tankene på det som skal komme, og rundt omkring oss stråler høisommeren i fullmoden prakt mens solskivens siste lille segment over åskanten forgyller våre nakne legemer i rolig rytme. Da kan det nok hende det stiger en sang fra solbrente menn — vi er frie, bak oss ligger byen med all dens jag, og foran oss har vi en liten evighet på 24 timer helt for oss selv i fullkommen frihet.

Så kommer aftenkjølighetens første lille pust — vi trekker hårdere i årene, og om ikke lenge kan vi ta vårt paradisi i besiddelse — vi har nådd Lågøias gjestmilde strande.

Oppå øia — i ly mellom furutrær og bergrabber, men med utsyn til fjorden på begge kanter, har vi vår leirplass, vårt domene hvor



vi hersker uinnskrenket, og som vi ikke bytter bort med noget kongerike av denne verden.

Nærmer du dig forsiktig og ikke lager støi, vil du her kunne opdage en liten stenalder-idyll i det 20. århundre. En fire-fem glinsende kropper med lendeclæde i skjæret fra varmen, og som en fin liten anakronisme grammofonens smektende saksofontoner. Kannibaler — vil du kanskje utbryte — du kjenner lukten av stekt flesk og ser ville ansikter i kamp med gjenstridige kotelettben, så det grøsser i din kristne sjel. Men efter hvert vil du se uttrykkene forandres — metthetens dovne ro siger inn over ansiktene, kroppene strekkes i velvære, mens cigarettroken forsvinner lett og blå i trekronene, og snart vil du høre dén fresende, kjente lyd som når en seltersflaske åpnes. På dette tidspunkt kan du uten fare nærme dig boplassen, og du vil der finne fem som har funnet de vises sten. Sorg og bekymring er ikke mere — ei heller tanken på at det ikke skal vare evig. Ingen over oss uten himmelens stjerner, ingen under oss uten moder jord, på alkoholens florlette vinger favner vi den hele verden.

Efter hvert siger mørket tettere nedover oss — talglyset kommer frem, og den lille lyskeglen slår små iltre reflekser i hvite tenner og gyllenbrun nektar i store glass. Hill dig, kjekke roer! Nu er det tid til store gjerninger — og bragebegrene svinges, så en jomsviking vilde bli genert, og samtalen går lett og lekende på alle levende og døde sprog.

På dette tidspunkt hender det at nogen av selskapet begynner å vise enkelte uheldige symptomer. Naboskapet med Fagerstrand og civilisasjonen er ikke alltid heldig for ubefestede sjeler, og tankene på de eventuelle fagre jomfruer på den annen side av fjorden er mere enn deres svake hjerter kan stå for. Det ender gjerne med at et par stykker drar over på fastlandet for å representerer klubben og prøve sig som charmører. Det er et syn å se dem dra avgårde med nystrøkne murerbukser og blåøiet optimisme, men det er ennu mer betagende å se dem komme luskende tilbake til leiren i grålysningen — slukøret og desillusjonert. — At de aldri kan lytte til erfarne ord: en landstryker vinner aldri fastboende kvinners gunst.





Langturliv i våre dager.

Når de første klare triller fra tretoppene varsler den nye dags komme, triller også vi oss sammen og slumrer inn i den våknende naturs rummelige skjød. Før nogen timer sover vi de uskyldiges lette søvn, og reiser oss en himmelstige av fagre drømmer om evig langtur i en aldri visnende sommer.

Så snart solstripen gjennom løvverket, som er de eneste vinduer i «Hotel Royal Castle», har funnet frem til vår lille grop, begynner den å vise sin livgivende virkning. Det rører sig i soveposene — gress-strå og lyng ristes av hår og skjegg, og så stiger man charman-tisert og morgenfrisk op til å ta fatt på den nye dag.

Det er ingenting som kan sammenlignes med før-frokost-badet på Lågøia. Med badebuksene vel forvart på det tørre, forsvinner du selv i dette osean av salt friskhet, og stiger op igjen rensert og fornyet som på den første dag, og med en appetitt på livet som selv ikke de vilteste frokostutskeielser kan stagge.

Men vi har mye som skal gjøres i løpet av dagen, og med betyde-



lig lettere båt går ferden videre vesterhavs. Nærnes er våre første ønskers mål. Der kryr det med kjekke jenter, som forsøker å se uinteressert ut, når vi kommer, men det varer ikke lenge. Snart er hele laget i full gang med «dåringens» vanskelige kunst. Så bader vi litt sammen og viser våre artigheter som det anstår sig gentlemen, og like fort som ungmøenes hjerter er kommet i ulage, like fort er gutta vekk igjen. Det er sommerens evige trekkfugler, og før flaggets blåhvite farvel forsvinner bak neste odde, har gutta rukket nye å ofre sin hyldest på.

Fra brygge til brygge og kloss i stranda lirker vi oss opover fjorden — passer det oss så legger vi til og bader et sted, og passer *det* oss bedre så legger vi oss bare overende på årene og nyter en liten siesta i solskinnet. — Snart begynner sønnavinnen å røre på sig, og på elskverdige sommerbølger ruller vi lett og behagelig opover til middagsholmen vår. I løpet av «no time» braser det på to primuser, så det sikkert kjennes over til Steilene. Hovedretten pleier å være nokså standardisert, hvorimot det er ganske forunderlig hvad det trylles frem av overraskelser når desserten står for tur, og det er ingen som er plaget av nogen større beskjedenhets. Tonen under midt dagen er likeså lett og utvungen som antrekket — vi ligger til bords som de gamle romere, og uten noget større ceremoniell er det bare å kaste sig rundt på de viden berømte coxe-frakker «Dempsey og Tourist», når måltidet er overstått og hvilen skal falle over oss. Vi dører en times tid eller to i lykkelig ubekymrhet, og ingen skal komme og fortelle oss at det er krise og dårlige tider — vi har aldri kjent dem bedre.

Men, uroen melder sig igjen, og som ekte vannstrykere kan vi ikke være for lenge på samme sted. Dessuten må vi være fremme ved Langåra i god tid til «five'n». Vi er som snarest innom Konglungen og stryker derfra rett over til den kollektive sommeridyll som heter Langåra. — Tunge madamer og lette jenter står i rad og rekke i teltåpningene med blanke øine og vinker, og vi lar oss hylde og beundre som havets gentlemen der vi nonchalant og flott bukter oss frem gjennom seilernes mangfoldige skare. Det er allikevel noget



ekstra med roerne, og ingensteds merker man det så godt som søndag ettermiddag gjennom Langårasundet.

På en av de nærmeste øiene tar vi «five'n» — i fornem tilbake-trukkenhet. Kaffen og likøren er upåklagelig, cigaren likedan, og en liten konsert i ettermiddagssolen med våre mest utsøkte valse- og tangoplater skaper en fullkommen harmonisk stemning, som selv ikke tanken på at turen snart er slutt kan ødelegge.

Aber «einmal sagt man sich adieu,» det hører vi til og med fra grammofonen, og så er det vel ikke noget annet å gjøre enn å se å komme sig hjemover. I frisk solgangsbris med sjøskvett og våte bukser aker vi på bølgetoppene i kappkjøring med seilere og motorbåter, og før nogen annen runder vi Tangen og vinker farvel til jentene fra igår.

Så kommer reisens slutt, og takk for turen. Neste lørdag er det atter en dag.

Brede Lie.



Ferietur på Sørlandet.



MEDLEMSSTATISTIKK 1883—1933

År	Æres- medlemmer	Livsvarige innvalgte	Livsvarige aktive	Livsvarige passive	Årlig betalende			Tilsammen
					Aktive	Passive	Ialt	
1883							29	29
1884							60	60
1885		1					81	82
1886		1					107	108
1887	2	1	1				106	110
1888	2	1	2				95	100
1889	2	1	2				100	105
1890	2	1	2				121	126
1891	2	1	2				101	106
1892	2	1	2				98	103
1893	2	1	2				98	103
1894	2	1	2				98	103
1895	2	1	2				51	56
1896	3	1	2				95	101
1897	3	1	2				95	101
1898	3	1	2				95	101
1899	3	1	2				103	109
1900	2	1	2				104	109
1901	3	1	2		40	64	104	110
1902	3	1	2		31	10	41	47
1903	4	1						
1904	5	1						57
1905	5	1						65
1906	5	1						67
1907	5	1						68
1908	5	1						62
1909	5	1	4		56	18	74	84
1910	5	1	4		72	18	90	100
1911	5	1	5		109	22	136	142
1912	5	1	5		106	21	127	138
1913	5	1	6		85	13	98	110
1914	6	1	6		81	14	95	108
1915	5	1	6		59	15	74	86
1916	5	2	6		70	14	84	97
1917	5	2	7		88	13	101	115
1918	5	2	10		88	22	110	127
1919	5	2	10		111	9	120	137
1920	5	2	14		126	29	155	176
1921	5	2	13		119	37	156	176
1922	5	2	16		120	48	168	191
1923	5	3	19		86	38	124	151



År	Æres- medlemmer	Livsvarige innvalgte	Livsvarige aktive	Livsvarige passive	Årlig betalende			Tilsammen
					Aktive	Passive	Ialt	
1924	5	3	29		68	41	109	146
1925	4	3	30		73	40	113	150
1926	3	3	36		78	41	119	161
1927	3	3	37		64	50	114	157
1928	3	3	39		62	44	106	151
1929	2	2	45		70	43	113	162
1930	2	2	50	6	59	45	104	164
1931	2	2	51	17	61	45	106	178
1932	1	2	55	16	65	43	108	182
1933	1	2	59	16	64	41	105	183

VÅRE BÅTER

År	Klinker			Cravel			Båter ialt ved årets utgang	Båtenes turtall
	4-året utr.	4-året innr.	Sculler	4-året	8-året	Sculler		
1883	1						1	
1884	2						2	191
1885	3						3	171
1886	3						3	144
1887	3		1				4	306
1888	3		1				4	270
1889	3		1				4	122
1890	4		1				5	280
1891	4		1				5	321
1892	4		1				5	285
1893	4	1	1				6	236
1894	4	1	1				6	164
1895	4	1	2 ¹⁾				7	164
1896	4	1	2 ¹⁾				7	523
1897	4	1	1 ²⁾				6	501
1898	3	2	1 ²⁾				6	412
1899	3	2	1 ²⁾				6	369
1900	3	2	1 ²⁾				6	237
1901	2	2	1 ²⁾				5	250
1902	2	2	1 ²⁾				5	230
1903	2	2	1 ²⁾				5	160
1904	2	3	1 ²⁾				6	410

¹⁾ Hvorav 1 innr. dob. sculler. ²⁾ Dob. sculler innr.



År	Klinker			Cravel			Båter ialt ved årets utgang	Båtenes turtall
	4-året utr.	4-året innr.	Sculler	4-året utr.	8-året utr.	Sculler		
1905	3	3	1 ¹⁾				7	401
1906	3	3	1 ¹⁾				7	335
1907	3	3	1 ¹⁾				7	300
1908	4	3	1 ¹⁾				8	202
1909	4	3	1 ¹⁾				8	275
1910	5	3	1 ¹⁾		1		10	465
1911	6	3	1 ¹⁾		1		11	719
1912	6	4	1 ¹⁾	1	1		13	828
1913	6	4	2 ²⁾	1	1		14	823
1914	6	3	2 ²⁾	1	1		13	559
1915	4	3	2 ²⁾	1	1		11	469
1916	4	4	1	2	1		12	476
1917	3	4	3	2	1		13	597
1918	3	5	3	2	1		14	470
1919	3	5	3	2	1		14	677
1920	3	5	3	3	1		15	761
1921	2	5	3	3	1		14	885
1922	2	5	4	3	2		16	1094
1923	2	5	4	3	2		16	776
1924	2	5	4	3	2		16	884
1925	2	5	4	3	2		16	907
1926	2	5	4	3	2		16	900
1927	2	4	4	1	2		13	673
1928	2	5	4	2	2		15	965
1929	2	5	4	2	2	1	16	832
1930	2	6	4	2	2	1	17	947
1931	2	6	4	2	2	1	17	643
1932	2	6	4 ³⁾	2	3	1	19	1077
1933	2	6	4 ³⁾	2	3	1	19	976

¹⁾ Dob. sculler innr. ²⁾ Hvorav 1 dob. sculler. ³⁾ + 1 toer inn.



STØRSTE TURANTALL 1883—1933

År	Navn	Antall turer	År	Navn	Antall turer
1884	Johs. Nerdrum	67	1909	Georg Jensen	86
1885	Jonas Haanshus	99	1910	Th. Dietrichs	98
1886	W. Johnsen	53	1911	Finn Bergfeldt	125
1887	Eivind Breien	131	1912	Th. Dietrichs	131
1888	Eivind Breien	77	1913	Sigurd Mortvedt	89
1889	Peter Torgersen	89	1914	Thorleif Nielsen	82
1890	Eivind Breien	105	1915	E. N. Hauge	112
1891	Eivind Breien	96	1916	Moeser Christensen	144
1892	Peter Torgersen	136	1917	Moeser Christensen	156
1893	Peter Torgersen	120	1918	Moeser Christensen	131
1894	Peter Torgersen	121	1919	Moeser Christensen	122
1895	Peter Torgersen	68	1920	Erling Egeberg	134
1896	Peter Torgersen	158	1921	Moeser Christensen	174
1897	Sigurd Schjøll	136	1922	Edw. Syversen	138
1898	Otto Bagge	128	1923	R. A. Christiansen	103
1899	Sigurd Schjøll	98	1924	G. Helliesen	121
1900	C. A. Carlsen	86	1925	Ottar L. Nielsen	136
1901	Jonas Hagen	96	1926	G. Helliesen	130
1902	Jonas Hagen	86	1927	Reidar Berg	103
1903	C. A. Carlsen	78	1928	Reidar Berg	137
1904	Knut Asker	112	1929	Reidar Berg	111
1905	C. A. Carlsen	126	1930	Rolf Christiansen	124
1906	Birger Bingen	108	1931	Hans Aass	113
1907	A. Høyer	90	1932	E. Elgaen	182
1908	C. A. Carlsen	89	1933	Per Bjørn Hansen	131



Rekordholderen.



ORMSUND ROKLUBS LOVER

§ 1. *Navn. Farver. Formål.*

Klubbens navn er «Ormsund Roklub». Dens farver er blått og hvitt.

Klubbens formål er å vekke interesse for roning som en sund og herdende idrett.

Klubbens merke er 20×10 m/m. Det kan også bæres i miniatyr 10×5 m/m.

§ 2. *Inn- og utmeldelse.*

Andragende om optagelse som aktivt eller passivt medlem inngis skriftlig til styret, ledsaget av anbefaling fra 2 medlemmer, som for det første år står som garantister for kontingenten. Styret avgjør hvorvidt optagelse skal finne sted. Aktive medlemmer må være svømmedyktige og over 18 år. Personer under 18 år kan optas som passive medlemmer.

Utmeldelse skjer skriftlig innen 1. april.

§ 3. *Kontingent.*

Kontingenten som betales innen 1. juni er:

- | | | |
|--|-----------|-------|
| a) For aktive medlemmer | kr. 35.00 | årlig |
| » » » som ekserserer rekrutt- | | |
| skolen | » 20.00 | » |
| (Herom må styret underrettes innen 1. juni). | | |
| Innmeldelsespenger for aktive | » 10.00 | » |
| b) For passive medlemmer | » 15.00 | » |
| » livsvarige passive medlemmer | » 75.00 | |

Ethvert aktivt medlem som har stått som sådant i minst 4 år og som betaler minst kr. 150.00 kan på ansøkning og efter styrets beslutning bli livsvarig aktivt medlem. Dog kan styret i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen om 4 år. Når sådan ansøkning innsendes innen 1. juli, kan overgangen til livsvarig aktiv gjøres gjeldende fra begynnelsen av samme sesong.

Ønsker et medlem som i vedkommende sesong ikke har benyttet klubbens materiell å gå over fra aktiv til passiv, må skriftlig an-



dragende herom innsendes til styret innen 1. juni hvis kontingent som for passiv skal kunne innrømmes samme år.

Livsvarig passive medlemmer kan gå over til årlig aktive mot å betale aktiv kontingent.

Overgang til livsvarig aktiv kan først da finne sted etter 4 års aktivt medlemsskap og mot at der betales differansen mellom passiv og aktiv livsvarig kontingent.

De livsvarige medlemmers kontingent med fradrag av et års kontingent avsettes til et «Livsvarige medlemmers kontingentfond» hvorav kun rentene disponeres.

Undlater noget medlem efter påkrav å betale hvad det skylder klubben, kan det efter styrets beslutning strykes som medlem.

§ 4. *Æresmedlemmer.*

Optagelse som æresmedlem og innvalgt livsvarig medlem skjer på ordinær generalforsamling efter styrets enstemmige forslag. Der kreves $\frac{2}{3}$ flertall.

§ 5. *Generalforsamlinger.*

Den ordinære generalforsamling avholdes innen november månedens utgang. Regnskapsåret løper fra 1. november til 31. oktober.

Ekstraordinær generalforsamling sammenkalles av styret når dette finner det nødvendig eller når minst $\frac{1}{5}$ av det stemmeberettigede medlemsantall forlanger det. Alle generalforsamlinger innkalles skriftlig med minst 8 dagers varsel, med oppgivende av dagsorden.

En generalforsamling er beslutningsdyktig når minst $\frac{1}{5}$ av de stemmeberettigede medlemmer er tilstede. En ekstraordinær generalforsamling er alltid beslutningsdyktig.

På ordinær generalforsamling fremlegges beretning og regnskap for det forløpne år.

Der velges:

Styre med 2 varamenn. Representanter til ro-, distrikts- og kretsting med varamenn. 2 revisorer med varamenn.

Routvalg og roformenn velges på vårmøte.

Ved stemmelikhet gjør fungerende formanns stemme utslaget.



§ 6. *Stemmerett.*

Alle medlemmer over 18 år har stemmerett, dog undtatt dem som står til rest med kontingent eller har annen gjeld til klubben.

§ 7. *Styret.*

Styret består av 6 medlemmer: Formann, viseformann, rochef, materialchef, kasserer og sekretær. Der velges for et år ad gangen.

Valgene foregår skriftlig og særskilt.

Ingen av klubbens medlemmer kan nekte å motta valg, dog behøver ingen å ta gjenvalg før 2 år efter det sist fratrådte.

§ 8. *Styremøter.*

Styremøte avholdes minst 1 gang om måneden.

Styret er beslutningsdyktig når minst 3 av dets medlemmer er tilstede. Ved forfall bør varamann innkalles.

Ved stemmelikhet gjør fungerende formanns stemme utslaget.

§ 9. *Roreglement. Instruks.*

Styret fastsetter et roreglement samt instruks for materialchef, rochef, routvalg, roformenn og roere. Dessuten kan det fastsette regler som det finner gavnlige for klubbens trivsel og som ikke strider mot dens lover.

For overtredelse av de fastsatte regler samt lovene kan styret ilegge en mulkt av inntil kr. 50.00 eller idømme disiplinær straff.

§ 10. *Rosesongen.*

Rosesongen begynner senest 1. mai og slutter 30. september.

§ 11. *Kapproning.*

Hvert år avholdes minst 1 kapproning for klubbens medlemmer. Kapproning om penger er forbudt.

§ 12. *Erstatningsplikt.*

Ved skader som er tilføiet klubbens båter eller andre eiendeler, avgjør styret om der er erstatningsplikt. Skader, som er forårsaket forsettlig eller ved skjodesløshet repareres straks på vedkommendes bekostning efter styrets beslutning.



§ 13. *Klager.*

Klager sendes skriftlig til styret.

§ 14. *Utelukkelse.*

Når minst 5 av styrets medlemmer er enige kan et medlem utelukkes av klubben.

Vedkommende har dog anledning til å innanke styrets avgjørelse for første ordinære generalforsamling.

§ 15. *Lovforandringer.*

Forandring av lovene kan kun skje på en ordinær generalforsamling og med $\frac{2}{3}$ stemmeflertall.

Forslag herom innsendes skriftlig til styret innen 15. oktober og sendes medlemmene minst 8 dager før generalforsamlingen.

§ 16. *Oppløsning.*

Hvis klubben oppløses kan styret realisere dens eiendeler. Det innkomne brukes til dekning av mulig gjeld og i tilfelle av overskudd anvendes dette efter en generalforsamlings bestemmelse til fremme av idrettsarbeidet, fortrinsvis på samme sted og i samme idrettsgren. Jfr. Norges Landsforbund for idretts lover § 23.

ROREGLEMENT

Antrekk.

Klubbens roantrekk består av hvite korte benklær og hvit rotrøie med klubbens flagg, 12,5 cm. langt, 7 cm. høit, festet til en «stang» 13,5 cm. lang plasert midt på brystet 4 cm. fra linningen.

Blå sweater med hvit krave, hvite mansjetter og hvit kant på brystlommen.

Rodrakten skal være reglementert, ren og i orden. Medlemmer som ikke er reglementert antrukket kan nektes å gå i båt.

Ved festlige anledninger brukes blå lue med klubbens flagg og 2 årer overkors, samt klubbjakken som er blå og har klubbflagget på brystlommen, og lange hvite benklær.



Tiden for roøvelser.

Båthuset holdes i almindelighet åpent fra kl. 18 til kl. 22. Søndager fra kl. 10.

Båthuset.

Medlemmene har å vise god optreden og følge roformannens ordre.

Uttagning av båt.

Årene bæres først ut og legges langs bryggen.

Når båten tas ut, må man iakttå den største forsiktighet. Har laget instruktør med, har denne kommandoen, ellers har stroken kommandoen.

Ombordstigning.

Baugen (nr. 1) går først ombord mens de andre støer båten. Nestemann går ombord når den foransittende roer har benene i spennbrettet og åren i riggeren. Styrmannen går sist ombord.

Roning.

Roerne skal opføre sig korrekt så de ikke på noen måte vekker anstøt.

Landstigning må kun skje på steder hvor materialet ikke er utsatt for støt eller noen som helst skade.

Badedrakt skal benyttes hvor det ansees påkrevet.

Landstigning.

Styrmann går først i land og støer båten mens stroken går ut o. s. v. De som har rodd på stroksiden passer båten, og baugsidens roere bærer årene på plass. Båt og årer skal spyles og tørres før de legges vekk.

Langtur.

Ansøking om båt til lørdags- og søndagstur innleveres til materialchefen tidligst onsdag før den lørdag turen skal finne sted. Materialchefen avgjør hvilke båter lagene skal benytte og hvor mange lag som kan reise på langtur.



Scullertillatelse.

Ansøking om tillatelse til å benytte sculler innsendes skriftlig til styret.

Skaper og rotøi.

Skapene skal merkes med navn og rotøiet anbringes i skap eller dertil anviste tørreplasser.

Roformennene.

Disse har å påse at reglementet blir fulgt. De skal sammensette lag, bestemme hvilke båter som skal brukes, samt ordne med instruksjon for nybegynnere.

TRENINGSREGLEMENT

1. Roere som ønsker å delta i trening og påfølgende kapproning må så tidlig som mulig melde sig til rochefen som leder treningen.
2. Den som har meldt sig til trening kan ikke uten routvalgets tillatelse trekke sig tilbake.
3. Enhver som antas til trening bør straks la sig lægeundersøke. Mannskapene skal møte presis til den fastsatte treningstid.
4. Nytelse av alkohol og nikotin er forbudt i treningstiden, dessuten skal man leve et sunt og regelmessig liv.
5. Trenende mannskaper tillates ikke å reise på langtur uten rochefens tillatelse.
6. Routvalget sørger for instruksjon for trenende mannskaper. Dette bestemmer lagene og hvilke mannskaper som skal sitte sammen. Routvalget foreslår for styret hvilke lag som skal representere klubben i kapproninger.





*O. Koch Thorkildsen,
viceformann.*



*T. Becker,
formann*



*Rolf Christiansen,
rochef*



*Botolf Thorud,
materialchef.*



*Erling Berg,
kasserer.*



*Bredo Lie,
sekretær.*

Styret i jubileumsåret.

MEDLEMSFORTEGNELSE 21. JULI 1933

Æresmedlem:

Grosserer Martin Steenersen.

Innmeldt 1904.

Innvalgte livsvarige medlemmer:

Olaf Bjørnstad. Jonas B. Myhre.

Innmeldt 1907. Innmeldt 1884.

Livsvarige aktive medlemmer:

Aagaard, Leif	1916
Aasgaard, Erling	1915
Bagge, Otto	1899
Becker, T.	1925
Berg, Arne	1925
Berg, Eivind	1919
Bergersen, Vidar	1926
Bergfeldt, Finn	1911
Bjørnstad, Aage	1911
Bjørnstad, Olaf	1917
Bothner, Inge A.	1926
Bruland, Ditlef	1926
Burum, Sverre	1922
Carlsen, C. A.	1899
Christiansen, Rolf	1919
Christiansen, R. A.	1919
Christoffersen, Trygve	1918
Dahl, Reidar	1921
Egeberg, Torstein Torp	1920
Engebretsen, Rolf	1910
Eriksen, Birger J.	1922
Eriksson, Jacob	1917
Gundersen, Ingmar	1926
Haagensen, Knut	1907
Hagen, Jonas	1899
Hauge, E. N.	1914
Hauge, Johs.	1916
Helliesen, Gunnar	1923
Johansen, Kasper	1920
Johnsen, Einar	1916
Krogvik, Arne	1914
Larsen, Gottlieb	1917
Larsson, Gustav	1928
Lunder, Arnt	1917
Magnell, Nils Gunnar	1925
Magnell, Rolf	1912
Magnussen, Nils	1926
Mehren, Arne	1927
Mehren, Haakon	1928

Mortensen, Einar	1884
Møllhausen, Ragnar	1920
Neegaard, Rolf	1913
Nilssen, Alf W.	1921
Nordsveen, Otto	1913
Olstad, Frithjof	1910
Paulsen, Nils	1918
Petersen, Astolf	1918
Pettersen, Alfred	1912
Robarth, Hagb.	1911
Rønne, Lars	1921
Sverre, Joh.	1907
Sverre, O.	1904
Thorkildsen, Ola Koch	1910
Thorud, Botolf	1927
Westby, Asbjørn	1916
Wikant, Trond	1920
Wohl, Andreas	1916
Wohl, Alf	1922
Østbye, Olaf	1921

Livsvarige passive medlemmer:

Bagge, Fr. Printz	1931
Bendixen, Olaf	1931
Falck-Ytter, N.	1932
Gjellum, Kristian	1931
Halvorsen, Wilh.	1931
Helliesen, Nils W.	1931
Jerndahl, Gunnar	1930
Lunde, Johs. P.	1890
Lunde, R. T.	1893
Lunder, Carl Johan	1930
Lundheim, Harry	1931
Nygaard, G.	1931
Sanner, Sverre	1930
Steenerssen, Aug. H.	1931
Svenning, Cass.	1915
Sørensen, Alf M.	1931

Aktive medlemmer:

Aamodt, Kaare	1933
Aass, Hans	1929
Aass, P. Chr.	1933
Arnesen, Arne	1931
Beisvaag, Trygve	1929
Berg, Andreas	1931
Berg, Erling	1926

Berg, Knut	1931	Soot, Sven Weidemann	1931
Berg, Reidar	1921	Sørensen, Per	1932
Berge, Erling	1932	Thoresen, Bjørn E.	1933
Billington, Øystein	1932	Tølsby, E.	1933
Björkmann, Finn E.	1932	Thürmer, Fritz	1933
Blom, Fredrik	1932	Ødegaard, Roal	1932
Borch, Fredrik	1923		
Braarud, Jac.	1929		
Burum, Arne	1930		
Dahl, Alfred	1926		
Dahl, Kaare	1933		
Durban-Hansen, Halvor P.	1931		
Efschén, Alf	1932		
Elgaaen, Erling	1930		
Engeby, Reinert	1932		
Engh-Arnesen, Hans L.	1932		
Eriksen, Ragnar	1928		
Evensen, Frithjof	1929		
Evensen, William Boije	1932		
Falch, Erling	1920		
Falch, Leif	1922		
Falch, Ragnar M.	1929		
Falch, Roar	1932		
Fjeld, Gunnar	1932		
Folge, Odd	1929		
Folge, Sverre	1929		
Furulund, A.	1928		
Gulbrandsen, Rolf Juel	1929		
Gundersen, Einar	1926		
Gundersen, Erling	1925		
Hagen, Petter Alfred	1930		
Hamborg, Johs.	1933		
Hansen, Per Bjørn	1932		
Hanssen, Einar	1933		
Haugland, Bjarne	1928		
Henriksen, Arthur L.	1931		
Hjelde, Harald	1930		
Hoff, Trygve	1922		
Jensen, Georg	1928		
Johansen, Ant.	1929		
Jonsson, Kaare Wahl	1933		
Josephson, A. L.	1932		
Kamfjord, Bjarne	1931		
Kator, Axel	1926		
Lie, Brede	1924		
Mikkelsen, Oddvar	1933		
Mølbach-Nielsen, Carl	1929		
Næss, Ragnar W.	1929		
Olsen, Arthur	1923		
Petersen, Leo	1916		
Schjetlein, Ivar	1932		
		<i>Passive medlemmer:</i>	
		Aasheim, Ivar	1922
		Amundsen, Trygve	1921
		Bergmann, Finn	1931
		Bjølgerud, G.	1904
		Bjørnstad, Asbj.	1906
		Dietrichs, Thorolf	1921
		Glott, William	1924
		Haanshuus, Egil	1933
		Gunn, Magnus	1916
		Hexeberg, Ole Mørck	1920
		Hofgaard, Nils	1913
		Holst, Haakon	1928
		Husebye, Normann	1922
		Høivang, Rolf	1929
		Høivang, Thormod	1929
		Johansen, Arne Fr.	1925
		Johansen, Erling	1922
		Knutzen, Nils	1927
		Larsen, Eddy R.	1927
		Lie, Alf	1927
		Løken, Knut	1928
		Løken, Olaf	1930
		Moe, Martin	1929
		Moe, Trygve	1917
		Mørde, Øistein	1929
		Nielsen, Ottar Linde	1920
		Nielsen, Stein Goffeng	1919
		Nilo, Reidar	1922
		Otterbeck, Finn	1928
		Pettersen, Olaf	1929
		Pettersen, Reidar	1922
		Samuelsen, Einar	1921
		Sandborg, Gunnar	1932
		Støle, Hans P.	1929
		Støttum, Erling	1924
		Teige, Bjørn	1928
		Traagstad, Bredo	1910
		Tøgersen, Sigurd	1931
		Wallie, Haakon A.	1922
		Winther, G.	1926
		Wohl, Wilhelm	1922

PERSONREGISTER

(Medlemsfortegnelse pr. 21. juli 1933 ikke innbefattet. Tallene henviser til side nr.)

- Aagaard, Leif 40, 41, 80, 81, 82, 88, 94, 98, 99, 138.
 Aagaard, Ole 41, 91, 92.
 Aass, Hans 100, 102, 104, 106, 163.
 Aasgaard, Erling 83.
 Aasheim, Ivar 85, 86, 87, 94.
 Agnæss, Fabrikant 27.
 Andersen, Cato 95, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103.
 Andersen, Gunnar 39, 73, 74, 77.
 Andersen, Hans 70.
 Andersen, Martin 30, 39, 71, 72, 73.
 Arnesen, Arne 107.
 Aschehoug, Herman 62, 63.
 Aschehoug, Th. 94.
 Asker, Knut 39, 51, 163.
 Bagge, Fr. Printz 23, 24, 65, 66, 120, 142.
 Bade, H. J. 39.
 Bagge, Otto 38, 40, 43, 48, 60, 70, 71, 72, 121, 142, 144, 163.
 Bang, Marcus 23, 39, 66, 67, 121.
 Bassø, Hans 12, 13, 16.
 Becker, Torolf 9, 40, 41, 53, 100, 102, 104, 112, 128, 170.
 Beisvaag, Trygve 100, 102, 106.
 Bendixen, Alfr. 39.
 Berg, Arne, 102, 104, 106, 107, 109.
 Berg, Eiv. 91.
 Berg, Erling 41, 53, 104, 107, 170.
 Berg, Johs. 41, 78.
 Berg, Knut 104, 110, 111.
 Berg, Reidar 41, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 163.
 Bergendahl, B. 91, 92, 93, 94, 95, 98, 99.
 Bergendahl, David 85.
 Berger, Bjarne 51, 74.
 Bergersen, Vidar 102.
 Bergfeldt, Finn, 41, 74, 78, 82, 83, 84, 85, 88, 89, 93, 94, 96, 97, 98, 100, 101, 102, 103, 104, 110, 121, 149, 151, 152, 163.
 Bergh, Chr. 39, 62, 63.
 Bergh, Ludvig, 16.
 Billington, Øystein, 107, 108, 109.
 Bingen, Birger, 72, 163.
 Birkedal, Rolf 87.
 Bjerke, Asbj. 66.
 Bjølgerud, G. 34, 39, 40, 43, 60.
 Bjørge, Harald, 78, 80, 121.
 Bjørkmann, Finn, 110, 111.
 Bjørnstad Aage 39, 40, 41, 43, 60, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 87, 93, 99, 101, 102, 103, 104, 106, 110, 111, 126, 127.
 Bjørnstad, Asbjørn, 39, 73.
 Bjørnstad, Olaf 34, 35, 36, 38, 39, 40, 41, 72, 73, 74, 75, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 88, 89, 92, 93, 94, 96, 104, 132, 135, 136, 137, 138, 139, 141.
 Blunck, Magnus, 16, 38, 63.
 Blunck, Sverre 16.
 «Blylaget» 85, 138, 150.
 Bommen, Alfred 66.
 Borch, Fr. 91, 92, 94, 98, 100, 101, 103, 107.
 Borchgrevink, Carsten 62, 63.
 Borge, Rolf 87, 88, 90, 91.
 Bothner, Inge A. 95, 98, 99, 100, 102, 104, 105, 107, 108, 109, 121.
 Braarud, Jac. 107.
 Brauer, Axel 39, 60.
 Breien, E. 66, 120, 155, 163.
 Burum, Arne 104, 110, 111.
 Böhme, R. 16.
 Carlsen, C. A. 34, 38, 39, 51, 70, 71, 72, 121, 132, 163.
 Christensen, C. 39.
 Christensen, Carsten 92, 93.
 Christensen, Moeser 40, 79, 80, 81, 82, 84, 85, 86, 87, 121, 122, 138, 163.
 Christiansen, Axel 39, 67, 69.
 Christiansen, R. A. 40, 41, 53, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 93, 94, 96, 121, 163.
 Christiansen, Rolf 40, 41, 82, 83, 84, 85, 86, 88, 89, 90, 93, 94, 96, 97, 98, 100, 101, 102, 103, 104, 110, 121, 145, 147, 148, 151, 163, 170.

- Christophersen, Chr. 7, 22, 38, 42, 46.
 Christophersen, Mads 23, 39, 64, 65.
 Christophersen, O. 23, 38, 42, 60, 64, 66.
 Conradi, Einar 71.

 Dahl, Alfr. 95, 96, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 107, 108, 110, 112, 121.
 Dahl, L. 66.
 Dahl, Reidar 41, 85, 86, 91, 92, 95, 127, 128.
 Dietrichs, Th. 39, 163.
 Drøvdahl, I. 91, 92, 93, 94.
 Due, Jens 66, 120, 155.

 Efschén, Alf 107, 108, 110, 121.
 Egeberg, Erling 41, 83, 85, 86, 87, 163.
 Egeberg, T. Torp 40, 41, 83.
 Einarsen, Chr. 30, 71.
 Elgaaen, E. 107, 108, 163.
 Engebretsen, Rolf 40, 60, 127.
 Eriksen, Birger J. 9, 41, 53, 60, 91, 97, 99, 100, 101, 102, 103, 127.
 Eriksen, Ragnar 100.
 Evensen, Chr. 73.
 Evensen, Frithjof 100, 102, 105, 107, 108, 109, 121.
 Evensen, William 108.

 Falch (-Pedersen), E. 87, 106, 107, 108, 110, 112.
 Falch, Leif 91, 92, 93, 94, 95, 96, 98, 101, 103, 110, 111.
 Falch-Pedersen, P. 84.
 Falck, Erling 23.
 Fallières, President 32.
 Fehr, W. 62, 63, 64.
 Fischer, Ad. 16, 17.
 Fischer, G. A. 39.
 Fjeld E. 66, 120, 155.
 Fjeld, Gunnar 108, 110, 111.
 Fjeld, Lauritz, 23, 155.
 Fæste, O. 23, 39, 155.
 Gjerdrum, E. 70.
 Grauer, Peter 39.
 Grøndahl, Anders Backer, 55.
 Gulbrandsen, G. 95.
 Gulbrandsen, I. 72.
 Gulbrandsen, Sverre 34, 35, 40, 43, 51, 54, 60, 78, 79.

 Gullowsen, A. 64.
 Gundersen, Egil 83.
 Gundersen, Einar, 97, 98, 100.
 Gundersen, Ingmar 41, 95, 96, 98, 100, 101, 102, 103, 104.
 Gundersen, Kjell 104.
 Gunn, Magnus 41, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 121, 138.
 Gunnerød, Hans 83.
 Guthe, O. W. 60, 78, 79, 80.

 Haagenesen, Knut 38, 73, 132.
 Haanshus, Jonas 5, 7, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 29, 30, 31, 48, 39, 42, 51, 60, 62, 64, 120, 163.
 Haanshus, K. 38, 39, 62, 63.
 Haanshus, Ole A. 7, 16, 31, 38, 39, 43, 54, 60, 62, 64, 66, 120, 135.
 Hårby, se Finn Bergfeldt.
 Hagen, Jonas 38, 71, 72, 121, 163.
 Haines, William 144.
 Halvorsen, H. 38, 73.
 Hansen, Harald 71.
 Hansen, Per Bjørn 163.
 Hansen, Sig. 155.
 Hansen, Th. 91, 92.
 Hansen, Ths. Grundt 73.
 Hansen, Wilhelm 72, 136.
 Hauge, E. N. 40, 41, 78, 79, 80, 81, 82, 127, 163.
 Hauge, Johs. 41, 79.
 Heidenreich, O. 65.
 Helliesen, Gunnar 9, 36, 40, 41, 60, 88, 89, 90, 94, 95, 96, 97, 98, 100, 101, 121, 163.
 Henriksen, Arth. L. 104, 106, 108.
 Herseth, Magnus 74.
 Heyerdahl, C. 39, 67, 69, 121.
 Hjelde, Harald, 106, 111, 112.
 Hoff, T. 87, 91, 92.
 Hofgaard, Nils 78, 80.
 Holland, Wilhelm 69.
 Holm, Arkitekt 30.
 Holm, E. 73, 78.
 Holter, H. 23.
 Holter, R. Durrie 74.
 Huitfeldt, Fritz 63, 64.
 Høgberg, Bj. 40, 78, 80.
 Høivang, Rolf 102, 104, 105.

Høyer, Ambrosius 72, 73, 136, 163.
Høyer, Claus 72, 74.

Ingebrechtsen, E. 38, 39, 71, 72, 73, 121.
Ingebrigtsen, H. 84, 85, 86.
Iversen 65.

Jackwitz 82.

Jacobsen, Birger 77.

Jass, se Rolf Christiansen.

Jensen, Eskild 39.

Jensen, Georg 100, 101, 102, 103, 110, 112.

Jensen, Georg (Gml) 39, 73, 74, 163.

Jensen, Thorleif 129.

Jensen, Valter 100, 102.

Johansen, Anton 102, 104, 105, 107, 108, 110, 112, 121.

Johansen, Kasper 36, 41.

Johnsen, W. 39, 64, 65, 163.

Johnsen, Sigurd 70.

Johnsen. (Drammen) 98.

Josephson, A. L. 107, 108, 109.

Juel, H. Proprietær 17.

Juell, Fr. 64.

Kator, Axel, Cato (se også Cato Andersen) 102, 107, 108, 110.

Kay, Chr. 95.

Knudsen, Carl Joh. 67, 70, 71.

Knudsen, David 110, 117.

Kolstad, Alb. 19, 38, 62, 63, 64, 120,

Krafft, A. C. 39.

Kristensen, S. 72.

Kristiansen, H. (snekker) 17.

Krogvik, Arne 40, 41, 78, 83, 127, 128.

Krohn, J. C. 39.

Langaard, Fabrikeier 68.

Langmyhr, T. 78.

Larsen, Gottlieb 40, 41, 83, 122.

Larsen, K. K. 85.

Larson, Gustav 107, 110, 111.

Lie, Alf 71, 72.

Lie, Brede 41, 102, 104, 106, 108, 159, 170.

Lieblein, P. G. 39.

Lind, Andr. R. 7, 28, 38, 42, 47.

Lindstrøm 23, 67.

Linnerud, Bjarne 79, 80.

Linnerud, Kr. 39.

Ludvigsen, H. 67, 69, 121.

Lund, (Drammen) 98.

Lunde, Johs. P. 23, 39, 65, 67, 121, 155.

Lunde, Peder 38, 42.

Lunde, Ragnvald 23.

Løken. Knut 104.

Løvlie, Andreas 7, 30, 33, 38, 42, 50, 51.

Maastrup, A. K. 70, 71.

Magnell, Rolf 40, 60, 78, 80, 81, 82, 84, 85, 121, 122.

Martinsen, Gabr. 73.

Mehren, Arne 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 121.

Mehren, Haakon 102.

Meyer, Henry 39, 73.

Moe, Edv. 72.

Moe, Einar 69.

Moe, Sverre 71.

Mortensen, Einar 46.

Mortvedt, Sigurd 77, 78, 163.

Myhre, Jonas 19, 35, 62, 63.

Mølbach-Nielsen, Carl 41, 104, 105, 110, 112, 127, 128.

Mørk, Jacob 97, 99, 104, 105, 127, 128.

Nansen, Frithjof 24.

Neegaard, Rolf 36, 40, 41, 43, 60, 80, 81, 82, 88, 90, 94, 97, 127, 128, 129.

Nerdrum, Johs. 163.

Nerdrum, S. B. 38.

Nicolaysen, L. 38.

Nielsen, Ottar L. 41, 83, 88, 89, 90, 93, 94, 95, 96, 98, 100, 121, 163.

Nielsen, Stein, 82.

Nielsen, Thf. 40, 73, 78, 163.

Nilo, Reidar 87, 88, 93.

Nilssen, Alf W. 41, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 93, 94, 96, 97, 98, 100, 101, 102, 103, 104, 110, 121.

Nilsson, Georg 80, 81, 138.

Nordahl, Gunnar 67, 70.

Nordahl, Johs. 38, 42.

Nordsveen, Otto 9, 40, 41, 43, 126.

Næss, Ragnar 102.

Ohlsen, Harald 38, 42.

Ohlsen, Robert 39.

Olsen, O. Benth 39, 62, 63, 120.

- Olstad, Frithjof 73, 74, 77, 78, 80, 81, 82, 132.
 Ott, C. 91.
 Otterbeck, F. 39, 74.
 Oulie, H. 39, 70.
 Oulie, Thv. jr. 39.
 Pedersen, Sophus 67, 69, 70, 71, 72.
 Petersen, P. 64.
 Pettersen, Alfred 40, 41, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 87, 88, 90, 98, 102, 103, 110, 121, 127, 150.
 Pettersen, Axel 63, 64.
 Pettersen, Reidar 87, 88.
 Pløen, Odd 99.
 Pløen, Walter 69.
 Reinertsen, L. Ring 38, 73, 74.
 Ridder, Louis 39.
 Riis, Carl Otto 38, 67, 68, 69, 70, 71, 121, 142, 144.
 Riis-laget 48, 67, 68, 69, 140, 142, 143.
 Robarth, Hagb. 30, 38, 39, 43, 49.
 Ruud, G. Scott 83.
 Ruud, Ludv. C. 39, 60.
 Ruud, O. E. 67.
 Røsholm, Erling 74.
 Samuelsen, E. 85, 86, 95, 96.
 Sander, H. A. 39.
 Sanner, S. 73.
 Schee, Fr. 64.
 Schetlein, Ivar 108.
 Schjøll, Sig. 38, 39, 67, 69, 71, 121, 163.
 Schyberg, H. 39.
 Sivertsen, S. 67.
 Smeby, S. 72.
 Sommerfeldt, H. 67.
 Stampe, J. A. 5, 7, 13, 16, 17, 22, 33, 38, 42, 45, 51, 54, 55, 78, 84, 117, 126.
 Stangebye, E. 73.
 Steenersen, Martin 7, 32, 34, 38, 39, 43, 50, 51, 54, 56, 60, 155.
 Steinberg, B. 84, 85, 86, 87.
 Strandby, S. 39, 73, 74.
 Styri 84.
 Svenning, Cass. 40.
 Sverre, Arkitekt 31.
 Syversen, Edw. 41, 85, 86, 87, 163.
 Sæther, V. 155.
 Sørensen, Gunnar 70.
 Sørensen 23.
 Tandberg, R. 94.
 Thiis, Hans 66, 120.
 Thorkildsen, Ole Koch 40, 41, 74, 81, 128, 170.
 Thorsen, Agnes 25.
 Thorud, Botolf 41, 98, 99, 100, 102, 104, 106, 107, 108, 110, 111, 170.
 Thrapp-Meyer, Herman 16.
 Tjersland, Ing. 31.
 Torgersen, Carl 5, 7, 13, 16, 17, 18, 19, 23, 29, 31, 33, 38, 39, 42, 60, 65.
 Torgersen, Grosserer 14.
 Torgersen, Peter 23, 38, 39, 65, 66, 67, 69, 71, 121, 155, 163.
 Traagstad, Bredo 40, 60, 126, 127.
 Tønsberg, O. 66, 120.
 Ullstrøm, I. F. 38, 39, 43, 70, 71.
 Vedeler, E. 39, 65, 66, 120.
 Waldrop, Leif, 81.
 Wallie, Haakon, 87, 88, 89, 90, 93, 96, 121.
 Walzig, O. E. 71.
 Ween, Einar S. 39.
 Weidemann, A. 23, 65, 67, 121, 155.
 Weidemann, Fr. 23.
 Weien, (Drammen), 117.
 Westbye, Asbj., 41, 83, 84, 86, 87, 91, 95, 96.
 Wigsnes, K. 83.
 Wikant, Trond, 40, 41, 83, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 93, 94, 96, 102, 121.
 Wilhelm II, Keiser, 25.
 Wittusen, C. 23.
 Wohl, Andreas, 80, 81, 82, 85, 127, 138.
 Ødegaard, Ragnar, 94, 95.
 Ødegaard, Roal, 110, 111.





Depotbibliothek



76g2 31 983



